

© T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü

Eser Adı: Şeyhî Dîvâni

Müellifi: Şeyhî (Hekim Sinan)

Hazırlayan: Halit Biltekin

Yayın Yılı: 2018

ISBN: 978-975-17-4078-6

Ana Yayın Numarası: 3608

Kültür Eserleri Dizisi- 596

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet
Caddesi, No: 4, B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA

Telefon: +90 312 470 80 00

Faks: +90 312 470 54 71

e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

[www.kulturturizm.gov.tr-](http://www.kulturturizm.gov.tr)
<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

ŞEYHÎ DÎVÂNI

Hazırlayan
Dr. Halit Biltekin

Ankara
2018

Kısaltmalar

AKM	: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı
C.	: cilt
çev	: çeviren
hzl.	: hazırlayan
İKTYDK	: İstanbul Kitaplıklar Türkçe Yazma Divanlar Katalogu
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
TDK	: Türk Dil Kurumu
TTK	: Türk Tarih Kurumu
vr.	: varak
Yay.	: Yayınları

GİRİŞ

A. Hayatı

Klasik Türk edebiyatının kurucularından biri olarak kabul edilen Şeyhî hakkında kaynaklarda yer alan bilgiler karışık ve yetersizdir. XIV. yüzyılın ikinci yarısı ile XV. yüzyılın başlarında yaşayan ve Germiyan Türklerinden olan Şeyhî, Germiyanogulları Beyliği'nin merkezi olan Kütahya'da doğmuştur. Şeyhî, Latîfi'ye göre I. Murad zamanında dünyaya gelmiştir. Yeni çalışmalarda ise, Şeyhî'nin 818 (1415) yılında Çelebi Sultan Mehmed'in gözünü tedavi ettiğinde "Hekim Sinan" lakabıyla meşhur olduğu bilgisinden¹ hareketle o tarihlerde kırk-kırk beş yaşlarında olması gereği belirtilerek I. Murad'ın sultanat döneminde (1362-1389 [1370-1380 yılları arasında]) 773-778 (1371-1376) tarihleri arasında doğduğu ileri sürülmüştür. Adı divanındaki bazı şairlerinde, kaynaklarda ve yeni çalışmalarda Yûsuf, Sinan, Yûsuf Sinan ve Yûsuf Sinâneddin şeklinde gösterilmekte, Sicill-i Osmânî'de ise yanlış olarak Şeyhî Senâî diye verilmektedir². Babasının adı Ahmed Mecdüddin'dir. İlk öğrenimine Kütahya'da başlayan Şeyhî, önce divan şairi Ahmedî'den ve diğer âlimlerden ders almış; daha sonra İran'a giderek Seyyid Şerîf el-Cûrcânî ile ders arkadaşlığı yapmıştır. Burada edebiyat, tasavvuf ve tıp alanlarında tahsil gördüğü anlaşılan Şeyhî, özellikle göz hekimliği sahasında iyi bir eğitim almış ve memleketine döndükten sonra göz hekimliği yapmıştır. Kaynaklarda mahir bir göz hekimi olduğu anlatılır. Latîfi, Şeyhî'nin İran'dan Kütahya'ya dönerken Ankara'ya uğradığını ve Hacı Bayrâm-ı Velî'ye intisap ettiğini, Bursa'da Seyyid Nesîmî ile buluştugunu yazmaktadır³. Daha sonraki çalışmalarda şairin bu sebeple "Şeyhî" mahlasını aldığı ileri sürülmüş ve bu görüş kabul görmüştür. Onun şeyhlik yapıp yapmadığı bilinmese de eserlerinde tasavvuf unsurlara sıkça rastlanmaktadır.

¹ Hoca Sa'deddin Efendi (1279). *Tâcü 't-tevârîh*. C. I. İstanbul: Tabhâne-i Amire. 278-279.

² Halit Biltakin (2003). *Şeyhî Divanı (İnceleme-Tenkîti Metin-Dizin)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. XI-XII.

³ Rıdvan Canım (hzl.) (2000). *Latîfi, Tezkiretü 'ş-Şu'arâ ve Tabsîratü 'n-Nüzemâ (İnceleme-Metin)*. Ankara: AKM Yay. 337.

İran'da öğrenimini tamamlayan Şeyhî, Kütahya'ya döndükten sonra Germiyan Beyi II. Yâkub'un hizmetine girerek onun özel tabipliğini yapmıştır. Şeyhî'nin Osmanlı hanedanıyla ilk münasebeti fetret döneminde Emîr Süleyman Çelebi zamanındadır. Daha sonra Çelebi Sultan Mehmed'in gözünü tedavi etmesi sebebiyle Osmanlı Devleti'nin ilk reîs-i etîbbâsı olmuştur. 831 (1428) yılında Edirne'ye gelen II. Yâkub Bey'e mihmandarlık yaptığı da bilinen Şeyhî'nin II. Murad'la da görüşüğü, ancak onun yanında uzun süre kalmadığı anlaşılmaktadır⁴. Hayatının son yıllarını nerede geçirdiği tam olarak bilinmemekle birlikte muhtemelen Kütahya'ya II. Yâkub Bey'in yanına döndüğü ve burada öldüğü tahmin edilmektedir. Ölüm tarihi konusunda da kesin bilgi yoktur. Fâik Reşad hiçbir kaynağa dayanmadan vefat yılını 826 (1423) diye göstermiş, Bursalı Mehmed Tâhir ve İbrahim Necmi (Dilmen) bu tarihi tekrarlamıştır. Sicill-i Osmânî'de 829 (1426), Mecelletü'n-nisâb'da 855 (1451) tarihleri verilmiştir. M. Fuat Köprülü ve İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Şeyhî'nin 832'de (1429) ölen Yâkub Bey'e mersiye yazdığını dikkate alarak bu tarihten sonra olduğunu belirtmişlerdir. F.K.Timurtaş, bu bilgilerden hareketle Şeyhî'nin 834 (1431) yılında vefat ettiğini ileri sürmüş, bu bilgi sonraki çalışmalarında Şeyhî'nin vefat tarihi olarak kabul görmüştür⁵. Mezarı bugün Kütahya'ya 7 km. mesafedeki Dumlupınar'dadır⁶. Son dönemde, 947 (1540) yılında vefat eden Müdâmî'nin *Divânçe*'sında bulunan bazı beyitlerden ve aynı şairin *Menâkib-i Emîr Buhârî* adlı eserinden hareketle Şeyhî ve Şeyh Sinan'ın aynı kişiler olduğu, Şeyhî'nin Emîr Sultan'a intisap ettiği, 833 (1430) yılında Alaşehir'e gittiği, 870'te (1465-66) Şeyh Sinan Camii'ni yaptırdığı ve 887'de (1482) vefat ettiği, mezarının bu camide bulunduğu babasının adının Mahmud Fakih olduğu ileri sürülmüşse de⁷ bu bilgilerin Şeyhî hakkında elimizde bulunan belge ve bilgilere göre yanlış olduğu ortadadır⁸.

⁴ Âşık Paşa-zade (1332). *Tevârih-i Âl-i Osman*. İstanbul: Matbaa-i Amire. 116-117

⁵ Halit Biltekin (2003). *Şeyhî Divanı (Inceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. XXVIII-XXX.

⁶ Halil Kadri Erdem (1938). *Kütahya Mesireleri*. Kütahya: Kütahya Vilayet Yay. 24.

⁷ Orhan Bilgin (1993). "Şeyhi Hakkında Yeni Bilgiler". *M.Ü. Edebiyat Fakültesi Türkîk Araştırmaları Dergisi* (7): 121-139.

⁸ Halit Biltekin (2003). *Şeyhî Divanı (Inceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. X.

B. Edebi Kişiliği

Kaynaklarda “Hüsrev-i şuarâ, zamane şairlerinin serdârı, pîşterîn-i şuarâ-yı Rûm, şeyhü’ş-şuarâ, emlahu’ş-şuarâ” gibi sıfatlarla övülen ve klasik Türk edebiyatının kurucularından biri olarak kabul edilen Şeyhî, mesnevi sahasında adını duyurmuş, *Hüsrev ü Sîrîn* ve *Har-nâme* adlı eserleriyle Türk edebiyatında mesnevi sahasının önemli simaları arasında yer almıştır. Mesnevi yazmayı bir şehir kurmaya benzeten Şeyhî eserlerinde oldukça akıcı bir dil kullanmış, tasvirlerinde ve konuyu işleyişinde başarılı kabul edilmiştir. Sehî Tezkiresi’nde, “şîir güzeli”nin omzundan eski Acem elbiselerini çıkarıp Türkî elbise ve yeni hil‘atler biçip giydirdiğini söylenilerek⁹ Şeyhî’nin mesnevi alanındaki başarısı dile getirilmiştir. Latîfî de Tezkiresi’nde Şeyhî’nin mesnevide övülecek bir üslûba sahip olduğunu, *Hüsrev ü Sîrîn*’ine birçok nazîre yazıldığını, fakat hiçbirinin Şeyhî’nin yanına bile yaklaşamadıklarını ifade etmiştir¹⁰. Ayrıca sonraki dönemlerde yazılan İznikli Hümâmî’nin *Sî-nâme*, Münîrî’nin *Mîhr ü Müşterî*, Tâcî-zâde Câfer Çelebi’nin *Heves-nâme*, Halîlî’nin *Fürkat-nâme* ve Fuzûlî’nin *Leylâ vü Mecnûn* adlı mesnevilerinde Şeyhî’nin adının geçmesi onun mesnevi sahasındaki şöhretinin daha sonraki yüzyıllarda da devam ettiğini göstermektedir¹¹. Câfer Çelebi *Heves-nâme*’sında bu eseri dolayısıyla Şeyhî’yi belâgat kurallarına uymamak, fasih olmamak ve yeni mânalar bulmamakla eleştirmiştir; ancak *Dîvân*’ında Şeyhî’yi kendine şeyh olarak kabul ettiğini söylemekten de geri kalmamıştır¹².

Âşık Çelebi ve Hasan Çelebi, Şeyhî’nin gazel sahasında mesnevide olduğu kadar başarılı sayılmadığını ifade ederken Gelibolulu Mustafa Âlî nazım dilini ve edasını tenkit etmiş, ancak gazel ve kaside nazım biçimlerinde güzel örnekler verdiği söylenmiştir. Şeyhî, kasidelerinin nesîb bölümündeki canlı tasvirleriyle dikkat çekmekte, gazellerinde hayal zenginliğine rastlanmaktadır. Bu dönemde daha çok basit vezinler kullanılırken Şeyhî şiirlerinde genellikle aruzun mürekkep ve tek düzlikten uzak kalıplarını tercih etmiş, o dönemde hemen her eserde görülen imâle ve zihaf kusurlarına rağmen zamanında aruzu iyi kullanan şairler arasında yer almıştır. Şiirleri Türkçe

⁹ Günay Kut (hزل.) (1978). *Heşt-Bîhiş*. Harvard Üniversitesi Basımevi. 170.

¹⁰ Rıdvan Canım (hزل.) (2000). *Latîfî, Tezkiretü’ş-Şu’arâ ve Tabsîratü’n-Nüzemâ* (İnceleme-Metin). Ankara: AKM Yay. 339

¹¹ Halit Biltokin (2003). *Şeyhî Divanı* (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin). Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi. LXXI-LXXIV

¹² Halit Biltokin (2003). *Şeyhî Divanı* (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin). Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi. LXXII-LXXIII.

kelimeler bakımından zengin sayılan Şeyhî kullandığı deyimlerle Necâtî Bey'e giden yolu açmıştır. Şiirlerinde tasavvufu mecazi aşkla karıştırarak ele almış, tasavvuf remizlerinden geniş ölçüde faydalananın diğer divan şairleri gibi bunları duyu ve düşüncelerini ifade etmede bir araç olarak kullanmıştır. , *Câmi’ü ’n-Nezâ’ir* ve *Mecma’ü ’n-Nezâ’ir* gibi daha çok XIV, XV, XVI. yüzyıl şairlerin şiirleri bulunan nazire mecmualarına bakıldığından Şeyhî'nin Ahmedî'ye 6, Nesîmî'ye 3 ve Şîrâzî'ye 2 nazîre yazdığı görülmektedir. Ayrıca Şeyhî şiirlerine en çok nazire yazılan şairlerimizden biridir. Nazire mecmualarının taranmasından onun şiirlerine Ahmed Paşa, Necatî, Karamanlı Nizamî, Hamdullah Hamdî, Keşfi, Sarıca Kemâl, Musa Hâkî, Sabâyî, Münîr, Sühâyî, Kasım, Vasfî, Sûrûrî, Sun’î, Edirneli Nazmî, Safî, Haffî, Sa’dî-i Cem, Sadîr, Nişânî, Rızâyî, Habîbî, Atâyî, Muhibbî, Sultan II. Bayezid, Kemâl Paşa-zâde, Zâtî başta olmak üzere birçok şairin nazire yazdıkları görülmektedir¹³. M. Fuad Köprülü, Şeyhî'nin çağdaşlarına göre zarif bir dile, zengin bir hayale ve canlı bir tasvir kabiliyetine sahip olduğunu, dinî ilimler yanında İran edebiyatına da vâkîf olduğunu, Hâfız-ı Şîrâzî, Nizâmî-i Gencevî, Senâî, Ferîdüddin Attâr, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî gibi şair ve mutasavvîflardan etkilendığını belirtir¹⁴.

C. Eserleri.

1. Divan.

Şeyhî'nin elimizde on beş kaside, dört terci-bend, iki terkib-bend, bir mesnevi, iki müstezad ve iki yüz dört gazelden oluşan orta hacimli bir Divan'ı vardır. Ahmedî ve Ahmed-i Dâî'nin divanlarından sonra Anadolu sahasında tertip edilmiş en eski divanlar arasında önemli bir yere sahiptir. Türkiye ve Türkiye dışındaki kütüphanelerde bulunan on yedi nüshası tesbit edilen eserin Millet Kütüphanesi'ndeki nüshasını (Ali Emîrî Efendi, Manzum, nr. 238) *Şeyhî Divanı: Nüsha Farkları ve Tarama Sözlüğü* adlı çalışmasıyla birlikte tıpkıbasım halinde neşreden Ali Nihad Tarlan (İstanbul 1942), *Şeyhî Dîvanını Tetkik* adlı eserinde (İstanbul 1934, 1964) divanı edebî ve fikrî yönden incelemiş, Mustafa İsen ve Cemal Kurnaz da eserin İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'ndeki yazmasının (TY, nr. 2084) tıpkıbasımını bir inceleme ve *Divan*'ın

¹³ Halit Biltekin (2003). *Şeyhî Divanı (İnceleme-Tenkîtili Metin-Dizin)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. LXXVIII-LXXXVI

¹⁴ M.Fuad Köprülü (1980). *Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: Ötüken Yay. 363.

Latin harflerine çevirisiyle birlikte yayımlanmıştır (*Seyhî Divani*, Ankara 1990). Halit Biltekin de sekiz *Divan* nüshasını karşılaştırarak bir doktora tezi hazırlamıştır (*Seyhî Divani (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*). Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi. 2003).

2. Hüsrev ü Şîrîn

6944 beyitten oluşan ve benzerleri arasında Türk edebiyatının en güzel *Hüsrev ü Şîrîn* mesnevisi olarak kabul edilen bu eser, aruzun mefa‘îlün mefa‘îlün fa‘ûlün kalıbıyla yazılmıştır.

Kaynaklarda *Hüsrev ü Şîrîn*’in II. Murad zamanında ve onun adına yazıldığı ifade edilmektedir. Sehî, padişahın Şeyhî’yi çok takdir ettiğini, kendisine vezir yapmak istediğini ifade etmekte ve Şeyhî’yi çekemeyenlerin onun vezir olabilmesi için *Hamse-i Nizamî*’den bir çeviri yapması gerektiğini padişaha söylemeklerini, bunun üzerine Şeyhî’nin *Hüsrev ü Şîrîn*’den bin kadar beyit çevirip padişaha sunduğunu ve padişahın bu çeviriyi beğenip ihsanlarda bulunduğu söylmektedir¹⁵. Âşık Çelebi de Şeyhî’nin II. Murad devrinde *Hüsrev ü Şîrîn*’i tercümeye başladığını bu tercümenin padişah tarafından çok beğenildiğini yazmaktadır¹⁶. Hasan Çelebi¹⁷, Beyanî¹⁸ ve Riyazî¹⁹ tezkirelerinde *Hüsrev ü Şîrîn*’in II. Murad’ın emri ile tercüme edildiği bildirilmektedir.

Faruk Kadri Timurtaş tezkirelerin bildirdiklerinden hareketle *Hüsrev ü Şîrîn*’in yazılış tarihinin 824-832 yılları arasında olabileceği tahmininde bulunmaktadır²⁰.

¹⁵ “Murâd Han-ı Gâzî râhmetu’llâhi ‘aleyh müşâhabet-i şeref-bahşlarıyla münâsebet idüp anlar daňı Mevlânâ Şeyhî’den ziyâde zekâvet ü feþânet ve idrâk-i pâk görüp begenüp vezir edinmek murâd idindi. Reşkden müfsid ifsâd idüp ittifâk nîfâk şüreti ile Hamse-i Niżamî gibi bir kitâb dimege irtîkâb eylesün görelüm ba‘dehû vezir idesin diyü ilkâ ve iga‘ idüp Sultân Murâd haþretleri imtihan için şeyh-i girâmi haþret-i Niżamî Penc-gencin Şeyhî hîdmetlerine virüp ol daňı alup içinden Hüsrev ü Şîrîn tercemesin ihtiyyâr idüp bu bî-bedel hîbuň egninden köhne ‘Acem libâsın giderdi”. (Günay Kut (hzl.) (1978). *Heşt-Bihîst*. Harvard Üniversitesi Basimevi. 169).

¹⁶ “İttifâk Sultân Muhammed-i merhûm fevt olup Sultân Murâd pâdişâh-ı ‘âlem olur. Şeyhî Hüsrev ü Şîrîn nazmına şuru‘ idüp dîbâcesinde zîkr itðügi üzre tercemeye meşgûl olur, didükçe meclis-i pâdişâhiye ithâf idüp ‘izz-i hûzûr-ı Sultânîde maþkûl olur”. (G.M. Owens (hzl.) (1971). *Âşık Çelebi Meşâ’irü’ş-şu’arâ or Tezkere of ‘Âşık Çelebi*. London. 254a).

¹⁷ “Ol eyyâmda Sultân Muhammed diyâr-ı ‘ulkâbâya hîrâm itdükde yine hüsrev-i rûy-ı zemîn olan Murâd’uň işâreti ile nazm-ı Hüsrev ü Şîrîn’e şuru‘ itmiş idi”. (İbrahim Kutluk (hzl.)(1989) *Kinalî-zâde Hasan Çelebi Tezkiretü’ş-su’ârâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay. 530).

¹⁸ “Sultân murâd Han-ı mâzî nâmına Hüsrev ü Şîrîn nazm itmişdür”. (Beyânî. *Tezkiretü’ş-su’ârâ*. Millet Kütüphanesi. No: 757. vr. 49a).

¹⁹ “Sultân Murâd’uň işâret-i ‘aliyyeleri ile Hüsrev ü Şîrîn nazmına âgâz itmiş idi”. (Riyâzî. Riyâzü’ş-su’ârâ. 82b).

²⁰ Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Şîrîn’i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.107.

Faik Reşad ve İbrahim Necmi, Uzun Firdevsî'nin *Süleymân-nâme* adlı şehnamesinin dibacesindeki bilgilere dayanarak *Hüsrev ü Şîrîn*'in Germiyanogullarından Mustafa Çelebi adına yazılmaya başlandığını, bu beyin ölümü üzerine II. Murad'ın emriyle tamamlandığını ve onun adına sunulduğunu belirtmişlerdir²¹. Kaynaklarda bu konuda bir kaydın bulunmaması ve Şeyhî'nin eserinde sürekli II. Murad'ın ismini anması bu bilginin doğruluğu konusunda tereddütler uyandırmaktadır. Bu nedenle bu bilgiyi ihtiyatla karşılamak gerekmektedir.

Hüsrev ü Şîrîn'in nerede yazıldığı konusunda kaynaklarda bilgi bulunmamakla birlikte eserin büyük ihtimal ile Kütahya'da yazıldığı tahmin edilmektedir²².

Şeyhî, *Hüsrev ü Şîrîn*'i bitiremeden vefat etmiştir. Kaynaklarda *Hüsrev ü Şîrîn* mesnevisinin Şeyhî'nin yeğeni Cemalî tarafından tamamlandığı belirtilmektedir. Fakat eserin Cemali tarafından tamamlanmadığı, Cemalî'nin esere biri Şeyhî'nin ölümüyle, diğerii II. Murad övgüsünde olmak üzere 109 beyitlik bir ek yazdığını; *Hüsrev ü Şîrîn* mesnevisinin eksik olan Şûriye kısmının ise Rûmî adlı bir şairin tarafından tamamlandığı ortaya konulmuştur²³.

Şeyhî'nin *Hüsrev ü Şîrîn*'i konusunda 1950 yılında bir doktora tezi hazırlayan Faruk Kadri Timurtaş'ın bu çalışması iki defa basılmıştır²⁴.

3. Har-nâme

Har-nâme'nin kime sunulduğu konusunda kaynaklarda karışık bilgiler vardır. Sehi²⁵ ve Latifi²⁶ tezkirelerinde *Har-nâme*'nin II. Murad adına yazıldığı, 'Âşık Çelebi²⁷,

²¹ Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Şîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.106.

²² Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Şîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.107.

²³ Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Şîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.149-153.

²⁴ Faruk Kadri Timurtaş (1963). *Şeyhî ve Husrev ü Şîrîn'i İnceleme-Metin*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.; Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Husrev ü Şîrîn'i İnceleme-Metin*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay. VIII+268 s.

²⁵ Günay Kut (hzz.) (1978). *Heşt-Bihşît*. Harvard Üniversitesi Basımevi. 170.

²⁶ "Ol zamân mezbûr kitâb-ı merkûmi tekmil ü tedvîn idüp 'atabe-i Murâd Han'a iletdi... lâkin gâlebe-i hîkd u hased 'ayn-ı inşâfların sebel ü remed idüp ȳamse-i Niżâmî'den terceme ve tîrâşdur ne mahall-i taħsin ü şâbâşdur pâdişâha ħîn-ı terbiyede ve zamân-ı medhde selb ü ȳadlı itdiler Lâ-cerem pâdişâh dahî dûn nažar ile himmetin pest idüp mezkûrı hoş görmedi ve cevâyiz ü 'atâyâdan nesne virmedi. Ol dahî bunlaruñ nažar-ı dûn ve himmet-i pestinden münfâ' il ü münkesir olup bunları taħayyül temsîl idüp bunlaruñ hakkında Har-nâme'yi imlâ ve inşâ idüp pâdişâha şundi". (Ridvan Canim (hzz.) (2000). *Latîfî, Tezkiretü ş-Şu'arâ ve Tâbsîratü 'n-Nûzemâ (İnceleme-Metin)*. Ankara: AKM Yay. 343).

²⁷ "Şeyhî'nüñ ȳazâkatin görürler bahşış ü 'atâlar idüp ȳoħuzlar nâm ȳaryeyi ȳimâr virürler, merħum ȳoħozlara giderken eski şâhibleri bu.... düşerler yolin urup esbâbin ġâret idüp yoldaşlarunuñ oni onda buni

Hasan Çelebi²⁸ tezkirelerinde ve Âlî'nin *Künhü'l-ahbâr*'ında²⁹ Çelebi Mehmed'e sunulduğu belirtilmektedir. *Har-nâme* üzerinde yapılan çalışmalarda bu konuda eserin Çelebi Mehmed'e sunulduğu ileri sürülmüştür³⁰. Fuat Köprülü daha sonraki çalışmalarında eserin II. Murad'a sunulduğu görüşünü benimsemiştir³¹.

Mine Mengi, “Harnâme Kime Sunulmuştur” adlı yazısında bu konudaki görüşleri belirtmiş ve gerek *Har-nâme* nûshalarında

Maḳṣad-ı dil murād-ı cān-ı cihān

Şeh-i Sultân Murâd Han-ı zamân

beytinin bulunması, gerek bu konuda Sehî ve Latîff'ın sözleri, gerekse Şeyhî'nin II. Murad için daha çok şiir yazması sebebiyle eserin II. Murad'a sunulduğunu ileri sürmüştür³².

126 beyitten meydan gelen *Har-nâme*, aruzun fe^c ilâtün mefâ^c ilün fe^c ilün kalıbı ile yazılmış küçük bir mesnevidir. Küçük bir mesnevi olmasına rağmen büyük bir mesnevide bulunması gereken, tevhid, na^ct, padişah övgüsü, konunun işlenisi ve dua böülümleri *Har-nâme*'de yer almaktadır. Bu haliyle tam bir mesnevi görünümündedir.

Har-nâme üzerinde yapılan çalışmalarda mesnevisinin konusunun Arapça bir atasözünden ve Emir Hüseyinî'nin *Zâdü'l-Müsâfirîn* adlı eserinde geçen küçük bir eşek hikâyesinden alınıp genişleterek yazıldığı söylenmektedir³³. Prof.Dr.Hasan Özdemir ise,

bunda ḳatl itmek için başına üzerler Şeyhî bî-çâre vü mecrûh u ḥaste vü nâ-tüvân nîm-mürde üftân u ḥîzân pâdişâh işigine gelüp ḥar-nâme risâlesin naẓm idüp ḥâli içinde derc eyler". (G.M. Owens (hzl.) (1971). *Āşık Çelebi Meşâ'irü's-su'arâ or Tezkere of 'Āşık Çelebi*. London. 254a.)

²⁸ “ol ḥaber-i meserret-eser sem^c-i sultâna irișcek marâz-i mezbûr mündefî^c ve ‘ırk-ı elem bi'l-külliye münḳaṭî^c olur. Pâdişâh daḥî câ'ize Toḳuzlu-nâm bir ḫaryeyi virüp mezbûr daḥî ḫarye-i mezkûrenün žabṭına giderken eski žâbiṭleri yolın başup emvâl ü esbâbin ġâret itdükde “Acin ḥar meşeldür ati geçer” mazmanı üzre mezbûrlaruň bu kâr-ı ḫabâḥat-âsârı cān-ı ſîrînine kâr idüp ol hüsrev-i zamâne bu bahâne ile ḥâlini ḥikâyet için ḥar-nâme risâlesin naẓm idüp ol ġâretgerlerden şikâyet itmişdür”. (İbrahim Kutluk (hzl.)(1989) *Kinali-zâde Hasan Çelebi Tezkireti's-suēarâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay.530).

²⁹ Mustafa İsen (1994). *Künhü'l-Ahbâr'in Tezkire Kismi*. Ankara: AKM Yay.114.

³⁰ Köprülü-zâde Mehmed Fuad ve Şahabeddin Süleyman (1332). *Yeni Osmanlı Tarih-i Edebiyatı*. İstanbul: Şirket-i Mürettibiye. 153; İKYD. C.I. 19; Tahir Olgun (1949). *Germiyanol Şeyhi ve Har-nâmesi*. Giresun. 9; Faruk Kadri Timurtaş (1949). “Har-nâme”. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. (III): 370-372; Faruk Kadri Timurtaş (1971). *Şeyhî'nin Har-nâme'si*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.5-9; Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Šîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.95; Nihat Sami Banarlı (1987). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*. C.1. İstanbul: MEB Yay. 459.

³¹ Fuad Köprülü (1933). “Anadolu Türk Dili ve Edebiyatının Tekâmülüne Umumî Bir Bakış XV. Asır”. *Yeni Türk Mecmuası*. I (5): 383; Fuad Köprülü (1934). *Eski Şairlerimiz-Divan Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Muharrem Ahmet Halit Kitabhanesi. 69.

³² Mine Mengi (1977). “Harnâme Kime Sunulmuştur”. *Ankara Üniversitesi Türkoloji Dergisi*. (VII): 79-81.

³³ Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Šîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay. 97; Faruk Kadri Timurtaş (1949). “Har-nâme”. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. III (3-4): 371; Faruk Kadri Timurtaş (1971). *Şeyhî'nin Har-nâme'si*.

1996 yılında Balıkesir'de düzenlenen Halk Bilim Şöleninde sunduğu “Şeyhî'nin Harnâme'si Üzerine Bazı Notlar” başlıklı bildirisinde eserin konusunun yalnızca bir Arap atasözü ve Emir Hüseynî'nin *Zâdü'l-Müsâfirîn* adlı eserinde geçen küçük bir eşek hikâyesinden alınmadığını, Şeyhî'nin eserini yazarken konunun İbranî geleneğinde geçen hikâyesi ile Ezop hikâyelerindeki varyantını bildiğini ve eserini tanıdığı tüm varyantları değerlendirderek yeniden yazdığını belgeleriyle ortaya koymuştur³⁴.

Nefî'nin bile bayağlığa düşüğü hiciv alanının şaheserlerinden biri olarak kabul edilen *Har-nâme* hakkında araştırmacılar övgü dolu sözler söylemişlerdir. Köprülü “Sultan Murad'a takdim ettiği Harname adlı küçük mesnevisi tertip ve eda bakımından edebiyatımızda hiciv nev'inin bir şaheseri sayılabilir” ifadesini kullanırken³⁵, Âmil Çelebioğlu “Har-nâme dilinin tabiiliği, tasvirlerinin canlılığı ve kuvveti, hicvetmedeki mübtezel olmayan havası ile aynı zamanda nevinde bir sehl-i münteni'dir”³⁶ diyerek *Har-nâme*'yi övmektedirler.

Araştırmacılar tarafından bu derece övülen ve hiciv sahasının en güzel eserlerinden biri olarak kabul edilen *Har-nâme* üzerinde çok sayıda çalışma da yapılmıştır³⁷.

4. Şeyhî'ye Atfedilen Eserler

Osmanlı Müellifleri'nde Şeyhî'ye *Kenzü'l-menâfi' fî ahvâli'l-emzice ve't-tabâyi* adlı bir kitap isnat edilmekteyse de eserin üslûp, muhteva ve dil açısından Şeyhî'ye ait olmadığı kabul edilmektedir³⁸. *Osmanlı Müellifleri*'nde Şeyhî'ye atfedilen Dürerü'l-akâid adlı fıkıh eserinin Şeyhî mahlasını kullanan Şemseddin Sivâsî'ye ait olduğu Abdulkâhi Gölpinarlı tarafından ortaya konulmuştur. Yine *Osmanlı Müellifleri*'nde Şeyhî'nin Ferîdüddin Attâr'ın *Hâb-nâme*'sini nazmen tercüme ettiği ve Ney-nâme adlı

İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Basımevi; Emîr Hüseyni. *Zâdü'l-müsâfirîn*. Üniversite Ktp. F.Y. No.1185. v.101; Nihat M.Çetin (1972). “Arapça Birkaç Darb-ı Meselin ve Şeyhî'nin Harnâme'sinde İşlediği Hikâyeyin Menşei Hakkında”. *Şarkiyat Mecmuası*. (VII): 227-243.

³⁴ Hasan Özdemir (1996). “Şeyhî'nin Har-nâme'si Üzerine Bazı Notlar”. *Balıkesir Halk Bilim Şöleni*. (yayınlanmamış bildiri).

³⁵ M.Fuad Köprülü (1980). *Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: Ötüken Yay.363-364.

³⁶ Amil Çelebioğlu (1999). *Türk Edebiyatında Mesnevi XV. Yüzıyla Kadar*. İstanbul: Kitabevi Yay. 239.

³⁷ M.Fuad Köprülü (1917). “Harnâme”. *Yeni Mecmuâ*. (13): 253-256; Tahir Olgun (1949). *Germiyanlı Şeyhi ve Har-nâmesi*. Giresun; Faruk Kadri Timurtaş (1949). “Har-nâme”. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. (III): 370-372; Faruk Kadri Timurtaş (1964). “Şeyhî'nin Harnamesi Üzerinde Dil Araştırmaları”. *Türk Kültürü Araştırmaları*. I (2): 254-281; Faruk Kadri Timurtaş (1971). *Şeyhî'nin Har-nâme'si*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Basımevi; Mehmet Özdemir (2011). *Şeyhî, Har-name*. İstanbul: Kapı Yay.

³⁸ Faruk Kadri Timurtaş (1980). *Şeyhî ve Hüsrev ü Şîrîn'i*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.100.

bir eserinin daha bulunduğu belirtilmiş ve bu eserlerin bulundukları kütüphaneler gösterilmiş olsa da bu eserler henüz elimize geçmemiştir³⁹.

³⁹ Halit Biltekin (2003). *Şeyhî Divanı (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi. LXXVIII-XL.

KAYNAKÇA

- Âşık Çelebi. *Meşâ‘irü’ş-şu‘arâ*. Millet Ktp. Pertev Paşa. No. 440. vr. 346a-347a.
- Âşık Paşa-zade (1332). *Tevârih-i Âl-i Osman*. İstanbul: Matbaa-i Amire. 116-117.
- Banarlı, Nihat Sami (1987). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*. C.1. İstanbul: MEB Yay. 456-463.
- Bayramoğlu, Fuat (1989). *Hacı Bayram-ı Veli*. Ankara: TTK Yay.
- Beyânî. *Tezkiretü’ş-şu’arâ*. Millet Kütüphanesi. No: 757. vr. 49a.
- Bilgin, Orhan (1993). “Şeyhi Hakkında Yeni Bilgiler”. *M.Ü. Edebiyat Fakültesi Türkük Araştırmaları Dergisi*. (7): 121-139.
- Biltekin, Halit (2003). “*Şeyhî Divan (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*”. Doktora Tezi. Ankara. Ankara Üniversitesi.
- Blochet, E. (1932). *Catalogue des manuscrits turcs de la Bibliothèque Nationale I-II*. Paris.
- Bursalı Mehmed Tahir (1331). *Hâci Bayram-ı Veli*. İstanbul: Mahmut Bey Matbaası.
- Bursalı Mehmed Tahir (1333). *Osmanlı Müellifleri*. C.2. İstanbul: Meral Yay. 254.
- Bülbül, Tuncay (2014). “Şeyhî, Yûsuf Sinaneddin”.
<http://www.turkedebiyatimlersozlugu.com/index.php?sayfa=detay&detay=3622>
(Erişim tarihi: 22.06.2018)
- Canım, Rıdvan (hzl.) (2000). *Laṭīfi Tezkiretü’ş-Şu’arâ ve Tabsiratü’n-Nuzamâ İnceleme-Metin*. Ankara: AKM Yay
- Canpolat, Mustafa (hz.) (1995). *Mecmû‘atü’n-nezâ’ir* (Metin-Dizin-Tipkibasım). Ankara: TDK Yay.
- Çelebioğlu, Amil (1999). *Türk Edebiyatında Mesnevi XV. Yüzyıla Kadar*. İstanbul: Kitabevi Yay.

- Çetin, Mustafa (1974). *Germiyan-oğulları Tarihi (1300-1429)*. Ankara: Atatürk Üniversitesi Yay.
- Çetin, Nihad M. (1972) “Arapça Birkaç Darb-ı Meselin ve Şeyhî’nin Harnâme’sinde İşlediği Hikâyenin Menşei Hakkında”. *Şarkiyat Mecmuası*. (7): 227-243.
- Dârü'l-Kütüb el-Kavmiyye, Kismü'l-Fehâris el-Sarkiyye*. Mısır Millî Kütüphanesi. Türkçe Yazmalar Katalogu.
- Dilçin, Cem (1986) “Divan Şiirinde Gazel”. *Türk Dili -Divan Şiiri Özel Sayısı-*: (415-417): 78-247.
- Dilçin, Cem(1995). *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*. Ankara: TDK Yay. 529.
- Emîr Hüseyinî. *Zâdü'l-Müsâfirîn*. Üniversite Ktp. F.Y. No.1185. vr. 101
- Enîsî. *Menâkıb-ı Ak Şemsü'd-dîn*. Üniversitesi Ktp. Ty. No: 6458. vr. 8a-b.
- Eraslan, Kemal (hzl.) (1993). Alî-Şîr Nevâyî *Mîzânu'l-evzân*. Ankara: TDK Yay.
- Erdem, Halil Kadri (1938). *Kütahya Mesireleri*. Kütahya. Kütahya Vilayet Yay.
- Ergun, Sadreddin Nüzhet (1931) *Tanzimata Kadar Muhtasar Türk Edebiyatı Tarihi ve Nümuneleri*. İstanbul: Suhulet Kitabevi Yay.
- Ergun, Sadreddin Nüzhet (1935) *Baki Hayatı ve Şiirleri*. İstanbul: Suhulet Kitabevi Yay.
- Ertaylan, İsmail Hikmet (1952). *Ahmed-i Dâ'î Hayatı ve Eserleri*. İstanbul: Edebiyat Fakültesi Yay.
- Erünsal, İsmail E. (hzl.) (1983). Tacizade Cafer Çelebi *Divanı*. İstanbul: Edebiyat Fakültesi Yay.
- Faik Reşad (1311) *Eslaf I*. İstanbul: Alem Matbaası.
- Faik Reşad (1329) *Tarih-i Edebiyat-ı Osmaniye*. İstanbul: Zafer Matbaası.
- Flügel, G. (1865) *Die Arabischen, Perschen und Turkischen Handschriften der Kaiserlich-Königlichen Hofbibliothek zu Wien I-III*. Wien
- Fuzûlî (1328). *Külliyyât-ı Dîvân-ı Fuzûlî*. İstanbul: Matbaa-i Ahmed Kamil.

- Gibb, E.İ.W. (1900) *A History of Ottoman Poetry*. (çev. A. Çavuşoğlu). Ankara: Akçağ Yay.
- Gölpınarlı, Abdülbaki (1931). *Melâmilik ve Melâmiler*. İstanbul.
- Gölpınarlı, Abdülbaki (1971). *Mevlânâ Müzesi Yazmalar Katalogu*. C. 2-3. Ankara.
- Gölpınarlı, Abdülbaki “Şemsiye”. *İslâm Ansiklopedisi*. C. 11. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay. 423.
- Gönensay, Hıfzı Tevfik (1940). *Başlangıçtan Tanzimat'a Kadar Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: Remzi Kitabevi Yay.
- Hıfzı Tevfik, Hammamî-zâde İhsan, Hasan Âlî (1926). *Türk Edebiyatı Numuneleri*. İstanbul: Milli Matbaa.
- Hoca Sa'deddin Efendi (1279). *Tâcü't-Tevârîh*. C. I. İstanbul.
- İsen, Mustafa (1994). *Künhü'l-Ahbâr'in Tezkire Kısımlı*. Ankara: AKM Yay.
- İsen, Mustafa ve Cemal Kurnaz (1990). *Şeyhî Divanı*. Ankara: Akçağ Yay.
- İstanbul Kitaplıklarını Türkçe Yazma Divanlar Katalogu I*, İstanbul, 1947, s.17-23.
- Kaf-zade Faizî. *Zübdetü'l-Eş'âr*. Millet Kütüphanesi. No. 3289. vr. 65a.
- Karatay, Fehmi Edhem (1961). *Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Katalogu*. İstanbul: Topkapı Sarayı Müzesi Yay.
- Katip Çelebi(1941-1943) *Keşfü'z-Zünûn*. C.I-II. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yay.
- Kılıç, Filiz (hzl.) (2010). *Âşık Çelebi Meşâ'irü's-Şu'arâ*. C.1-2-3. İstanbul: İstanbul Araştırmaları Enstitüsü Yay.
- Kortantamer, Tunca (1977) “Ahmed-i Dâèî İle İlgili Yeni Bilgiler”. *Ankara Üniversitesi Türkoloji Dergisi* . (7): 103-138.
- Köksal, M.Fatih (2001). *Edirneli Nazmî Mecmaèü'n-nezâér İnceleme-Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
- Köprülü, Fuad (1917) "Harnâme". *Yeni Mecmua*. 1(13): 253-257.
- Köprülü, Fuad (1933). "Anadolu'da Türk Dil ve Edebiyatının Tekâmülüne Umumî Bir Bakış". *Yenitürk Mecmuası* . (1): 4-5.
- Köprülü, Fuad (1934). *Eski Şairlerimiz-Divan Edebiyatı Antolojisi*. İstanbul: Muharrem Ahmet Halit Kitabhanesi.

- Köprülü, Fuad (1980). *Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: Ötüken Yay.
- Kurnaz, Cemal (hzl.) (1992). Ahmet Talat Onay, *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*. Ankara: TDV Yay.
- Kurnaz, Cemal (hzl.) (1995). *Edebî Mektuplar*. Ankara: Akçağ Yay.
- Kurnaz, Cemal (hzl.) (1997). “Şeyhi”. *Divan Edebiyatı Yazılıları*. Ankara: Akçağ Yay.
- Kurnaz, Cemal, M. Tatçı (hzl.) (2001). Tuman Nail, *Tuhfe-i Nâlî*. C. 2. Ankara: Bizim Büro Yay.
- Kut, Günay (hzl.) (1978). *Heşt-Bihîst*. Harvard Üniversitesi Basımevi.
- Kutluk, İbrahim (hzl.) (1989) Kınalı-zâde Hasan Çelebi *Tezkiretü's-su'arâ*. Ankara: TTK Yay.
- Lamiéî (1289). *Nefehâtü'l-üns Tercemesi*. İstanbul.
- Latifi (1314). *Tezkiretü's-su'arâ*. İstanbul.
- Levend, Agâh Sırı (1932). *Edebiyat Tarihi Dersleri I*. İstanbul: Kanaat Kitabevi.
- Levend, Agâh Sırı (1933). *Edebiyat Tarihi Dersleri (Tanzimata Kadar)*. İstanbul: Kanaat Kütüphanesi Yay.
- Levend, Agâh Sırı (1988). *Türk Edebiyatı Tarihi I*. Ankara: TTK Yay.
- Mehmed Ali Aynî (1343) *Hacı Bayram-ı Veli*. İstanbul: Evkaf-ı İslamiye Matbaası.
- Mehmed Ata (1329). *Devlet-i Aliyye-i Osmaniyye Tarihi* (Hammer Tercümesi). İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Mehmed Süreyya (1315). *Sicill-i Osmanî*. İstanbul: Matbaa-i Amire.
- Mengi, Mine (1977). “Harnâme Kime Sunulmuştur”. *Türkoloji Dergisi* . (7): 79-81.
- Muallim Naci (1307). *Osmanlı Şairleri*. İstanbul.
- Muhtesib-zâde Mehmed Hâkî. *Hadâyiku'r-reyhân*. Üniversite Ktp. Ty. No.470.
- Müstakim-zâde Süleyman Sa'deddin Efendi. *Mecelletü'n-nisâb*. Süleymaniye Ktp. Nafiz Paşa No.628. vr. 238a.
- Müstakîm-zâde Süleyman Sa‘dü'd-dîn, Menâķib-ı Melâmiyye-i Suṭṭâriyye-i Bayramiyye. Süleymaniye Ktp. Nafiz Paşa. No:1164.

- Olgun, Tahir (1949). *Germiyan'lı Seyhi ve Harnâme'si*. Giresun: Yeşil Giresun Matbaası.
- Owens, G.M. (hzl.) (1971). *Âşık Çelebi Meşâ'erü's-suəarâ or Teðkere of èÁşuu Çelebi*. London.
- Özcan, Abdulkadir (hzl.) (1989). *Şakaik-i Nu'maniyye ve Zeyilleri*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Özcan, Abdulkadir (hzl.) (1989). *Şakaik-i Nu'maniyye ve Zeyilleri*. Mecdî Mehmed Efendi *Hadâyikü's-şakâyık* C.1. İstanbul: Çağrı Yay.
- Özkan, Mustafa (1997). *Prof.Dr.Faruk Kadri Timurtaş, Makaleler*. Ankara: TDK Yay.
- Özkan, Mustafa (2000). "Şeyhî'nin Hüsrev ü Şîrin'i ve Rûmî'nin Şîrin ü Perviz'i". *İlmî Araştırmalar* 9: 179-192.
- Özdemir, Hasan (1996). "Şeyhî'nin Har-nâme'si Üzerine Bazı Notlar". *Balikesir Halk Bilim Şöleni*. (Yayınlanmamış Bildiri).
- Özdemir, Mehmet (hzl.) (2011). *Seyhî, Har-name*. İstanbul. Kapı Yay.
- Özmen, Mehmet (2001). *Ahmed-i Dâeî Divanı*. Ankara: TDK Yay.
- Parmaksizoğlu, İsmet (hzl.) (1974). Hoca Sa'deddin Efendi. *Tâcü't-Tevârîh*. C.1. İstanbul: MEB Yay.
- Prugstal Hammer (1836). J. *Geschichte der Osmanischen Dichtkunst I*. Pesth.
- Rieu, Charles (1880). *Catalogue of the Turkish Manuscripts in the British Museum*.
- Sehî (1325). *Heşt-Behîst*. İstanbul.
- Sungur, Necati (2006). *Heves-nâme*. Ankara. TDK Yay.
- Sürûrî. Gelibolulu. *Bahrü'l-Maेârif*. Üniversite Ktp. TY. No: 3028.
- Şahabeddin Süleyman (1328). *Yeni Osmanlı Tarih-i Edebiyatı*. İstanbul: Sancakyân Matbaası.
- Şemseddin Sami (1311) *Kamusu'l-A'lâm*. C. 4. İstanbul.
- Şeşen, Ramazan, M. Haşim ve A. C. İzgi (1995). *Kıbrıs İslâm Yazmaları Kataloğu*. İstanbul: İSAR Yay.
- Tansel, Fevziye Abdullah (1997). "Ferhad ile Şirin". *İslâm Ansiklopedisi* . C.4. İstanbul.
- Türkiye Diyanet Vakfı Yay. 565-566.
- Tarlan, Ali Nihat (1934). "Şeyhi'nin Dili Hakkında". *Türkiyat Mecmuası*. (4): 49-61.

- Tarlan, Ali Nihat (1935). "Bir İmlâ Hususiyeti". *Türkiyat Mecmuası*. (3): 229-232.
- Tarlan, Ali Nihat (1936). *Divan Edebiyatında Tevhidler*. IV. İstanbul.
- Tarlan, Ali Nihat (1942). *Şeyhi Divanı Tarama Sözlüğü ve Nişha Farkları*. İstanbul.
- Tarlan, Ali Nihat (1964). *Şeyhî Divanını Tetkik I-II*. İstanbul.
- Tekin, Gönül Alpay (1992). *Çeng-nâme*. Harvard Üniversitesi Yay.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1952). Hüsrev ü Şîrîn ve Ferhâd u Şîrîn Yazan Şairlerimiz. *Türk Dili* 1(10): 21
- Timurtaş, Faruk Kadri (1949). "Harname". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* . (3): 369-387.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1952). "Hüsrev ü Şîrîn ve Ferhad u Şîrîn Yazan Şairlerimiz". *Türk Dili* . (1): 567-573.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1953). "Fâtih Devri Şairlerinden Cemâli ve Eserleri". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* . (4): 189-213.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1954). "Şeyhi'nin Hayatı ve Şahsiyeti". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. (5): 91-120.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1958). "Şeyhi'nin Hüsrev ü Şîrîn'i". *Jean Deny Armağanı*. Ankara: 335-348.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1958). "Şeyhi'nin Şöhreti ve Tesiri". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. (9): 84-89.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1959). "Şeyhi'nin Hüsrev ü Şîrîn'inin Konusu". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* . (9): 89-110.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1959). "Türk Edebiyatında Hüsrev ü Şîrîn ve Ferhad u Şîrîn Hikayesi". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* . (9):65-88.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1960). "Şeyhi'nin ve Nîzâmi'nin Hüsrev ü Şîrînlerinin Konu Bakımından Mukayesesı". *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. (10): 25-34.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1960). Şeyhi ve Çağdaşlarının Eserleri Üzerinde Gramer Araştırmaları (I.Fonetik). *TDAY-Belleten*. 95-144.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1961). Kütahya Kütüphanesinde Bilinmeyen Bir Eser. *Son Havadis Gazetesi*.

Timurtaş, Faruk Kadri (1961). Şeyhi ve Çağdaşlarının Eserleri Üzerinde Gramer Araştırmaları (II.Morfoloji). *TDAY-Belleten*. 53-136.

Timurtaş, Faruk Kadri (1961). Şeyhi'nin Mezarında. *Son Havadis Gazetesi*.

Timurtaş, Faruk Kadri (1961)."Şeyhi'nin eserleri". *TDED* 11: 99-108.

Timurtaş, Faruk Kadri (1963). *Şeyhi'nin Hüsrev ü Şirin'i (İnceleme-metin)*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.

Timurtaş, Faruk Kadri (1964). Şeyhî'nin Harnâmesi Üzerinde Dil Araştırmaları. *Türk Kültürü Araştırmaları* 1 (2): 254-281.

Timurtaş, Faruk Kadri (1968). *Şeyhî Hayatı ve Eserleri*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.

Timurtaş, Faruk Kadri (1981). *Şeyhî'nin Harnâme'si*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.

Unat, Faik Reşat, M. A. Köyメン. (hzl.) (1987). *Mehmed Neşrî Kitâb-ı Cihân-nü'mâ*. Ankara: TTK Yay.

Uzluく, Feridun Nafiz (1949). Germiyanlı Hekim Şeyhi'nin Babası ve Dedesinin İsmi. *Tasvir Gazetesi*.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1929). Germiyanogulları. *İslâm Ansiklopedisi* . C. 4: 767-770.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1932). *Kütahya Şehri*. İstanbul: Devlet Matbaası.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1982). *Osmâni Tarihi* . C.1. Ankara: TTK Yay.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1988). *Anadolu Beylikleri ve Akköyunlu, Karakoyunlu Devletleri*, Ankara: TTK Yay.

Ünver, Süheyl (1946). *Fatih Külliyesi ve Zamanı İlim Hayati*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yay.

Ünver, Süheyl (1947). *İlim ve Sanat Bakımından Fatih Devri Notları*. İstanbul: Belediye Matbaası.

Ünver, Süheyl (1948). *Fatih Devri Fıkraları*. İstanbul: Belediye Matbaası.

Yılmaz, Mehmet (1992). *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*. İstanbul: Enderun Kitabevi.

Yücel, Hasan Âli (1937). *Bir Türk Hekimi ve Tibba Dair Manzum Bir Eseri*. İstanbul: Devlet Basımevi.

Zajaczkowski A. (1963). *Le Poeme Iranien Husrev-ü-Sirin en version Turque-Osmanlie de Seyhi*. Warszawa.

Ziya Paşa (1291). *Harâbât*. İstanbul.

ŞEYHİ DİVĀNI

I

Tevhid-i Bari Ta'âlâ 'Azze ve Celle

fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Nedür iki cihânda 'izzet ü câh
Eser-i lâ-ilâhe illa'llâh
2. Kime düşse olur sa'îd-i ebed
Nazâr-i lâ-ilâhe illa'llâh
3. İtdi dünyî dünini nûrânî
Kamer-i lâ-ilâhe illa'llâh
4. Toludur 'arş u ferş ü kevn ü mekân
Haber-i lâ-ilâhe illa'llâh
5. 'Âlem ü âdemüñ ʐuhûrı nedür
Mazhar-i lâ-ilâhe illa'llâh
6. Kîmiyâdur ki ƙalbi hâliş ider
Cevher-i lâ-ilâhe illa'llâh
7. Açıçak tâyy olur sicill-i vücûd
Mahzâr-i lâ-ilâhe illa'llâh
8. "Li-meni'l-mülk" һuṭbesine*uralar
Minber-i lâ-ilâhe illa'llâh
9. Gösterür rûha ƙurb-ı "ev ednâ"
Reh-ber-i lâ-ilâhe illa'llâh
10. Şâm-ı şirk ü ʐalâm-ı kûfri sürer
Seher-i lâ-ilâhe illa'llâh
11. Kîymetinde görür dü 'âlemi һâk
Güher-i lâ-ilâhe illa'llâh
12. Hoş penâh oldı tîr-i һâdişeden
Siper-i lâ-ilâhe illa'llâh
13. Bahr-i hayretdedür sefine-i rûh
Lengeri lâ-ilâhe illa'llâh
14. Dü cihân bende cândan olanadur
Çâker-i lâ-ilâhe illa'llâh

15. Gerden-i çarḥ u püşt-i ‘arşı büker
Çember-i lā-ilāhe illa’llāh
16. ‘Ālem ağızına virdi lezzet-i cān
Şeker-i lā-ilāhe illa’llāh
17. Her ki bağlandı oldu tāc-i cihān
Kemer-i lā-ilāhe illa’llāh
18. Büridi ‘arş u ferşī beyża-miṣāl
Şeh-per-i lā-ilāhe illa’llāh
19. Eyle Şeyhī ki hoş ticāretdür
Sefer-i lā-ilāhe illa’llāh
20. Nefs ile ger gazañ ķılursañ çek
Hançer-i lā-ilāhe illa’llāh
21. Ki göñül fethine vire nuşret
Zafer-i lā-ilāhe illa’llāh
22. Cünd-i Haķ'dur ki şir hevā čerisin
Leşker-i lā-ilāhe illa’llāh

II

Tevhīd-i Şāni Bārī Te‘ ālā
fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. İy kemāl-i ķudretüñ nefhinde ‘ālem bir nefes
V’iy celāl-i ‘izzetüñ bahrinde dūnyī keff ü ḥas
2. Saṭvetüñüñ yiline biñ biñ Süleymān mûrçe
Raḥmetüñüñ ḥānına ṭāvūs-ı ķudsîler meges
3. Tā‘ at-i kevneyn istiğnāñ ile bād-ı hevā
Cennet-i Firdevs dīdāruñ ile berg-i heves
4. Kibriyānuñ kārvānından ḥaber virmez ‘uķūl
İrməz andan cān ķulağına meger bāng-i ceres
5. ‘Akl şem‘i nice idrāk itsün envār-ı cemāl
Çünki yetmiş biñ hicāb ardından olur muķtebes
6. Ma‘rifet yolında ol oldum şananlar müntehī
Göre ki*öñ menzildedür gitdükde altından feres

7. Sevķ yazısında yandılar zülâl-i vaşl içün
Teşne-diller gözlerinden dökdi Ceyhûn u Aras
8. Şeş cihetden sen münezzehsin velî senden ṭolu
‘Arş u ferş ü fevk ü taht u şağ u şol u piş ü pes
9. Bi-niyâz iseñ ne var luṭfuñ hevâsı cezbesi
Gösterür cân mûrgîna dünyâ gülistânın ƙafes
10. Hîrmenüñden k'enbiyâ vü evliyâdur hûše-çin
Ādem umar dâne-i gendüm Halîlu'llâh ‘ ades
11. Ger ḥarîm-i sırruña maḥrem degüldür hiç dil
Fažlasından feyzüñüñ maḥrûm ƙalmaz hiç kes
12. Kime kim sultân-ı dîn dünyâ düninde yol aça
Olmaya telbîs ile iblîs-i nefş aña ‘ ases
13. Mücîrim ü ‘ âşîlere dergâhuñ olmışdur penâh
Mübtelâ vü bi-kese yâduñ durur feryâd-res
14. Zîkr-i mecdüñ olmasa rûh-ı melek olur helâk
Fikr-i һamdüñ ƙılmasa nefş-i nefîs urmaz nefes
15. Kesme Şeyhî һavf ile ol bâhr-i raḥmetden recâ
Kim olur bir қatresi biñ biñ cihân cûrmîne bes
16. Zât-ı bi-çûnu bigi vaşfi yolidur bi-kerân
Hiç kes bulmadı ol şâhrâya һaddi sözî kes

III

mefâ' ilün fe' ilâtün mefa' ilün fe' ilün

1. Eger hûcûm-ı ecelden dilüm bulursa mecâl
Diyem şenâ-yı cemîl ü cemâl-i celle celâl
2. Velî ne һamdüm ola k'elsün-i nebî vü velî
Kemâl-i medh ü şenâsında buldı külli kelâl
3. Tezekkürinde döker ‘ andelîb-i nâṭîka per
Tefekkürinde sıdı şâh-bâz-ı ‘ ākile bâl
4. Hayâl-i tîz-nażar bir ƙılı hezâr yarup
İrürmedi ceberûtîna ƙılca vehm ü hayâl
5. Buṭûn-ı sırriyile ‘ akl ü rûh nûrâni
Zuhûr-ı nûriyile ‘ arş u ferş mâl-â-mâl

6. ' Aceb ne evvel olur k'anda münderic ābād
Zihī ne āhîr olur k'anda müstemirr āzāl
7. Ne baḥr-i vaşfina anuñ bulındı ḥadd u ķiyās
Ne ʐāt-ı pâkine her giz bulındı şibh ü mişāl
8. Cemāli nûrina yine celālidür sâtir
Celâli perdesinüñ kâşifi ʐuhûr-ı cemâl
9. Ne(y)i tefekkûr iderse fükûr külli figâr
Neyi taşavvur iderse 'ukûl cümle 'ikâl
10. Muhīt cümleye vü cümle bî-haber andan
Delîl ɬalqa vü ɬalq aña ķılur istidlâl
11. Ne hikmetine muhâlif ne ķudretine mu'în
Ne 'izzetine fenâ var ne milketine zevâl
12. Beşer ne şerh ide ol ʐâti kim ķılur vaşfi
Başîret issini şâmit feşâhat ehlini lâl
13. Қadîm һakkına hâdiş һayâl ola taşvîr
Zihî taşavvur-ı bâṭîl zihî һayâl-i muhâl
14. Kemâl-i ķudret anuñdur ki naķş-ı hayretden
Kemâl-i 'aczine ikrâr ider her ehl-i kemâl
15. Müsebbîh aña felek "bi'l-'aşıyyi ve'l-ibkâr"
Muğaddis aña melek "bi'l-ǵudüvvi ve'l-āşâl"
16. Dilerseñ irmege tevhîd-i ʐâta esmâdan
Nażar şîfâtına ķıl gör bedâyi'-i ef' âl
17. Çü "kâf u nûn" ile kevneyn nûşhasın yazdı
Pes ādemüñ elîfin ķıldı 'ayn-ı 'âleme dâl
18. Çekildi saṭh-ı 'adem şafhasında ḥaṭṭ-ı vücûd
Mişâl-i mâžî vü müstaķbel oldı şûret-i һâl
19. Cihân u cân u zemîn ü zamân u mülk ü melek
Eşîr ü 'unşur u ǵayb u şühûd u һâl u maķâl
20. Ne şerh idem ki tefâsil-i 'âlemi cümle
Bu kevn-i câmi' üñ içinde eyledi icmâl
21. Ҳakâyîk-ı felegûn 'ukdelerine keşşâf
Dağâyîk-ı melegûn nûktelerine һallâl

22. Vücûd dâyiressinde nigîn-i hâtem-i mülk
Elinde mühr-i hilâfet zihî ‘atâ vü nevâl
23. Za‘îf ü ‘acz ile şîkl-i tekellüfâtâ hamûl
Zalûm u cehl ile hîml-i emânete hammâl
24. Emîn ü ‘âlim ü ‘ârif dem-i Mesîh'e karîn
Fużûl u hâyif ü câhil düm-i hâr-i Deccâl
25. Kebûd-hîrķa bu pîr-i sipihre eyle nazâr
Ki çarh urur dün ü gün bî-semâ‘ u bî-ķavvâl
26. Neden döner dil-i ‘ârif bigi felek dâyim
Neçün durur ruh-ı ‘âşık bigi zemîn pâ-mâl
27. Ne hîrmene od urur şâm u şübh nâr-ı şafaķ
Ne ‘ömr ekinini biçer her ayda dâs-ı hilâl
28. Bu nûr u ferr ile kim ķurş-ı şems cevherdür
Ne cirmi var ki olur kesf irîsse levn-i sifâl
29. Nedür bu perdede her gice bunca şem‘ ü çerâg
Çü perde götrile baṭṭâl bigidür ‘ummâl
30. Ne iki peyk-i revândur bu hindî vü kâfûr
Getürür iltür elinde şahâyif-i a‘ mâl
31. Bahâr içinde nedendür dem-i şabâ ‘atṭâr
Hâzâna ķarşu niçündür yirûn yüzî bakķâl
32. Kef-i sehâbile şâcar nesîm şarrâfi
Zemîni pûr-zer ü sim eylemege dürr ü le’âl
33. Nebât ķanda bulur âb u hâk içinde şeker
Meges ne resme ķılur zehr-i hâra ta‘biye bal
34. ‘Aceb degûl mi ki ef‘î etinde var tiryâk
Bu ķamu zehr ile*âña rîk-i âdemî ķattâl
35. Ne şaydi geydi behâya ķabâ-yı nîfe vaşaķ
Ne buldı ķıldı dem-i hûşki müşg-i nâfe ǵazâl
36. ‘Înâyetinden anuñ ‘ankebûtdur nessâc
Kerâmetinden anuñ kirm-i pîledür ǵazzâl
37. Ķamu ǵarâyib-i mülk ü ‘acâyib-i melekût
Ki ‘aql naķline bulmaz ne mebde’ ü ne me’âl
38. Bu cümle keşret ile ʐerre ʐerre şâhiddür
Ki bir durur bu ķamu fi‘le muṭlaķâ fa‘‘âl

39. Kamu sebebde Çalabdur müsebbibü'l-esbâb
Ne hâl olur ise oldur muķallibü'l-aḥvâl
40. Münezzilü'l-berekât u muķassimü'l-erzâk
Mübeddilü'l-harekât u muķaddirü'l-ācâl
41. Hîṭâb-ı ķavli niceyse degül maḥall-i cedel
Cevâb-ı fi' li ne resmeyse yok mecâl-i su'âl
42. Haķîkat ehliyiseñ Haķķ'a tut yüzüñ dâyim
Ko ṭapsun ılduz u hâke müneccim ü remmâl
43. Felek muğâlif ola mî çü ķahr ola nâzil
Melek ta'āruż ide mi çü luṭf ide inzâl
44. 'Inâyet-i ezelîdür ki feyz-i fażlından
Hidâyetüñe nebi vü rûsûl ķılur ırsâl
45. 'Ale'l-huşûş emîn-i zamân ümîd-i cihân
Şeffî'i müzniib ü mücrim deñîl-i žâyi ü dâl
46. Çü doğdî şems-i Muḥammed vücûd şârkîndan
'Adem ǵurûbîna irdî żalâm-ı küfr ü ǵalâl
47. Beyâz-ı ǵurresidür nûr-ı 'ayn-ı cennet-i 'adn
Sevâd-ı turrasidur hûr-ı 'in cemâline hâl
48. Vücûdî olmasa maķşûd cûd olmaz idi
Vücûdî 'âlem-i mevcûd cünbişine mecâl
49. Merâm-ı ǵâyet-i aķşâ zihî 'ulüvv-i maķâm
Vüşûl-i ķurb-ı "ev ednâ" zihî kemâl-i vişâl
50. 'Aceb mi fażl-ı İlâh efḍalü'r-rûsûl ķilsa
Çü dîni ekmelü'l-edyândur āli ҳayrû'l-âl
51. Çehâr şâhibi kim çâr-rükñ-i 'âlemdür
'Atîk ü 'Ādil ü 'Osman 'Aliyy-i zü'l-eftâl
52. Maķâm-ı şîdk u 'adâlet ҳayâ vü 'ilm ü 'amel
Kemâliyile bularuñ bulupdur istîkmâl
53. Añâ vü âline Haķ'dan taḥîyyet ile selâm
Hisâbı çün ķaṭerât-ı seħâb u 'add-i rimâl
54. Bu câm-ı şî'r ile Şeyhi şarâb-ı tevhîdi
Şu resme sun ki şafâsına reşk ilede zûlâl

55. Cevâhirüñ dökegör çün senüñ durur bâzâr
Zamâne bâyi‘ ü cân müsterî cihân dellâl
56. ‘ Aceb mi farkı-ı helâl ü hârâm iden dirse
Niçeye nazm hârâm u bu şî‘ re sihr-i helâl
57. Efâzîl-ı ķudemânuñ fezâyilin bilürüz
Veli “li-külli zamân” oldu “devletün ve ricâl”
58. Bülûğ-ı ‘ akl olıcaq dil-ber-i perişifatı
Ķabûlden ķoya mî ‘ ayb-ı hâl u yâ hâlhâl
59. Görürse ‘ ayb u hâlel setr ü sedd ider ‘ ârif
Hased durur n’ola ger ta‘n iderise cûhhâl
60. Ğurûr ķılma ki seyf-i sühân degül kâtri‘
Çü itmeye kişi kâti‘ -ı ‘ alâyîk u eşgâl
61. Sefer uzun ķısacuk ‘ ömr azuk az iş çok
Zamâne furşatı fevt itmeden kîl isti‘ câl

IV

Münâcât*

mef‘ ülü fâ‘ ilâtü mefâ‘ ilü fâ‘ ilün

1. Yâ Rab muhib göñüldeki mihr ü vefâ hâkı
Şubh-ı şafâ demindeki şidk u şafâ hâkı
2. Şevk odına yanandağı sûz u niyâz içün
Zevk âbîna ķanandağı neşv ü nemâ hâkı
3. Cân-ı ġarîb hâste-i nevmîd ü zâr iken
Dârû's-şifâ-yı ġaybdan iren devâ hâkı
4. Bîgânelik ġamîndan aken ķanlu yaş içün
Deryâ-yı hûna ġarķa varan âşinâ hâkı
5. Hâliş-derûn içün ki*eridür şevk odında ķalb
Hâk-i ħasîsi gevher iden kîmiyâ hâkı
6. Ehl-i günâh ķılduğu derd ile âh içün
Muħlisler itdugi ‘ amel-i bî-riyâ hâkı
7. Şol tîr içün ki*ider siper-i çarħdan güzer
Mażlûm cânlar itdugi ya‘ni du‘â hâkı

8. Bezm-i ezeldeki ķadeh-i rūh-bahş içün
Ya'ñı elest vaqtı geçen mā-cerā haķı
9. Şol luťf u ķahrdan ki ķılur raħmet ü ġażab
Aña göñülde cān daħħi ħavf u recā haķı
10. Cūd u cemāl ü şā' şā'a-i nūr-ı zāt içün
‘Izz ü celāl ü kevkebe-i Kibriyā haķı
11. Āyīne-i cemāli şu'ā' indan irišen
Ay u güneş yüzindeki nūr u žiyā haķı
12. Ol ġurreyile ḥurra-i vech-i ḥabib içün
Ya'ñı sürür u ġuşşa şabāħ u mesā haķı
13. Cevr ü cefayıçün ki çeker cān-ı enbiyā
Hem evliyāya iren eşedd-i belā haķı
14. Āvāre ħāṭırı bigi bī-ċāre Şeyhi'nūñ
Derd ü ġam u belālar ile mübtelā haķı
15. Raħm eyle ben ża' īfe bu ġamdan necāt vir
Hod-rāylık durur ķalanı sen Hudā haķı

V

mef̄ ūlü fa' ilātu mefa' ilü fa' ilün

1. Yā ħāteme'r-risāleti yā eşrefe'l-verā
Ente'lleżi teferrede bi'l-fażli ve'l- ulā
2. İy faħr-i hałk kimde ola zehre medħüne
Cün Haq didi "le-' amrüke" "levlāke" "ve'd-duħā"
3. 'Akł-ı 'inān-keşide ire mi rikābuña
Dir tarraķū öñünce cün ervāħ-ı aşfiyā
4. Seyr-i semend-i sırruña meydān-ı 'arş teng
Pervāz-ı mürġ-ı fikretüne lā-mekān feżā
5. Nuṭkuñ mu'allimi şübeh-i 'akladur necāt
Lafżuñ müferrihi maraž-ı rūħadur şifā
6. Luṭfuñ demi ider nefes-i nefsi dil-peżiż
Hulkuñ yili ķılur ħarem-i rūħi hoş-hevā
7. Raħmān iken mu'allimüñ Ümmi koduñ adın
Sultān iken dü kevne ķabāčeñ durur 'abā

8. Sâyeñ hâkîr toprağa salsayidi şeref
Her ȝerre gün gözine olur idi tûtiyâ
9. Tahte'1-livâna Âdem ü men-dûnehû muṭîc
Faḥr anlara ki eylediler saña iktidâ
10. Şol kimse(y)i ki çekdi kabûlüñ kîlîc bigi
Gerçi bürehnedür güheri toludur şafâ
11. Ol nâ-kesi ki reddüñ eli atdı okläyin
'Uryân u ağzı kan yiri topraş yolı hevâ
12. Gerçi ki topraş eyledi müdbirleri debûr
Sen bir çerâgsın ki irer nuşret-i şabâ
13. Gavvâş rûh-ı կudsiyile baḥr-i vahdete
Dürr-i kelâm-ı Haḳḳ'a lisânuñdur âşinâ
14. Kîş-i "vemâ rameyte"den atsañ կazâ oķın
Haẏl-i "mûsevvimîn" ide dîn düşmenin hebâ
15. Kaḳdı nübûvvetüñ eli dîn tablin eyle kim
Uş şark u ȝarb toldı ol âvâzeden şadâ
16. Cem' eyleyüp cemî'-i kemâlâtı luṭf-ı Rab
Bir ȝât-ı ekmel içre adın կodi Muṣṭafâ
17. Hem hîrmen-i şefâ' atüñüñ hûşe-çînidür
Âdem ki dâne hîrsiyile eyledi haṭâ
18. Yek-dânesin cihân şadefinde güher bigi
İy bî-bedel yetîm anuñ içün dinür saña
19. Zülfüñle ḥadd ü կaddüne her kim baķa şanur
Kim buldı bedr ü կadr dünin haṭṭ-ı istivâ
20. Aduñuñ iki ҳarfine eyler işâreti
Anda ki yidi yirde Huzâ añdı mîm ü һâ
21. Hulkuña çünki һâlık-ı a' ȝam didi "azîm"
Lâyiķ һalâyiķ eyleye mi һulkuña şenâ
22. İrdi nebât u ma' den ü һayvâna da' vetüñ
Kim oldı şâhidüñ şecer ü üştür ü һaşâ
23. Kesdüñ külîce-i mehi tennûr-ı çarhda
Cün һ'ân-ı mu' cizâtuña germ oldı iştihâ

24. Bağlansa emrüñe n'ola şems ü ḫamer kemer
Nūruñla buldı neşv ü nemā bu*iki ḥod-nūmā
25. Ger nerdübān idinse ṭokuz çarḥı ‘ akl-ı kül
Bir pāyesine irmeye mi‘ rācuñuñ şehā
26. İsrā gicesi sırruña seyr itse sidrenüñ
A‘ lā-yı müntehāsıdur ednā-yı müttekā
27. Çün ol seferde maḳşada tīz eyledüñ naẓar
“Mā-zāg” oldu ‘ aynuñ u ḫalbüñ “vemā-ṭağā”
28. Gitdüñ hezār kerre hezārān hezār mīl
Anda ki “lā-ḥalā” didiler “bel vemā melā”
29. Seyrüñ nihāyetinde çü bulduñ dünüvv-i hāş
Sen didüñ “eyne enzilü” Ḥaḳ didi “hāhünā”
30. Gördüñ anı ki göriniser lāyıkı göze
Ḥalvet-sarāy-ı hāşda bī-çün u bī-çirā
31. Ṭoḳsan biñ oldı bir dem içinde saña naşīb
Şol bahṛden ki yoḥdur aña ḥadd ü intihā
32. ‘ Āṣīlere nevāle-i ‘ afv alduñ armağan
Buldı nevāleñ ile ḫamu bī-nevā nevā
33. Rāh-ı ḫalāla varmamağa degme bü'l-heves
Görindi nūr-ı sūre-i “ve'n-necmi izā hevā”
34. Döndüñ çü heft ü penc ile şes gūşe menzile
Didüñ yaķın ü çār emīnүñe mā-cerā
35. Nā-çār çār rükni şerī‘ at sarāyınıñ
Dest urmayan bu çār etegine*ola çār-pā
36. Şiddīk kim ṭadurduñ anuñ ḫalbına
Her h̄ān-ı ni‘ meti ki saña ķıldı Ḥaḳ ‘ aṭā
37. Fārūk kim olur idi lāyık nübüvvete
Ger hażretüñ degül misedi ḥatm-i enbiyā
38. ‘ Oṣmān ki eyledüñ anı nūreyن şāhibi
Bulmuş idi ḥayāt anuñile dem-i ḥayā
39. Ḥaydar ki ‘ ilm-i ḥikmetüñe vāriş itdi Ḥaḳ
Maḥbūb-ı evliyā idi mahşūş-ı “lā-fetā”
40. ‘ Alī menākibını ‘ Alī'nüñ kim ide şerh
Hayy u ‘ Alīm didi çü vaşında “hel etā”

41. Dürreyn-i ezhereynidi necmeyn-i envereyn
Cān u dil-i Betül ü dem-i ķalb-i Murtażā
 42. Nüreyn-i ‘aynuňuň biri ħulkuň bigi ḥasen
Biri Hüseyin-i şāh-ı şehidān-ı Kerbelā
 43. Her dem saňa vü ălüne ḥak’dan hezār bār
Cān u cihān ṭolusı şalāt u selām ola
 44. Şeyhi ‘amelden ire çü ‘uryān işigüne
Kaddine ḥāk-i ăl-i ‘abādan buyur ķabā
 45. Luťfuňdan it meded bu günehkāra anda kim
Füccāra dön dinile vü ebrāra merhabā
 46. İy ħ̄âce kime yalvarayın ben gedây çün
Sen şāhdan şefâ‘ at umar ħ̄âce vü gedâ
 47. Men‘ itme teşneden ķaṭerât-ı terahhumı
Çün menba‘-ı keremsin ü ser-çeşme-i sehâ
 48. Şart-ı şefâ‘ at ümmete cărm ü günâh ise
Çokdir bu derd bizde demidür ki*ire devâ
 49. Yā Rab be-ħakk-ı nûr-ı Muhammed ki pertevi
Ṭoldurdu yir ü gögi ķamu nûr ile žiyâ
 50. Қoma bizi cihān ȝulümâtında “dâllîn”
Nûr ile müstakîm sıratuňa “ihdinâ”

VI

mef^c ülü mefa^c ilü mefa^c ilü fa^c ülün

1. Hoş menzil idi dehr degülmisse fenâsı
Hoş mahrem idi 'ömr olurmissa bekâsı
 2. Hoş tâk-ı mu^c allâyıdı bu kubbə-i mînâ
İllâ ki şebâtiçün urılmadı binâsı
 3. Hoş şâhn-ı mücellâyıdı bu şuffe-i zîbâ
İllâ n'idelüm toldı ķazâ ile fezâsı
 4. Bu kubbeye kim girdi ki çıkışmadı kabâdan
Bu şuffeye kim geldi ki gitmedi şafâsı
 5. Devlet evi dîvârına yaştanmayugör kim
Muğkem degül iy şâh bu bünyâduñ esâsı

6. İy lezzet alan ‘ış-i cihāndan hazer it kim
Nuşında durur nişî vü balında belası
7. Dünŷā-yı denî kim ṭoludur naḳṣ-ı muzaḥref
Aldamasun iñende seni hüsn ü behâsı
8. Bir mār durur heft ser ü çār düm anuñ
Her demde ṭapuñ bigi hezār ola ǵidâsı
9. Bu dīv-i zamāne ki yilersin hevesinde
Yüz taht-ı Süleymān'ı yile virdi hevâsı
10. Bu pire-zen-i dehri ki ma' şūk idinürsin
Biñ şāh-ı cevān-baḥti yile virdi vilâsı
11. Tāhir nefesüñ ķılma nikâhında mülevvəs
Kim her giz arınmadı anuñ hayż u nifâsı
12. Her laḥża vefâdârı vefatına dûrişür
Senden de hayât almağa ola mı hayâsı
13. Bu mezra‘ ada k'oldı temâşāgeh-i ‘uşşâk
Şâh-ı ṭarab ol buldı ki yoq̄ berg ü nevâsı
14. Bu merhalede k'ehl-i nażar didi güzergâh
Zâd-ı sefer ol düzdi ki yoḥdur ser ü pâsı
15. ‘Uryān şol emîr oldı ki aṭlasdan ider fâhr
Sultân bu gedâdur ki libâs itdi pelâsı
16. Şol zâhide ‘ākem ki riyâdan şanem eyler
Şol rinde ǵulâmem ki büt olmadı hevâsı
17. Heyhât ķanı dünyide bir ‘âşîk-ı şâdîk
Kim terk ola maḥbûb rîzâsında rîzâsı
18. Āfet ķamu nefş oldı vücûdin ‘adem it kim
Kahrında durur luṭf u fenâsında bekâsı
19. Her laḥża muḥâlif ol aña ki*ola muvâfiḳ
Derd ile geçir ‘ömrüñi k'ol oldı devâsı
20. Hayf ol gûhere kim yeg iken kıymeti dûrden
Harc oldı hebâ yire bilinmedi behâsı
21. Maḳṣûd-ı cihânsın bulibildüñ ise makşad
Āyîne-i cânsın yur iseñ jengi vü pâsı

22. Âfâka virür enfüsüñ âyâtı netîce
Kim ekber ü aşgârdan irürdiyse kıyâsı
23. Nâs ile enîs olma ki vesvâsdur ekşer
Însân iseñ olma ezeli ünsüne nâsî
24. Şol kim dem-i ihlâş ile başdı ķadem-i şîdk
Azıtmadı bir ǵuluñ anı zerk ü riyâsı
25. Mûrşid gerek ise yiter âşâr-ı Muhammed
Kim ‘arşa vü ferşe irişür şer’i livâsı
26. A‘râz-ı nûfûsuñ eyü ef‘âli necâti
Emrâz-ı kulûbuñ eyü akyâli şifâsı
27. ‘Îlm ü hikem ü fażl şî‘ârı vü dişârı
Hilm ü kerem ü ‘adl izârı vü ridâsı
28. Farķ-ı felegüñ ayağı töpragi külâhı
‘Ayn-ı melegüñ yolu tozı kuħl ü cilâsı
29. Teslîm ü taḥîyyât aña vü âline her dem
Niçe ki getürüp gidere cinni vü nâsı
30. Şeyhî bilür anı bu ķamu ķâşî vü dâni
K’oldı dil ü cânuñ biri ‘âşî biri ķâsi
31. Yaķup seni bu īavf odi külli kül ideydi
Baħr-i kereme cānuñuñ olmasa recâsı
32. Tehzîb-i şifât itmege tedbîr-i ‘amel ķıl
Taķdîr iledür gerçi ki olmuş u olası
33. Şükr eyle ķamu ‘acz ile k’ol ħayy ü ķavînûñ
Şâkir ķula bildük ki mezîd ola ‘atâsı
34. Çün ‘âciz ola*ihşâ-yı şenâdan ķamu maħlûk
Yâ Rab ne dil ile ķîlalum şükr ü sipâsı

VII

mef‘ ūlü fâ‘ ilâtü mefâ‘ ilü fâ‘ ilün

1. Yâ nesmete’ş-şabâ eteneffesti min-Yemen
Tâbet biki’n-nûfûsu ve zâlet biki’l-ħazen
2. Em şirti mažharen li-Mesihi’bni Meryemi
Aħyeytinā bi-revhiki ke’l-rûħi fi’l-beden

3. Her zerre rūşen oldı yine āftābvār
Āşār-ı rahmetin çü nişār itdi Zü'l-minen
4. Şan şayhasında şur-ı Sirāfi urur şabā
K'emvāt-ı hāk cūşa gelüp çāk ider kefen
5. Şaldı siper ḥaṭā kıluben cümle şāh-ı şām
Dahħħāk-i şubħ cin seher olduķda tīg-zen
6. Yayındı rāy-ı Hindū taġildi sipāh-ı Zeng
Cün şaldı saṭvetile Ḥoten şāhi tāħten
7. Maħsūd-ı āsmān durur eṭrāf-ı būstān
Andan ki düzdi encüm ü ezhār encümen
8. Tūbi budagi sāyesi mi devħa-i diraħt
Firdevs şahni suffesi mi sāħat-i cemen
9. Akḍāħu kevserin müli 'et selsebileħā
Hattā teżuķa şafiyete'd-dürdi ve'd-deren
10. Haşr olmadisa mücrim ü mü 'min-şifat niçün
Kopdī benefše rū-siyeħ ebyaż-cebīn semen
11. Redd oldı nergise yine Ya'kūbveş başarı
Gül Yūsuf'ından irdi meger būy-ı pireħen
12. Durduğu tīg ü şīşe ile sūsenüñ bu kim
Geldi bu bezm ü rezme ḫavī-ħalb ü şaf-şiken
13. Ol ca' d-1 müşg-bārile hem-dem midür nesim
Ki*oldı dimāġ-ı bāġ ṭolu nāfe-i Ḥoten
14. Cün şod benefše micmere-gerdān-ı zülf-i dost
Gešt āśinā-yi hāne-i ġam der-ċemen çü men
15. Görsün lebini ḡoncे şorarise sīrr-ı cān
Düşsün ayağına semen isterse sīm-ten
16. Bāzār-ı servi ḫāmeti cün kıldi nā-revān
Nārinliğin şatar ne revā ola nārven
17. Gel gül yañahlari 'arakın gör ne hoş düşer
Cennāt-ı 'adn lālesine lūlū-yi 'Aden
18. Beñzer ki bāġa 'azm ider ol şāh-ı meh-rikāb
Ki*uş bād u ebr oldı*aña ferrāş u āb-zen

19. Dutmiş saçuya dürleri güller t̄abak t̄abak
İder nişār-ı s̄im çiçekler tümen tümen
20. H̄âl ü h̄atı bize ‘ades ü sebzərdur
Minnet H̄alil h̄vānına selvā nedür ya men
21. Yā kāsiye’l-fu ’ādi fu ’ādī fidākumū
Irfağ muğāsiyen bi-şabābatike’l-miḥen
22. Gönlüm bu naşṣ u resmi ḫo nakkāşa ḫıl nazar
Gözle yakın cemālini gitsün hicāb-ı ȝan
23. Tā ȝerre ȝerre ȝāhir ola cān simā‘ ina
Tevhīdi Bārī ’ü'n-nesemüñ h̄āk-i t̄ireden
24. H̄um-h̄āne-i cihānda maḥabbet meyin içüp
Sāfī şafā bulan durur ayruğı dürdden
25. Dünyī denī durur aña dānā t̄ayanmaya
Dīn ādemini aldayımaz dīv ü ehremen
26. Şeyhī çü ‘ömr devri*olur elbette müntehi
Bir dem görünür āhiri biñ yıl tut anı sen
27. Her s̄ine kim bir nükte(y)i naşṣ itdi levhine
Hikmet h̄azînesine emîn oldu mü ’temen
28. ‘ilm ol degül ki ḥaml ide ādem h̄imārvār
Geh vaż‘-ı h̄ile eyleye geh ḥall-i şekl-i fen
29. Faşlü'l-h̄itâb-ı ma‘rifet ehli şu ‘ilme dir
Kim şehri Muştâfâ ola vü bâbı bü'l-Hasen
30. Sultân-ı şer‘ öñinde gerekmez şî‘ār-ı şî‘r
Burhân-ı Hâk katında nedür rây-ı Berhemen

VIII

mef̄ ȳlü fā‘ ilâtün mef̄ ȳlü fā‘ ilâtün
müstef̄ ilün fa‘ ȳlün müstef̄ ilün fa‘ ȳlün

1. İy devletüñ günüyle rûşen cemâl-i ‘âlem
Pîrûz tâli‘ üñle ferhunde fâl-i ādem
2. H̄üsnuñ leṭâfetinden gülzâr-ı dehr h̄andân
Hulkuñ nesîmi ile bâğ-ı zamâne hurrem

3. Cûduñ deñizlerinden bir katre Bahr-i Ahđar
Kadrüñ sarayı içre bir kubbe çarh-ı a' zam
4. Devlet cemâli hattı tîgûñ yüzinde nokta
Nuşret 'arûsi zülfî nîzeñ ucunda perçem
5. Zinde aduñla dünyî nite ki cân ile ten
Dem-sâz özüñle devlet söyle ki zîr ile bem
6. Şadıkligila adı 'âlemde rûşen oldı
Mîhrüñ hevâsı içre urdi çü şübh-dem dem
7. Yağmur yirine bâga dürr ü güher saçardı
Feyzüñ bihâri virse neysân bulidına nem
8. Fîkrüñ daķîka-dâni levh-i zamîre baksa
Hattı-vücûd içinde kalmaya harf-i mübhem
9. Zâtûñ 'ayândur illâ vaşfuñ beyâna gelmez
Yâ nûrsin müşavver ya rûhsin mücessem
10. Enşâr-ı fetih hayli şîgmaz olursa cümle
Satîh-i zemîn mu' asker farkı-felek muhayyem
11. Kâhrûñ yili doķınsa hûşk ola bâğ-ı ravża
Lutfuñ nesîmi irse kevser saçâ cehennem
12. Ta' mir-i mülke 'adlûñ reşk-i revân-ı Kisrâ
İhyâ-yı dîne hükmüñ nuťk-ı Mesîh-i Meryem
13. Hâyır ile çün cihâna başdı kadem vücûduñ
Her zerre yir ü gökde zikr itdi hâyır-makdem
14. Râyuñı berhemenden hîkmet gözüyle gönlüm
Didi ki yig görürven didüm eşabte fe'lzem
15. Ahmed cemâli bigi bahtuñ yüzü münevver
'İsî makâmî bigi tahtuñ yiri mükerrem
16. Barmaķda hâtemüñe kılsa nażar Süleymân
Ağzında kalayidi barmaķ nite ki hâtem
17. Keffüñ sehâda dökdi baħrûñ yüzü suyını
Ol ǵuşşadan ǵamâma irisdi nâle vü ǵam
18. Hükm-i siyâsetüñden baş çekse çarh-ı ser-keş
Kâhrûñ bozar esâsın olsa ne deñlü muhkem

19. Kılsañ ‘ adū şikärin per döke bāz-ı eşheb
Gelseñ vera‘ sözine pend ala İbni Edhem
20. Envār-ı fethe itdi Haķ işigüñi maṭla‘
Erzāk-ı ḥallqa kıldı rāzık kapuñi maḳsem
21. Kuvvetde şevketüñ ger eflākden yigindür
‘İzz ü şerefde ola biñ mertebeyle aḳdem
22. Şuretde şehliğüñ ger şems-i ḍuhā görinür
Nûr-ı kerāmet içre yüz veche ola ekrem
23. Kankı göñüle k'ura gerdūn-ı dūn cerāḥat
Ursun yüzin izüñe kim bula zaḥma merhem
24. Cān kimdir ol ḥaremde kim bula üns-i ḥalvet
Oldukda sen melek-ḥū Ḳudsîler ile maḥrem
25. Aduñ ki nūş-ı cāndur niş oldı ḥaşma zīrā
Nā-mu‘ tedil mizāca āb-ı hayāt olur sem
26. Bezmünde bu ǵazel kim Ḳavl-i ṭarab-fezādур
Zikr ola geh gehi çün ‘İsī dil itdi mülhem
27. Cānā lebüñ ḥayāli olalı cāna hem-dem
Ol la‘ l-i āteşinden hem sīne yandı hem dem
28. Gamdan Ḳan ağladığum ‘ayb itme ki*olmaz eksük
‘Işka uyıça᷑k ādem göñülde gözde hem dem
29. Ger şūfiyāne ḡonce çāk itse ḥırka ṭaň mı
Bülbül simā‘ iyile mest oldı ṭutdı hem dem
30. Bād-ı şabā çemende müşgiñ-nefesdür illā
İrdükce*urur dem-ā-dem zülfüñ hevāsı verhem
31. Cennet yüzüñe baksa ḥuṣk ola bāğ-ı ravża
Kevşer lebüñi sizse cūş ide āb-ı zemzem
32. Gözüm yüzüñden ayru bahṛ itmez ise seylin
Bu ḡark-ı ḥūn evinden çıksun degül gözüm nem
33. Yaşum yiler ki yilden öñürdi vü*ala gerdüñ
Didüm ki ivme epsem didi bir izin öpsem
34. İñende ȝulm ayağın zülfüñ uzatmasun kim
Şeh devletinde oldı bu devr-i cevr eli kem

35. Ol şāh-ı māh-peyker sultān-ı heft-kişver
Ki*emrindedür ser-ā-ser Efrenc ü Türk ü Deylem
36. Hem şükr-i ni‘ metinden yir dili güng ü ‘āciz
Hem bār-ı minnetinden çarḥ arkası dutar ḥam
37. Zerrātī kāyinātuñ olsa faṣīḥ ü nāṭīk
Kem ḥarf ile kemāli ķamusın ide ebkem
38. Şeyhī ḫo vaṣfi ṣerḥin okı du‘ā-yı devlet
Ki*ol ‘ilm-i bī-kerāna Allāh oldı a‘lem
39. Niće ki*ola aḡızda aḥbār-ı cām-ı Cemṣīd
Niće ki gele dile destān-ı Zāl ü Rüstem
40. Olsun saña müsellem iy pādiṣāh-ı a‘zam
Hem resm-i rezm-i Rüstem hem cām-ı meclis-i Cem
41. ‘Ömrüñ cihāna hem-ser gerdūn sipihre efser
Devrūn devāma müncer bahtuñ bekāya munżam

IX

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

1. Şubh-dem her ḳat̄re kim ṭamlar ider devr anı dür
Sākiyā la‘ līn ḳadeḥ şun kim feraḥ devrānidur
2. Ak varakdan ger kişiṇ kıldiysa pür yazı yüzin
Dürlü renge defter açar gülşen iy devr anı dür
3. Çün döşendi dirilüp ferş-i zümürrüd naṭ‘-ı sīm
La‘l zerrīn-baḥr-i zevraḳda*eylesün devr ānidur
4. Dün şular kim cām-ı İskender düzerdi şerbetin
Uş bu gün Hıżr-ı nebātuñ çeşme-i ḥayvānidur
5. Menber-i şāḥ üzre kim şeyṭān-ı zāġ iderdi va‘z
Bülbülüñ ʐikri melekveş ḥuṭbe-i rāḥmānidur
6. Yıl ki kāfūr-ı ter eylerdi yire her dem nişār
Şimdi ḥāküñ ‘anber-āmīzi vü müşg-efşānidur
7. Anuñ içündür çemen Mışrında çiçekler ‘azīz
Kim dahı gül Yūsuf’unuñ ḡonceler zindānidur
8. Ḳan ile ṭoldı dil-i ḡonce leb-ā-leb kim niçün
Lālenüñ la‘ līn lebinde jāleler dendānidur

9. Bezm içün gül şahinuň şâh-ı şükûfe berg ile
Geh güherden ķaşr u geh pîrûzeden eyvânıdur
10. Ayağına sebze dîbâ-yı gülistânî döşer
N'ola 'izzet kılsa çün bir heftelik mihmânıdur
11. Sûsen ü nesîn ü lâleyle bezer bir hâvan ki*anuň
Şâhni çini câmî zerrîn kâsesi mercânıdur
12. Müşg ü 'anberden pür eylemiş benefşe hokkasın
Ya' ni kim şeh meclisinüň micmerek-gerdânıdur
13. Başlamış sâzın düzüp her mûrg bir ķavl-i ǵarîb
Bu ǵazel bûlbûl dilinde naǵme-i ser-hâvânidür
14. Şâm-ı zülfüň kim nesîm-i şübh ser-gerdânıdur
Çin ü һam dutduğı gûy-ı cân u dil çevgânıdur
15. Ȑamze-i bed-kîşüne her gûşede fettân ķaşuň
Bir kemân şunar kemînden kim cihân կurbânıdur
16. Zülf ü һaddüň һalqa һâk dîn gösterür bir veche kim
Küfr ü islâm ehlinüň pîrâye-i ımânıdur
17. 'Işk bâzârında sevdâ-yı ǵamuňdur bir metâ'
Kim dü 'âlem derdinüň ser-mâye-i dermânıdur
18. Turraňuň şinuklulandığı tevâzu' dan degül
Veh nice ser-keşdür ol gösterdiği peymânıdur
19. La'l-i cân-bahşuña yaǵmâ-yı cihân ister gözüň
Ne bilür cân kıymetin hindû-yı Türkistânıdur
20. Şun şarâb-ı kevşeri iy sâkî-i hûri-nijâd
Kim bu gün bâğ-ı cihân ravż-ı cinân bustânıdur
21. Râh-ı râhat-bahşı sen gül yüzlü nergis gözlüden
Ki*ehl-i diller rûhîdur revhânîler reyhânıdur
22. Hüsnuňe mağrûr olup nâz itme iy gül bûlbûle
Ki*ol ter ü rengîn ruhuň niçe cigerler ķanıdur
23. Seni һurrem gösterüp hüsni-bahâra fer viren
Devlet-i Sultân Murâd ibni Muhammed Hanıdür
24. Ol Süleymân-mân Tehemten-ten Sikender-ķadr kim
Gerçi bir ten görinür iki cihânuň cânıdur

25. Hem siyādet mülkinüñ yüz devlet ile māliki
Hem sa‘ ādet tahtinuñ biñ baht ile sultānidur
26. Vahş u ṭayr u ins ü cin tābi‘ olupdur emrine
Berr ü baḥr ü milk ü millet ṭāyi‘ -i fermānidur
27. Gerd-i rāhi fetħ ü nuşret çeşmesinüñ menba‘ı
Hāk-i pāyi ‘izz ü devlet cevherinüñ kānidur
28. Çār-rük̄n-i tahti bu nūh-ṭāk u şeş-sū ķubbenüñ
Pāyesi pāyende olsun kim çehār-erkānidur
29. Kadri eflāk üstine bir ķaşr-ı ‘ālī yapıdı kim
Çeşmesi şems ü ķamer havzı vü şādīrvānidur
30. ‘Akl-ı külli ger eb ü ced dirilürse ‘ālemüñ
Pīr-i rāyi mektebinüñ ṭīfl-ı ebced-hānidur
31. Nūş-ı cāmī cāme-i ‘īş ü şafā üzre ṭirāz
Mühr-i nāmī nāme-i fetħ ü ʐafer ‘unvānidur
32. İy nazīri mümteni‘ oldı müyesser ṭapuña
Şol ki Vācib hażretinüñ hayyiz-i imkānidur
33. Himmetüñ deryāsıdur ‘ālemde bir baḥr-i muhiṭ
Kim bu yidi bürkeye yem bir nem-i bārānidur
34. Pāye-i gerdūn nedür kim ire ķadrūn gerdine
Gerd-i hāk-i pāyuñ anuñ sürme-i a‘ yānidur
35. Şol ķadar dökdi ķılıcuñ şuyı düşmen ķanını
Ki*āsyā-yı āsmān ol ırmağunuñ gerdānidur
36. Nice yüz sürmesün atuñdan düşen na‘ le felek
Gūşvār-ı māhı vü tāc-ı ser-i keyvānidur
37. İy göñül mi‘ mārı cūduñ cūyı ‘adlüñ ʐıllinuñ
Fakr dīvārı ħarābı ʐulm evi vīrānidur
38. Gerçi insānuñ gözine ‘ayn-ı devlet oldı nūr
Nūr-ı vechündür ki devlet ‘aynunuñ insānidur
39. Rif‘ atuñ eflāke teşbīh eyledüm ‘aķlum didi
Bir niceanca yüceldürseñ biraz oranıdır

40. Vara mı peyk-i lisān vaşfuñ yolın ki*ol yazınuñ
‘ Akl ser-gerdānı cān dengi göñül ḥayrānidur
41. Dāstān senüñ durur kim kışşası pür-hişsedür
Zikr olan Rüstəm'den ancak ḥile vü destānidur
42. Tāc-dārā olsa Dārā düşmenüñ dāra anı
Aşmağa ḥablü'l-veridi boynunuñ urgānidur
43. Āhirüñ maḥmūd u firdevs işigüñ hākān ṭapuñ
Medh iden bu ḥaźreti Firdevsī vü Hākānī'dür
44. Şāh Üveys-i şānīsin Şeyhî kemālūñ vaşfina
Gerçi degül Pārsī Türkî dilüñ Selmān'ıdur
45. Nitekim dīvānuña ḥayrān durur dīv ü peri
‘ Ākili dīvāne iden uş anuñ dīvānidur
46. Hikmet ü ‘ilm ü ma‘ārif cevheri da‘vāsına
Cevheri aňlar bu nazmı kim dürer burhānidur
47. Niçeme lāyık degül in‘āma luṭfuñ ‘āmdur
Hüsün-i ʐan կullara muhsin şehlerüñ ihsānidur
48. Būstāna nice kim zīnet vire faşl-ı bahār
Gülsitānda nice kim bülbüllerüñ elhānidur
49. Gül yüzüñüñ gülşenine irmesün bād-ı ḥazān
Kim sa‘ādet burcınıñ ol gün meh-i tābānidur

X

Der-medh-i İbni Germiyān Tābe Şerāhu*

mef̄ ȫlü fā‘ ilātū mefā‘ ȫlü fā‘ ilün

1. Pīrūzdur bu rūz u hümāyūn durur bu dem
Kim hem-dem oldı ‘id ile nev-rūz-ı muhterem
2. Āşār-ı raḥmet okıdı nev-rūz-ı dil-fürūz
İşār-ı ni‘met eyledi çün ‘id-i pür-ni‘am
3. Dil nice şerh ide bu demi k'oldı müctemi‘
‘Id-i sa‘id-sā‘at ü nev-rūz-ı rūh-dem
4. Kış şıhnesine ḫalmadı ‘ālemde bir ‘amel
Burc-ı ḫamelde dikdi felek şāhı çün ‘alem

5. 'Adl-i Muhammed irdi ṭabī' at ḥakīmīne
Gidüp ȝulüm sitāreleri ḫarḥ ider ḥüküm
6. Cūd-ı bahār 'āleme virdi vücūd-ı nev
Ādem ki 'ibret almaya ola bu dem 'adəm
7. Mehd-i zemīn bezendi benāt-ı nebāt ile
Gül ȝifli güldi gördü ki bülbül gözinde nem
8. Gülden ilerü geldüğü ya' nī çiçek ȝamu
Sultāndur ol ȝalani öñince haşem ȝadem
9. Sūsende tīg-i Sencer ü sünbülde tīr-i tīz
Nesrīnde tāc-ı ȝayser ü nergisde cām-ı Cem
10. Gül meclisinde cümlesi ser-mest ü mey-perest
Her lâle bir piyâle vü her bir semen şanem
11. La' līn lebini şorduğu ȝonce budur meger
Kim hicr semmine şora nedür devā vü em
12. Müşgīn saçını saçduðu budur benefše kim
Kim zülfe öykünür ise ȝacletden ola ȝam
13. Aržı bihişte beñzeden ürdibibiş midür
Ārām-ı dil midür bu ya ȝod ravża-i İrem
14. Sūz ile perdeler düziben sāz ider ȝuyūr
Kim zāriyile zīr ü kimi nāleyile bem
15. ȝumrī nevāsı bu ki "henā 'iṣü men şafa"
Bülbül şadası bu ki "elā eyyühe'l-ümem"
16. Bu nağmeler deminde ki*ağaçlar semā' urur
Kim kef çalar şalar başını kim saçar direm
17. Gel bir teferrüç eyle nice rakş urur çenār
Kuşlar terennüm ile çü düzetdiler nağam
18. Yüceldi serv kim ola mānend-i ȝadd-i yār
Bād-ı seher başarı ȝakşıyup farkına ȝadem
19. Bir 'ārife bu ortada şordum ki iy 'azīz
N'idem bu faşl içinde ki vaşl olmaya nedem
20. Eydür murād 'īd ile nev-rūzdān bu kim
Bir şāh-ı nīk-bah̄t ile 'iṣ ide dem-be-dem

21. Mîr-i yegâne şâh-ı muzaffer huceste-fâl
Ya'kûb Beg ki adına 'âşık 'Arab 'Acem
22. 'Adl ü cemâlûn olmasadı kim vireydi nûr
Dutar idi zamâne yüzin zûlm ile zûlem
23. Şâhâ ne menzile yitişür ise himmetüñ
Şâzî konar direr kamu rahtını hemm ü gam
24. İhrâm bağladı kamu fazl ehli kapuña
Mahrem midür hârimüñ ile sâhat-i harem
25. Boynuña 'akl tâvk u boyuña sehâ libâs
Başuña baht tâc u bilüñe kemer kerem
26. Hükümüñ katında olmaya bir zerre kehce kûh
Luþfuñ yüzinde gelmeye bir katre nemce yem
27. Öñüñce kim kalem gibi baş üzre yürimez
Taþdîr 'ömr haþtına şol dem çeker kalem
28. Tûmârlar tolar yine mücmel hisâbdur
Vaþfuñda niçe kim ura ehl-i kalem rakam
29. Hem luþfuñ eli bestelere kâşifü'l-hümûm
Hem rahmetüñ şikestelere şârifü'l-himem
30. Înşâ'-i haþt-ı ma'rifet in'âm-ı ma'dilet
Gayruñda lâ didi vü seni añicaþ ne'am
31. Şâz ol hemiþe fetih ü zafer mesnedinde sen
Ne gam hasûd haþkuña söylerse biþ ü kem
32. Kim Muþtafa' yüzinde okur idi "ve'd-ðuhâ"
"Tebbet yedâ Ebî Lehebin" buldu bü'l-Hakem
33. Vakt-i du'â iriþdi sini vü hasûduñı
Bî-çâre Şeyhî 'omri ola kîla medh ü zem
34. Her beyti midhatünde kîlayidi bir bahâr
Dil gülşenini kaplamasayidi hâr-ı gam
35. Mes'ûd nice kim ola her 'id baht ile
Pîrûz nice kim gele nev-rûz pûr-haşem
36. Görmeye devletüñ güneþi zerrece zevâl
Îrmeye şîhhatüñ gûline şemme-i elem

XI

fe^c ilātūn fe^c ilātūn fe^c ilātūn fe^c ilün

1. Hurrem irdi bu kerāmetlü gün iy kān-ı kerem
‘İş ü zevk it ki fidādur yoluña cān-ı kerem
2. Kütlu dem bahțlu sā^c atdur u ferhunde zamān
Ki yine ķullara teşrif idiser hān-ı kerem
3. Cām-ı zer tutduğu ‘id ayı gibi devr-i felek
Ya^c nī kim mevsim-i ‘işretdür ü devrān-ı kerem
4. Kerem ehlin bu gice seyr cihānında görüp
Şoraram bunlara kim n'oldı sehā ķanı kerem
5. Didiler gel berü iy tālib-i iksīr-i hayat
Gözle şol işigi kim տoprağıdır kān-ı kerem
6. Dergeh-i şāh-ı ‘aṭā-piše vü hāyr-endīše
Germiyān memleketi māliki sultān-ı kerem
7. Açılur ni^c meti yağmuriyile gülşen-i cūd
Bezenür ķāmeti serviyile bustān-ı kerem
8. Pāsbān saltanatı ķaşrına keyvān-ı felek
Sāyebān devleti dergāhına eyvān-ı kerem
9. ‘Ālem eħline nidā eylemiş in^c āmı velī
Ki şalā cümleñüze dökmişem uş hān-ı kerem
10. Keremi eħline kismet idicek Rabb-i Kerīm
Gör kerāmet ki kirām içre sever anı kerem
11. İy ki fažluň güheri māye-i ‘ummān-ı aṭā
V’iy ki feyzüň eṣeri dāye-i neysān-ı kerem
12. Şeref-i nefsuňile fahṛ ider evkāt-ı şerīf
Kerem-i zātuň ile hoş geçer āvān-ı kerem
13. Keffesinde dü cihān ni^c metini az görür
Himmetüň çünki eline ala mīzān-ı kerem
14. Ne ‘aceb ger yüz ura Hıżr u Sikender ķapuña
Ki işigüñden akar çeşme-i hāyvān-ı kerem
15. Gerçi Fir^c avn ola düşmenleri ķahr itmegiçün
Yed-i beyzādur elüň hüccet ü burhān-ı kerem

16. Ne ‘aceb ger Karaman bulmasa ‘âlemde emân
Çünkü yâr itdi saña devleti ‘Oşmân-ı kerem
17. Boşalur kâse-i bahîr u dükenür kîse-i kân
Bulımaz ni‘ met-i bî-haddüne pâyâni kerem
18. Çok işige yüz urur ille ki maâhrûm döner
Yine kapuñda bulur hürmeti mihmân-ı kerem
19. Lutf çevgâniyile tâpuñ urisardur tûp
Çünkü merdân-ı mürûvvet duta meydân-ı kerem
20. Şükr kıl fakruñ ile itme şikâyet Şeyhî
Derdüne şâh-ı kerîm eyleye dermân-ı kerem
21. İller içre ne kadar ki*añila inşâf u sehâ
Diller içre nice kim şerh ola destân-ı kerem
22. Başlana aduñ ile nâme-i dîbâce-i cûd
Yazılı vaşfuñ ile defter-i dîvân-ı kerem
23. Dâyim ola tâpuña vakıt-i şafâ ‘îd-i sa‘îd
Îsigüñden vireli âb-ı sehâ nân-ı kerem

XII

Medh-i Muhammed Paşa*

mef‘ ülü fa‘ ilâtü mefa‘ îlü fâ‘ ilün

1. Bir dün ki per bırakmış idi beyza-i gurâb
Tâvûs-ı çarh açmış idi şeh-per-i ‘ukâb
2. Şan dâneyidi encüm ü dâm idi keh-keşân
Ya şayd-ı nesr-i tâyire pertâb idi şihâb
3. Mahbûs-ı şâh-ı şâm idi çâh-ı żalâmda
Mîşr-ı sipihr Yûsufı ya‘ ni‘ ki âftâb
4. Açımağa çihre zühre vü mi‘ cer benât-ı na‘ ş
Olmuşdı ‘ayn-ı ‘âleme şâ‘r-ı siyeh hicâb
5. Şekl-i hilâl zevraķ-ı zerrîn-i âsmân
Deryâ-yı nil-gûn gibi pür lü'lü’-i hoş-âb
6. ‘Âlem müzeyyen idi vü ben bî-cemâl-i dost
Haştı bigi müşevveş ü zülfî bigi harâb

7. Dutmışdı cān gözini serā-perde-i ḥayāl
Tolmuşdı kanlı yaş ile ḥalvet-sarāy-ı ḥ̄āb
8. Nā-geh muşavver oldu gözüme ḥayāl-i yār
Taḳrīc ile ‘itāb kılup eyledi hīṭāb
9. K'iy bī-vefā ḫanı benüm ile ḫarār u ‘ahd
Ol ‘iṣ ü nūş u lezzet ü çeng ü ney ü rebāb
10. Bende belā vü ḥasret ü sūz-ı firāk-ı dōst
Sende hevā-yı şohbet ü ‘iṣ ü şarāb-ı nāb
11. ‘Ahd ü vefā kitābı okınmadı bir varak
Vaşl u vişāl ḫatlı yazılmadı hīç bāb
12. Didüm ki iy sefīne-i şandūk-ı luṭf-ı Rab
Ğark-ı biḥār-ı raḥmet ü müstevcib-i şevāb
13. Allāh bilür anı ki senden ıraklı baña
Devr-i ḫadeh ḥadaķdur u ḫūn-ı ciger şarāb
14. Başda belā vü cihrede ṭoprağ avuçda yil
Cānda cefā vü sīne pür-āteş gözüm pür-āb
15. Nice bunuñ gibi gice kim ḫanlar ağlayam
Sūzān ḡamile fırkatüñ odında çün kebāb
16. Bes raḥm idüp didi ki taḥayyürde ḫalmağıl
Koma ḫalaķ göñülde vü cānuñda iżtirāb
17. Her ḫälüñ ile şākirem iy bī-sitāre ger
Maḳbūl ider ise seni ol müsteri-cenāb
18. Ol Muṣṭafā-ṣifāt u ‘Alī-dil Ḥasan-neseb
Maḥdūm-ı kām-rūzī vü pāṣā-yı kām-yāb
19. Ref eyle ḥācetüñi vü cerr it naṣīb-i faḥr
Kesr it ḡamī ki cānuña žamm ola feth-i bāb
20. Nazm eyle medh içün aña bir dürr-i şāhvār
Kim sübha-i melā ’ik ola vird-i şeyh ü şāb
21. Pes bahṛ-i fikre ṭaldum u aldum ele ḫalem
İtdi dilüme nāṭika bu maṭla‘ı hīṭāb
22. İy devletüñ čerāgına pervāne āftāb
İlkāb ḫirmeninde kemin dāne māh-tāb
23. Ḫāk-i zemīne ḫaṭresi iriṣe feyzüñūñ
Āb-ı ḥayāta teşne(y)i sīr-āb ider serāb

24. Bâd-ı şabâya şemmesi feyz olsa cûduñuň
Hâr u hası gül eyleye sîr-âb ola gül-âb
25. Ebr-i bahâra zerresi yitişse luťfuňuň
Yağmur yirine yire döker dürr-i bî-hisâb
26. Rif' atde şîşe-i felege seng-i tâ'n atar
Kadrûn deñizi mevcinuň içindeki hâbab
27. Hüküm-i ezel bigi kâlemüň hâkimü'l-'ibâd
Tavk-ı ecel bigi kîlîcuň mâlikü'r-riğâb
28. Burc-ı hažîzi devletüňuň eyledür yüce
Ki*irmez mûrûr-i dehr ile*aña gerd-i inkilâb
29. 'İrfân içinde çekmeye yayuňı tîr-i çarh
Kişi anuň hažâ bigi fîkrüň senüň şavâb
30. Her sîr ki ǵayb 'âlemi şâhfında yazludur
Rûşen žamîrüne nitekim 'âlime kitâb
31. Yâkût u la'l sizse sözüň dürr ü cevherin
Kan bigi ǵark kânda*ide ǵayret odi müzâb
32. İy fahr-i rûzgâr ǵapuñdur bu 'aşrda
İhsân-ı ehl-i fažl ile fažl iden iktisâb
33. Vaşf-ı kemâlüň oldı muharrik ǵabî'c ate
Ver ne bi-külli şî'rden itmişdüm ictinâb
34. Fažl u hüner ne fâyide olmasa terbiyet
'Ilm ehline 'ıkkâb ola 'akl issine 'azâb
35. El-kışşa ǵuşşa kışşasınıň yoḥ nihâyeti
Biňlerde birini idemez hâtîr intihâb
36. Luťfuň ǵazînesinuň iderseň zekâtını
Şeyhî n'olur efažîl ola şâhibü'n-nişâb
37. Niçe ki yir ü gök biraǵa sâye şübh u şâm
Şekli bunuň şanevber u levni anuň sezâb
38. Düşmen sezâb bigi perişân u bî-şebât
Kâlbüň şanevberi pür ola pisteveş lübâb
39. Hayrû'l-beşer hâkı saňa ǵayr ola 'âkîbet
Hayrû'd-du'ā budur ola ǵayr ile müstecâb

XIII

Bahâriyyât*

mefâ‘ ilün fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

1. Seherde hâtif-i ķudretden irdi câna hijâb
Ki yatma raḥmet-i Raḥmân eserlerin der-yâb
2. Hayâta nice irürür nebâtuñ emvâtın
Gözet ki keşf olına hâl-i haşr ü neşr ü hisâb
3. Ne dürlü dürlü cevâhir nişâr ider ħalqa
Açup ħazâyin-i cûdî müfettiħü'l-ebvâb
4. Bu hijmete nażar itmez meger ulü'l-ebşâr
Bu fikre ‘ akl irürmez meger uli'l-elbâb
5. ‘ Aceb mi bâg-ı İrem nüşhasını nesh̄ itse
Bu faşldur çü muħakkaħ bihiştden bir bâb
6. Müzeyyen oldı yine yir ‘ arûsı reng-ā-reng
Saçar şabâ yüzine ebr şîsesiyle gül-âb
7. Nesîm-i şübh̄ ki meşşâta-i reyâhîndür
Seher çiçekler için levn levn düzdi hijâb
8. Benefše ġâliye-gîsû şemâme ‘ anber-bû
Çemen ‘ abîr-bisât u semen harîr-ṣiyâb
9. Güл olduguına ħalič ü'l-č iżâr şohbetde
Yaşındı şerm ile ‘ azrâ-yı gonce beste-nikâb
10. Bırakdı sūsen-i âzâde boynını bende
Ķılalı bâd-ı şabâ zülf sunbülin pertâb
11. Cemende yaħar iken lâle bunca şem‘ ü cerâġ
Niçün tutar gözini nergisüñ ħumâr ile h̄âb
12. Bu şem‘ e ķarşu gice şübħa dek okir bülbül
Güllüñ letâyifi defterlerin çü naql-i kitâb
13. Dü-rûydur bize nesrin diler ki oynaya reng
Başında nâz u kirişme elinde câm-ı şarâb
14. Yanar iken şecer-i ahđar içre gül nâra
‘ Aceb mi lâle gibi dil ciger ķilursa kebâb
15. Henüz tifl-i semen süd ķoharken ağızında
Sebeb ne şeybetine ħavf-i fürkât-i ahbâb

16. Bahār şādisine kıldı ta' biye yir ü gök
Tūrāba müşg ile ' anber sehāba dürr-i hoş-āb
17. Gel imdi 'ārifiseñ sen dahı temāşaya
Nice bu perde-i ǵaflet göñülde gözde hicāb
18. Çü һayme urdı gūlistānda ebr-i neysānī
Tınāb-ı şādī(y)i tut itme ǵam sözin ıtnāb
19. Bu dördi her ki bir arada gördü biň yaşıdı
Mey ü miyān-ı çemen dil-ber ü kenāre-i āb
20. Ko şubh-ı һalveti ehl-i şabūha gel şūfī
Ne vecd ü hāl iledür gör mecālis-i aşhāb
21. Nevā-yı bülbül ü կumrī vü nāle-i ' uşşāk
Hezār zāhide itdürdi һalvetini һarāb
22. Ger el vire şanem-i gül-ruh u semen-simā
Yüzini կible idin կaşları һamin mihrāb
23. Dudağı ȝevkine çāk eyle cübbe ǵonce-şifat
Yañağı şevkine gül gibi mülden ol sır-āb
24. Revā mī tevbe dem-i gülde mülden iy sākī
Feğultü tubtu ileyh "innehū hüve't-tevvāb"
25. Bahār mevsimi Şeyhî egerçi ra' nādur
İnanmaǵıl ki şitāb içredür bu ' ahd-i şebāb
26. Geçer bahār ile şayf u döner һazān u şitā
Niçün կarār ide çün bi-karārdur dūlāb
27. Çü gitdi māžī vü müstaǵbel olmadı ma' lūm
Hoş eyle hālüni dāyim be-hük̄m-i istišhāb
28. Egerçi āb-ı revāndur sözüñ ǵurūr itme
Ki*olur şarāb ' amelsüz "bikıń atin ke-serāb"

XIV

Der-medh-i ' Arūsī-i Hamza Beg*

mefā' ilün fe' ilātün mefā' iün fe' ilün

1. Yine Mesih-dem oldı nesim-i Rahmānī
Ki feyz ider nefesi cisme dem-be-dem cāni
2. Meger şabā yili Ruhü'l-kudüsden urur dem
Ki nefh-i Meryem'e beñzetdi bāğ u bustāni

3. Kışın bulıtlar özin gösterüridi zulümât
Ki Hızır-ı sebz-i bahār içe āb-ı hayvānı
4. Nebāt ṭab'ına bir i‘tidāl iriṣdi k'ider
Nüfūs-i nāmiyeye reşk rūḥ-ı hayvānī
5. Şu şanma saçduğunu kātre kātre ebr-i bahār
Gözet ne gevher ider dāne dāne baḥr anı
6. Gehī nesīm düber şu yüzinde zencīri
Gehī ḥabāb yapar seyl yoluna zindānı
7. Benefše sünbül-i dil-berden ursa dem ne ‘aceb
Olur ise çemenüñ müşg ü ‘anber-efşānı
8. Seherde bezmi gülüñ tāze vü ter olsa ne ṭaň
Ki ötdürür giceden bülbül-i hoş-elhānı
9. Çenār urursa n'ola ‘andelīb şavtına dest
Ki okır şafāyile her dem hezār destānı
10. Zihī ḥayā ki bakarken gözin diküp nergis
Katında lāle lebin urdı jāle dendānı
11. Zamāne ḥurrem ü cān hoş-dil ü cihān ḥandān
Zihī şafā demi ahṣent ‘iṣ devrānı
12. Bu revnak ile görüp rūzgārı şordum kim
Yine nedensin eyā köhne deyr nūrānī
13. Cevāb virdi kim iy ḥaste-dil ne ḡāfilsin
Bu devrden ki ḫamu derd buldı dermānı
14. Zamān zamān-ı feraḥ vaqt vaqt-i ‘işretdür
Dem ehl-i dil demidür devr devr-i sultānī
15. Ki ya‘ nī ḥüsrev-i ferruḥ-ruḥ u mużaffer-fer
Murād İhān-ı cihān faḥr-i Āl-i ‘Oṣmānī
16. Cemāli cilvesi virür cihāna cāh u celāl
Yañağı pertevi pür-nūr ider gülistānı
17. Karışdı mār ile mūr u barışdı ādem ü dīv
İriṣdi eline çün ḥātem-i Süleymānī
18. Ḥarīm-i ḥürmetine māh gice meş‘aledār
Sarāy-ı haşmetinüñ mihr ṭaňla derbānı
19. Fütūḥ-ı devletine rūḥ-ı kuds fātiḥa-ḥāvān
Şabāḥ-ı nuşretinüñ çarḥ sübḥa-gerdānı

20. Çü ‘ adl ü dād eli oldı bu ‘ āleme mi‘ mār
Bezendi yazı vü ābād ķıldı vīrānı
21. Sa‘ ādetinde anuñ ķulları durur şehler
Ki oldı her birisi dīn ü devletin ħanı
22. ‘ Ale'l-ħuşūş bu begler begi yegāne-i ‘ aşr
Ki zāt-ı ekremidür cevher-i kerem kānı
23. ‘ Atīk-şıdk u ‘ Ömer-‘ adl ü Muştafā-sīret
‘ Alī-fütüvvet ü heybetde Ḥamza-i sānī
24. Vefā vü ħulkı yilidür hevā-yı nev-rūzī
Şafā vü luťfi şuyidor züläl-i neysānī
25. Leťafeti ķameri ķılsa zemherīre eſer
Gül ü benefše bitüre dem-i zemistānī
26. Seħāveti deñizinden hevāya irse buħār
Ne sim kim güher eyleye ebr-i bārānı
27. ‘ İmāret eyleriken ķadri ķaşrını Kādir
Çehār şuffesin itmiş bu çār erkānı
28. Sa‘ ādet-i ezel ü devlet-i ebed buldı
Zihī ‘ aṭā-yı İlhāhī vü fażl-ı Rabbānī
29. Uş ol sa‘ ādetüñ āşāridur ki dāyim ola
Bu ‘ iş ü nūş u neşāt ile ‘ urs-i sultānī
30. Ne ṭoy durur ki ṭoyurdı ķoķusı ni‘ metinüñ
Perī vü cinn ü melek vahş ü ṭayr u insānı
31. Yığılsa nuql u ni‘ am kāha şaymaya kūhi
Akarsa şerbet ü şire ṭaşura ‘ ummānı
32. Sipihr şofrası açar bu ḥvāna mā-ħażari
Külliçe ay u güneş şevr ü berre biryānı
33. Čalar seher def-i zerrīni şubħ ķavvāli
‘ Aceb mi eylese her ɜerre rakş u cevlānı
34. Felekde cavķ-ı melek çarħa girdi şūfīvār
Bu ɻevķden ķamu kesb itdi hāl-i vicdānı
35. Zemin bezedi feraħdan zümürrüdin ferşı
Zamān düzetdi bu pīrūze-reng eyvānı

36. Çiçekler aldı ele la^c l ü sîm ü zer akdâh
Kimüñ şarâbı gül-âbı kimisi reyhâni
37. Dut imdi sâgar-ı zerrîn kem olma nergisden
Benefše bigi gözetme ǵam u perişâni
38. Beğâ bilen bu demi ‘ ömr-i bâkî añlaya kim
Vefâ kimesneye kılmaz zamâne-i fâni
39. Şu կatre կatre տamanı özüm yüreginden
Enârvâr içelüm կanı ol ciger կanı
40. Müdâm ola saña şâhâ bu ‘ iş ü câm-ı müdâm
Hezâr buncılayındur լapuña erzâni
41. Oğul oğullarınıñ oğlu oğlina düğün it
Bu baht u pâyeye görmeye kimse pâyâni
42. Ne var degülse ǵanı milk ü mäl ile Şeyhî
Şaçuya dilden ider dürr ü gevher-efşâni
43. Niçe ki ferr ile cevlân idüp ‘ arûs-ı felek
Münevver eyleye աyîne bigi meydâni
44. Bu ‘ urs u ‘ işret ü ‘ iş içre կâyim ol dâyim
Müserref eyle cemâlüñden ehl-i devrâni

XV

Kaşide-i ‘Acibe*

fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

1. Eyyühe’r-râğıbûne fi’l-evkât
Edrikûhâ femâ mažâ կad fât
2. Fevt furşat me-kon ki vaqt safast
Ki besî hest der-cihân âfat
3. İrdi bir dem ki behcetinden anuñ
Sekiz uçmağa döndi altı cihât
4. ‘İş kemâ ‘âşe ‘âşıkun va’gnem
Tâbeti’n-nefsü zâbeti’l-evkât
5. Sebze-i Hîzr-veş cevâni yâft
Çeşme-i âb-râ resid һayât

6. Nazar it ölü yir dirildi yine
Raḥmet ḥāṣarı gösterür ḥāyat
7. Zābeti’ṣ-ṣāyibātu bi’l-aķdāḥ
Ganneti’ṭ-ṭā ’irātu bi’l-aṣvāt
8. Cilveger şod heme ‘arāyis-i bāğ
Çün ber-efrūḥt ruḥ-ı benāt-ı nebāt
9. Mey ü ma‘ şūk u sebze āb-ı revān
Cāna ḡamdan bu dördi virdi necāt
10. İnneme’r-rāḥu rāḥatü’l-ervāḥ
Ente şemmū revāyılıḥi’l-kāsāt
11. Ḥāşşa der-i‘ tidāl-i nev-rūzī
K’āb kevşer şod u cihān cennāt
12. Berekāt istemeñ ol ādemden
Ki bu mevsimde itmeye ḥarekāt
13. Lākinü’d-dehru ḫad yunādīnā
Ekşirū zikra hādimi’l-lezzāt
14. Ḥāşılı nīst ‘ömr-i fāni-rā
Coz mülākāt-ı zāt-ı pāk-ṣifāt
15. Қalbile ger dir(?) olasın ya Ḥayy
Adını Ḥaḳ saña ide iṣbāt
16. Ellezī fi-ḥimāyetin ḫad ‘āş
Men yefūtū vişāluhū ḫad māt
17. Ān ki tīgeş be-mülk dād ḫarār
V’ān ki ‘ilmeş be-kūh burd(?) ṣebāt
18. Kudretüñ rif̄ atinde bedr-i felek
Şadr sinüñ didi vü yazdı berāt
19. Nażarū külli fi’lihi ḥasenün
Feyükennūnehū eba’l-ḥasenāt
20. İy be-Ḥızır u Sikender-i meşhūr
Nūr geşte be-‘adl-i to ẓulümāt
21. Rūm u Şām milki başuña şadağa
Çīn ü Māçīn ili tenüñe zekāt
22. Nezelet fi’l-kitābi ve’l-İncīl
Kutibet fi’z-Zebūri ve’t-Tevrāt

23. Âyet-i bezl ü ‘ adl ü ‘ ilm ü ‘ amel
Çär-vaşfest der-i to şod yek zât
24. Keremüñ Şaṭṭı hasretinden müdām
Nil-gün eylemiş şonunu Furât
25. Baḥt şem‘ ini nûrdan yaḳduñ
Ki senündür züçâce-i müşkât
26. Ruḥ ṭutarsañ piyâde yûriye şâh
Fil ü ferzin n’olur çü süresin at
27. Nuşretüñ Rûm iline dikse ‘ alem
Küfri maḥv eyleye Hâbes’de ǵuzât
28. Şuda yoḳdur ruṭubetüñ şanı
Odda var mı mehâbetüñ heyhât
29. Niće ide tesellî idübeni
Şılatü'l-ḳalbi 'uzletü'l-ḥalevât
30. Muğtenem ni‘ metüñile her dil
Ben çalaram kuru yire nağamât
31. Vaktidür kim du‘ ā yirine yite
Müstecâb ide kâziyü'l-ḥâcât
32. ‘ Alemü'l-ǵayb hâṭırıñ müşli
Naḳş-ı dîvâr u şûret-i mir’ât
33. Tûr oldur şehâ ki Mûsîvâr
Ḳalb Tûrında gözledük mirkât
34. Baş urup ayağuña el bağlar
Sen ayağ içicek benin ü benât
35. Ne yir ehli fırışteler gökde
Çağırur nûş-bâd âb-ı hayât
36. Görmeye bu ḳâşîdenüñ müşlin
Hâṭṭ-ı Sîvâs u hîṭṭâ-i Toḳat
37. Şükr ki eflâk içinde vâfirdür
Midhatünde bunuñ gibi ebyât
38. Şeyhi'ye çün za‘ ifdûr raḥm it
Niçeme dirler anı yabana at

39. Gerçek gül-desteligine yaramaz
Bâri odunliğ itmeye mi oñat
40. Ravżasına Resûl-i Yezdânuň
İrdüğince taḥiyet ü şalavât
41. Hıdmetine yakın ola dilegүñ
Devletüñden ıraq ola nekebât
42. Veznүñ eksilmesün dinildükce
Fe' ilâtün mefa' ilün fe' ilât

I

mefâ' İlün mefâ' İlün fa' ülün

1. Elâ iy berr ü baḥrûn pâdişâhı
Cihânuñ püşt ü devrânuñ penâhı
2. Hümâyûn-ṭal' at ü hûrşîd-rif' at
Sikender-rütbet (ü) Cemşîd-fikret
3. Saña çün saltanat Hâk'dan 'aṭâdur
Ferîdûn u Cem oķursam hâtâdur
4. Ki Cem'den cân alupdur mâr-ı Daḥḥâk
Saña cân virür ejderhâ-yı eflâk
5. Ferîdûn idi ṭıfl-ı gâv-perverd
Tapuñdur şîr-i bâlig devlet-i ferd
6. Sikender olsa āyîneyle ḥod-bîn
Sen aya dîn-i Aḥmed oldu āyîn
7. Süleymân dîve aldurdısa hâtem
Tapuña hîrz-ı cândur ism-i a'zam
8. Çi ger şehler olurlar tâca muhtâc
Özüñ muhtâcî eyler şâhib-i tâc
9. Felek sen gevher içün yidi hokka
Şafaḳdur āyinende iki şukka
10. Yürürseñ rezm içün 'âlem tutarsın
Otursaň bezme câm-ı Cem tutarsın
11. Demür şalsaň saña mûm ola mermér
Çü şırça tutasın topraq olur zer
12. Ki şâh elinde vaqt-i luṭf u kîne
Gehî āhen olur geh āb-gîne
13. Cenâbuñ menba' [1] āb-ı hayâtuñ
Gubâruñ da 'ayâni kâyinâtuñ
14. Çü 'âlem 'ayn-ı 'adlüñden urur lâf
Yaraşsur ire hûkmüñ Kâf tâ-Kâf
15. Eger destûr virürse şehenşâh
Diyem bir nice hîkmet lafz-ı kûtâh

16. Egerçi devlet ile baht-ı pîrûz
Saña nâşihdür ü hem hîkmet-âmûz
17. Veli ‘âkiller ider iy ȝudâvend
Nedîmidür hîredmend âdemüñ pend
18. Vefâ kîlmaz bilürsin devr-i hîre
Fenâyi bâkiye eyle zâhîre
19. Gözet ‘âlem ne şehlerden ȝalupdur
Zamâne kimlerüñ mülkin alupdur
20. Ferîdûn u Cem ü Kisrâ vü Dârâ
Îdebildi mi devr ile müdârâ
21. Revân ider iken Hâkk'a revâni
Îşit ȝalqa ne dir Nûşîrevân'ı
22. Geçen devlet bize elden ele yol
Dahı ellere eyle varısar ol
23. Pes anlar idicek şuqli iderler
Gidicek demde şâhib-dil giderler
24. Her işde gerçi âgâhuñ var iy şâh
Şeh oldur kim ola her işde âgâh
25. Ci ger yok ‘adl ü bezlüñe nihâyet
Ger artursañ ola ‘ayn-ı ‘inâyet
26. Ki sultânlıkdâ bu dörd iş güzîndür
Sehâvet pes şecâ‘at ‘adl ü dîndür
27. Sehâ tonı ki*öger cümle ȝalâyık
Kamudan ȝadd-i şâha oldı lâyık
28. Ki şâh oldu¤ca virse eksük olmaz
Çü olmaya hezâr isterse bulmaz
29. Dimiş ol kimse kim ȝayrû'l-beşerdür
Sehâvet cennet içre bir şecerdür
30. Yayılmış şarqa ȝarba köki anuñ
Dutan ol köki ehlidür cinânuñ
31. Girü buhl oldı bir ağaç ȝamuda
Tağılmış kökleri ‘âlem ȝamuda
32. Kimüñ elinde ol köküñ biridür
Cehennem anuñ elbette yiridür

33. Cihān tōlusu māl ü genc ü nīc met
Degül bir dem virilse ‘ ömre kıymet
34. Aña kim ‘ ömri şāh içün fidādur
Dirīğ olmazsa māl ile revādur
35. Қamuya k'emr-i Ḥaḳ'dur ‘ adl u iħsān
Olur sultānlara ġāyetde āsān
36. Ki zirā cümle şāhuñdur muṭī'i
Elindedür şerīfi vü za'īfi
37. Çü bir dem ‘ adl kīla şāh-ı ‘ ādil
Olur yillik ‘ ibādāta muķābil
38. Şu kim kem ḥarf ile işleye ḥayr iş
Zīhi ḥayf ider ise ġayre teşvīş
39. Cihāna ‘ adl kılmaç şāh-ı kāmil
Yig andandur ki yağmur ola şāmil
40. Buyurmuş ‘ ākil-i şāhib-firāset
Ki vācibdür şehe şer‘ ü siyāset
41. Cemāl-i ‘ adl ikisinden ṭuṭar nūr
Sarāy-ı mülk ikisiyle*oldı ma‘ mūr
42. Dir ol kim sözleri ġamdan emāndur
Ki dā ‘im mülk ile dīn tev ‘emāndur
43. İkiz kardeş gibidür ki*ola hem-ser
Biri biriyle ṭutar ķuvvet ü fer
44. Melik küfr ehlini dīnden kem eyler
Diyānet mülk esāsin muḥkem eyler
45. Girü dir ol ki sözi cān gibidür
Ra‘iyyet gelle şeh çūban gibidür
46. Sa᷑kin koynı dişinden aç kurduñ
Ki baht otlağuñ ola taht yurduñ
47. Çü senden şorilur her ḥaḳḳ u bāṭıl
Dahilar itdüğinden olma ġāfil
48. Sa᷑kin mazlūmuñ āhǐdan seher-gāh
Ki ķomamışdur aña perde Allāh

49. Çü dād eyledi çobanlıkdā Mūsā
Nübüvvet virdi aña Rabb-i Mevlā
50. Koyına itdüğiçün ‘adl ü ihsān
Kelīmu'llah olur çubān-ı insān
51. Ra‘ iyiyet olsa mer‘ ā şāh rā‘ī
Kamu devlet devāmi ola dā‘ī
52. Ci ger tīr-i ķažānuñ reddi yokdur
Du‘ ā kalkanı gibi seddi yokdur
53. ‘Ömer ol ma‘ delet tahtında sultān
Ki żillindən kaçardı dīv ü şeytān
54. Halīfeyken görürler kim gider tīz
Medīne żāhirinde eyleyüp hīz
55. Yayağ eyle ki ǵark olmış ‘araķdan
Şorar bir kişi ma‘ni ol sebaķdan
56. Ki iy dīn serveri böyle ne ta‘cīl
Irişse yile emrūn bile biň yıl
57. Eyitdi bir koyun қaçup süriden
Yayındı beyt-i māl-i müsliminden
58. Dirīğ itmeyüp uş sa‘ y ü emekde
Yürürin çevre anı istemekde
59. Didi ol şahş emīrül-müsliminsin
Hilāfet tahtına şāh-ı güz̄insin
60. Nedür bir koyna bunca himmet itmek
İmāmet mesnedin bī-hürmet itmek
61. Didi yiterse şām içre bir oğlağ
Kiyāmet şübhī benden şorısar Ḥak
62. Medīne*içre қaçan koyını dir iy süst
‘ Aceb mi ister isem çābüük ü cüst
63. Kime kim dāyımı rāhat gerekdir
Bu fānī evde zahmet yigirekdir
64. Haṭarlu yir durur sultānlık iy şāh
Anı her ķula lāyik görmez Allāh
65. Bu yoluñ ol ki çekdi zaḥmetini
Bulur iki cihānuñ devletini

66. Meger andan dimišdür şeh Süleymān
Bulıcağ saltanat hümāmine fermān
67. Ki yā Rab baña bir mülk it müyesser
Ki olmaya dahılara muķadder
68. Nebīdür nite buħl ola ḫarīni
Saķındı ya' ni dīn ḫardeşlerini
69. Katı kızlıkdà Mışr içinde Yūsuf
Geçerdi ac idüp ḥalğa te'essüf
70. Mizācına irüp andan tekessür
Yüzinüñ rengi bulmışdı taġayyür
71. Diyicek cānuňa niçün bu zahmet
Çü sinüñdür yiseň ne bunca ni' met
72. Diridi eyle yig ḥāli mizācuň
Toyıcağ unıdarın ḥālin acuň
73. Nite aňlar ḡani muħtac ḥālin
Ne bilsün ṭok olanlar ac ḥālin
74. Çü devlet ṭonını geydüñ müsellem
Koma dīn etegin va'llāhu a'lem

I

Tercî‘-i Evvel Fî-medhî Sulṭân Murâd Han*

mef‘ ülü fâ‘ ilâtü mefâ‘ ilü fâ‘ ilün

1

1. Hallâk-ı ins ü mûcid-i cin vâhibü'l-hayât
Cün kıldı kâf u nûnile tekvîn-i kâyinât
2. Pes ‘akl u nefş ü levh ü kalem düzdi ‘arş u ferş
Hem cism ü rûh u ism ü müsemmâ şifât u zât
3. Yidi atayla dört anaya virdi izdivâc
Kim doğa üç oğul hayevân ma‘ den ü nebât
4. Însâna ahsen eyledi ihsânı cümleden
Şöyle ki oldı mecmâ‘-ı mecmû‘-ı mümkünât
5. Pes itdi enbiyâ neferin eşrefü'l-beşer
Niteki efđalü'r-rüsûl ol ķâmi‘ u't-ťugât
6. Kıldı resûl-i Haķķ'a ulû'l-emri muķterin
‘Âşîlere helâket ü tâyi‘lere necât
7. Gökden “hadîd” indi ki “be’sün şedîd” ile
Ya‘nî kılıç ucunda bulur mûlk-i dîn şebât
8. Fi'l-cümle zâhir olalı tevkî‘-i salşanat
Yazılılı mûlûk-i cihân ķadrine berât
9. Gelmedi yir yüzine vü görmedi gök gözü
Şâh-ı felek-mâhal bigi zât-ı melek-şifât
10. Sâhib-kîrân-ı a‘ zam u sultân-ı rûzgâr
İskender-i zamân u Süleymân-ı rûzgâr

2

1. Sâkî şarâb şun ki göñül hûmmî cûş ider
Cân ‘andelîbi ten ķafesinde hûrûş ider
2. Şol mey durur ki cûr‘ası hicrinde câm-ı Cem
Kanını ķatré ķatré kara yırde nûş ider

3. Şol mey ki şevki zâhid-i ḥalvet-nişinleri
Kem cür^c a ile dürd-keş ü dîn-fürûş ider
4. Şol mey ki câmı cevherine başsa selsebil
Yâkût-ı ter bigi güheri la' l-pûş ider
5. Şol mey ki luṭfila kerem ü kibr ü kîneden
Hâsiyyeti budur ki pûr eyler ü boş ider
6. Şol mey ki 'aksi cân gögine āftâbvâr
Nûr u ȝiyâ virüp başsar-ı 'aklı yoş ider
7. Ol şâh yâdına ki cenâbına medhîçün
Haḳ rûḥî nâtîk eyleyüp âfâkî gûş ider
8. Ḫurşîdden serîr ü ȝamerden kemer dûzer
Eflâki çetr ü ȝayme nûcûmî cûyûş ider
9. Âyât-ı vâridâtı medîhînde cânrlara
İlhâm-ı ȝaybdur ki anî vaḥy sürûş ider
10. Hem 'akl gibi mühtedî-i hâdi-i dûhûr
Hem cân gibi ȝulâşa-i erkân-ı rûzgâr

3

1. El-ḥamdü li'llah ölmüşken câna irmişem
Cân şohbetinde devlet-i cânâna irmişem
2. Nice niçe gezem ȝulümât-ı Sikender'i
Hîzr-ı demem ki çeşme-i ȝayvâna irmişem
3. Güл devlet-i bahârla 'arż olsa bülbüle
Kîş şavletinde ben güл ü reyhâna irmişem
4. Baḳma aña ki mûrçeyem 'aciz ü ȝâcîf
Bahtumı gör ki taht-ı Süleymân'a irmişem
5. Ursun muhiṭ ȝayret odından yüzine kef
Bir ȝatreyem bu ȝâcîf file 'ummâna irmişem
6. Eyvân-ı âsmân gözüme tâk gelmeye
Çün rif' atile ȝubbe-i keyvâna irmişem
7. Bu ȝâk-i âstâna ȝoyaldan ser-i niyâz
Bâğ-ı bihişt ü ravza-i rîdvâna irmişem

8. Ne kayğu ola ǵuşşa-i Ye'cūc-ı fitneden
Çün sāye-i Sikender-i devrāna irmişem
9. Yüz dil ile cevāhir-i cān eyleyem nişār
Çün hāk-i pāy-ı hāzret-i sultāna irmişem
10. İsfendiyār-ma' reke Sultān Murād Ḥān
Dārā-yı dehr ü Rüstem-i Destān-ı rūzgār

4

1. Nakş itdi cān şahīfesine hāme-i ezel
Bir nağş-ı lā-yezālile tevkī̄-i Lem-yezel
2. Ol deftere çü 'akl nażar ķıldı bildi kim
Ser-nāme nām-ı mihr meşeldür zuhal maḥal
3. Ol şāh kim nazırine ķılmamağa nażar
Ahvelde daħħi ķalmadı hāsiyyet-i ħivel
4. Baħsañ kemāli baħrīne kem қatredür muhīt
Nisbet vaqāri Қāfinā bir noqṭadur cebel
5. Kuħl-i cevāhirin tozunuň sürme çekmese
Dutar idi güneş gözini perde-i sebel
6. Düşmen egerçi şem' veş ola zebān-dırāz
Kat' eyleye miğas bigi pervāne-i ecel
7. Hānında luṭfuňuň ṭoyinur kāse-i niyāz
Feyzinde cūduňuň pür olur kīse-i emel
8. Telħ eylemege nişile nūşını düşmenüň
Zehr-āb içürdi nizesile naħle-i 'asel
9. Kahrūn ķılıcı göstericek berk-ı sūznāk
Hilmile başlaya 'amele vālī-i ħamel
10. Bu dehr içinde çün dü cihānuň murādisin
Cān virse ṭaň mīdur saña devrān-ı rūzgār

5*

1. İy devletüň һarīmi serā-perde-i melek
İkbālūn işiginde felek hadd-i müşterek
2. Yıllar yilüp irürmedi қadrüne dest vehm
Peyk-i һayāl ayağıle fikr-i tīz tek

3. Saçmış tozuñı gülşen-i firdevse bâd-ı şubḥ
Rûdvân bölük bölük yûgürür kim ala belek
4. Yir ḥâk-i pâyuña irüp iksîr olam diyü
Yüzin sürer cevâhiri fark itmege mihek
5. Hînk-i sipihr merkebüñ olmağa cehd ider
Mîhrile meh daḥı yilişür ki* olalar yidek
6. Her hükmüñ felek sözi “el-imtişâlü lî”
Her emrûñe melek dili “el-ihtimâmu lek”
7. Ne zehre ķahruña k'ola dehrüñ te‘ ārużı
Yîkar bozar esâsını dek durmazise dek
8. Şeh-per dûzer melâyike-i ķudse Cebre’îl
Perrân olup çü yile oķuñdan düşen yelek
9. Kim tatlu şohbetüñde gözetmezse ḥakk-ı nân
Acıya vü ezile nitekim suda nemek
10. Yüz üstine felek ķapuña hîdmet itdügi
Budur ki gözedür nemek ü nânı rûzgâr

6

1. Ol kim ezelde ħalqa vücûd inse cân қodı
Sinüñ aduñı ‘āleme şâhib-ķırân қodı
2. ‘Adlüñ nesîmi yir yüzin evvelden itdi pâk
Her ʐulmden ki fitne-i āhir-zamân қodı
3. Қadrüñe yidi ķubbe yapup dört rüknile
Adını çâr ‘unşur u heft āsmân қodı
4. Bâm-ı celâlüñe zuhal olmağa pâsbân
Îrmedi gerçi nûh felegi nerdübân қodı
5. Hâk-i derüñ müferrih-i cândur mizâc aña
Āşâr-ı müşg ü ḥâşıyet-i za‘ ferân қodı
6. ‘Azmüñ ne rezm içün ki ‘uķâb-ı ‘alem şala
Kût-ı hümâya yiller ile üstüḥâñ қodı
7. Nûş ola câm-ı Cem saña kim ‘aql u ‘adlüñe
Çün baht bendeñ adını Nûşînrevân қodı

8. Bâzâr-ı himmetüñde hemîn ḥarc-ı sâ‘ adur
Yıllarla her zahîre ki dükkâna kân ḳodı
9. Sen baḥtyârı ḳıldı cihân mülki iḥtiyâr
Çün köhne pîrdür melik-i nev-cevân ḳodı
10. Çevgân olup hilâl felek tûpa döndügi
Ya‘ nî senüñ durur ḳoma meydân-ı rûzgâr

7

1. Mûrg-ı livâña feth per i᷇kbâl bâl ola
Halḥâl-i çarḥ ǵurre-i ḥaylüñde ḥâl ola
2. Her menzile ki süm̄m-i semendüñ şeref vire
Ger ire mâh-ı nev yiri şaff-ı ni‘âl ola
3. Düşmen ki baş çeküp gözede pâye-i bürend
Kem ḳuluñ ayağında gerek pây-mâl ola
4. Nuşret diler ki leşkerüñ öñince seyr ide
Feth ü ẓaferden ilerü geçmek muḥâl ola
5. Kapuñ ḥarîmi Şeyhî'ye beytü'l-ḥarâmdur
Medhüñde ṭañ mî ger sözi siḥr-i ḥelâl ola
6. Fażl u kemâl ü ḥikmet añarsa olur fużûl
Yüz sürdügi işigüñe ḥadd-i kemâl ola
7. Budur fažileti ki fakîr ü ḡarîbdür
‘ Ayn-ı ‘inâyetüñ aña mâl ü menâl ola
8. Niçe ki āb u āteş ü bâd u tûrâbda
Gâh iḥtilâf-ı fî‘l ü gehî infî‘âl ola
9. Olsun bahâr-ı luṭfuñ ile eyle imtizâc
Kim yay u kış ṭabî‘ ati ber-i‘tidâl ola
10. Ḥâfiż kemâl-i devletüñe Ḥayyü Lâ-yezâl
Nâşir celâl-i ‘izzetüñe Zü'l-celâl ola
11. Olsun ḥuceste ṭâli‘ üne rûz u şeb fidî
Hem cism-i āferîniş ü hem cân-ı rûzgâr

II

Tercî-i Şâni*
mef̄ ülü mefā ilün fā ülün

1

1. Yā Rab bu ne cān-āşinādur
Kim iki cihāna rūşenādur
2. Ne şāh durur ki mevkibinde
Sultān-ı ḫamer kemin gedādur
3. Ne māh durur ki pertevinde
Hūşid-i cihān-nümā sūhādur
4. Ne cām şunar ki cür̄ asınıñ
Her ķatresi çeşme-i bekādur
5. Ne izzet olur ki fark̄-ı eflāk
Hāk-i ḫademine kem-behādur
6. Her ʐerre ǵubārı cevherinden
Yüz mihr gözine tūtiyādur
7. Her ıkdı şacı girihlerinüñ
Cān uķedesine girih-güşādur
8. Aldum ele cām u bir ele baş
‘Işka ḫadem urana şalādur
9. Ol cāmda cān göziyle gördüm
Kim āyīne-i cihān-nümādur
10. Kim yoħ bu diyār içinde deyyār
Var iste ki yārdur ne kim var

2

1. Ahsent zih̄ cemāl-i şah̄i
Kim pertevi nūrdur İlāh̄i
2. Teşbih ķilan yüzini māha
Māhiyyetin aňlamaz ke-māhī
3. Ursun dü cihāna püşt-i pāyı
Kimüñ ki bu şāhdur penāhı

4. Hicri gicesiyle kara gönlüm
Güm kılsa saçında ṭañ mı rāhi
5. İrdüm hele her gün āh ile uş
Ol luṭfa ki yuya her günāhi
6. Ol kevn ü mekāna şıgmayan şāh
Vīrāneye ķurdi bārgāhi
7. Ur imdi yüzüñ izine derviṣ
K'oldur saña tāc-ı pādişāhi
8. Қıl cānuñi ḥāk-i pāyına terk
K'eflāke irüresin külāhi
9. Çokdur şoraram göñül ü cāna
Virür ikisi daḥı güvāhi
10. Kim yoh bu diyār içinde deyyār
Var iste ki yārdur ne kim var

3

1. İy sākī-i ferruh u ḥuceste
Şun sāgar-ı pür bu nīm-meste
2. Şol cām ki düşdi cür‘ asından
Biñ ‘arbede meclis-i eleste
3. Mestem be-ħudā ki bi-ħod eyle
Şunma anı degme ḥod-pereste
4. Gönlüm şınığın şarar şاقۇñ lîk
Ne deñlü dürüst ola şikeste
5. Nice*olmaya serv-ķaddüñ ăzād
Cün rāst olur hemiše reste
6. Cānum ṭolaşurdı zülfüne ger
Olsa қıl ile benefše deste
7. Dil derdine merg didi ǵamzeň
Bīmāra zihī cevāb-ı ḥaste
8. Yiter baňa var u yoh ǵam-ı ‘ışk
Ne nişte baķaram ne heste
9. Bağlanalı zülfüñ ile bende
Bildüm bu қadar şikeste beste

10. Kim yoh bu diyār içinde deyyār
Var iste ki yārdur ne kim var

4

1. Sākī berü şun şarāb-ı bākī
Ki*uram ķademüñden ḡarşa sākī
2. Ne rāh durur bu rāhāt-efzā
Kim rūha virür ḥayāt-ı bākī
3. Ne şerbet olur ki lezzetinden
Cān ȝev̄kin alur göñül mezākī
4. ḡĀlem ṭolu fitnedür idelden
Kaşuñ gözüñile ittifākī
5. Āhum felege bir od bırakdı
Ki*irürdi güneşe iħtirākī
6. Taşuñ içi ṭaşa ṭağıla ṭağ
Yazsam ȝam u şerh-i iştiyākī
7. Bunuñla ki ṭākatüm durur ṭak
Döymez gücüme cihān niṭākī
8. ḡĀlem ki öñi şoñi ḡademuñ
Niçün կamu ṭākī vü rivākī
9. Cān ile cihān ḡacūzesine
Bildüñse bu remzi vir ṭalākī
10. Kim yoh bu diyār içinde deyyār
Var iste ki yārdur ne kim var

5

1. İy ḡālem-i cān u cān-ı ḡālem
Hoşdur ķademüñde āl-i ādem
2. Cismüñden okındı ḥāyet-i nūr
Yüzüñde yazıldı ism-i a᷇zam

3. Teşne tudağıña āb-ı hayvān
Cūşān eñegünde çāh-ı zemzem
4. İ‘cāza şاقuň ‘aşā-yı Mūsi
İhyāda lebüñ Mesīh-i Meryem
5. Hālūn varak-ı cemāle nokta
Zülfüñ ‘alem-i celāle perçem
6. Sākī getür imdi yine bir cām
Kim cān virüp irmədi aña Cem
7. Şol cām ki կatresi tamarsa
Kevser şacar āteş-i cehennem
8. V'er ansuz olursa cūy-ı cennet
Görine göze serāb-ı bī-nem
9. ‘Ālem tulu güft ü gūdur illā
Her kim bunı bildi oldı epsem
10. Kim yoḥ bu diyār içinde deyyār
Var iste ki yārdur ne kim var

6

1. Cān mürḡı tutulmayup cihāna
Kıldı işigüni aşiyāne
2. Pervāz-ı feżā-yı ķuds iderken
Şayd itdi hevā-yı dām u dāne
3. Ya‘nī ki çü gördü zülf ü hālūn
Sī-mürḡ iken oldı mürḡ-ı hāne
4. Ol hüsn ü cemāl-i bī-nışāndan
Yüzünde görür gözüm nişāne
5. Virür göñül ol nişāna yüz cān
Cānāna iren қalur mı cāna
6. Künc-i dil ü cān u gevher-i ‘ısk
Vīrāne vü genc-i cāvidāne

7. Sâkî getür imdi kût-ı rûhi
Yâkût-ı revân irür revâna
8. Ki*idem bu şafâ deminde der-yâft
Dünyâyı vü dîni ‘âşikâne
9. Oynatmağa varlığın dü kevnüñ
Şol nağme(y)i eyleyem terâne
10. Kim yoğ bu diyâr içinde deyyâr
Var iste ki yârdur ne kim var

7

1. Ger kılca қalursa ten ta‘ abdan
Cân u dil üzilmeye talebden
2. Şey’ li’llahum işigündür iy şâh
‘ Afv eyle gedâ-yı bî-edebden
3. Güstâhlığa sebeb ne lutfuñ
Kesmezven ümîdüm ol sebebden
4. ‘Âlem nice lutfuñ ummasun çün
Var sebkatı raḥmetüñ ǵażabdan
5. Dün gün senüñile saña müştâk
Hâlüm ‘aceb oldı bü'l-‘acebden
6. Sâkî şunivir şarâb-ı ‘unnâb
Kim қaynadı қan dem-i ‘inebden
7. Hâsiyyeti la‘ lüñüñ nedür kim
Lü'lü’-i ter akıdur zehebden
8. Muṭrib nefes ur ki cân-ı Şeyhi
Çâk eyleye ten ṭonın ṭarabdan
9. Ol ezgiye düzे şübh u şâmin
Göz yuma ‘Acemden ü ‘Arabdan
10. Kim yoğ bu diyâr içinde deyyâr
Var iste ki yârdur ne kim var

III

Der-Medh-i Sultân Muhammed Paşa*

mef̄ ülü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1

1. Er-ravżu ḫad tezehhere yā eyyühe'n-nedīm
Kum fe'sķina'l-müdāme ve bādir ile'n-na'īm
2. Bu dehr levħine yine nakkāş-ı lem-yezel
Bir naķş hādiš itdi ki itmez meger ḫadīm
3. Āṣār-ı raḥmeti nice iħyā kılur yine
Aržuñ īżām-ı meyyitin olmışken ramīm
4. Enfas-ı īsevī mi bu yā nefħa-i şabā
I'cāz-ı Müsevī mi bu yā raḥmet-i Raḥīm
5. Kim verde virdi şūret-i ḥad oldi müstedīr
Kim serve düzdi hey'et-i ḫad oldi müstakīm
6. Cünbişdedür şabā nice ṭutsun göñül ḫarār
Gerdişdedür ḫadeħ nicesi ḫala dil selīm
7. İrdi hevā mizācı yine istikāmete
Deprendüğince şıhhat alur nergis-i saķīm
8. Bismi'llah imdi bāġa gir āyāt oķur iseñ
Gör nice yazılı yapraġa Raḥmān ile Raḥīm
9. Bülbül kelāmin aňla ki dīdār-ı gül saña
Yapraġ içinde görine cün āteş-i Kelīm
10. Rūħü'l-ķudüs bigi ağacuñ yapraġına yil
Bir demde bār virdi ṭokuz ay iken ākīm
11. Sīm ü zerile ṭolduran āfākuñ evcini
Şāh-ı kerīm feyzî midür yā dem-i nesīm
12. Pīrūz-baħt u zühre-maķām u zuħal-maħal
Nev-rūz-rūz u tāli ī hursid ile hamel

2

1. Ālem münevver oldi gül ü gülsitān gerek
Meclis mu'atṭar oldi mey-i erġavān gerek

2. San kim bihişt suffesidür şahن-ı būstān
Hūrī şafasın isteyene dil-sitān gerek
3. Seyr itdürü şabā yili sünbül saçın seher
Ya‘ nī cihān cinān gibidür būy-ı cān gerek
4. Her ȳurde(y)i ki ȳonce nihān itdi hırkada
Gül şūfiyāne açdı ki zer der-miyān gerek
5. Nergis gözinden olsa ‘aceb mi ḥarāb-mest
Şāhib-nażar bu meykedede ser-girān gerek
6. Gözüñ ȳanuma diş biler ü dil dudağuña
‘İsī deminde ya‘ nī ecelden emān gerek
7. Ȇaddi Ȇayāli gitmedi gözden bu Ȇurfedür
Şūr-āb içinde bitmeye serv-i revān gerek
8. Gitdi göñül ü cān gözüne Ȇarşu ten Ȇurur
Elbette ok atıldığı yirde nişān gerek
9. Zülfüñ kemend[i] cāna yiter göz ü Ȇaş nedür
Beñzer ki şayd-ı vahsiye tīr ü kemān gerek
10. Sākī şarāb şun ki göñül Ȇummı cūş ider
Līkin şurāhimüz leb-i şekker-fişān gerek
11. Didüm ki ‘ārızuñ şu mī yā rūhdur yüzüñ
Eydür bu han ayağına varı revān gerek
12. Kim serv öñinde Ȇayim ü elinde bu ‘amel
Bülbül Ȇatında Ȇayil ü dilinde bu Ȇazel

3

1. Gül gelmesün yüzüne ki bī-reng ü fer gider
Nergis görünmesün gözüne bī-başar gider
2. Zülfüñ ziyāretine şabā her seher gelür
Korkar Ȇolaşa bendine Ȇurmaz Ȇaçar gider
3. Şūfī egerçi şehrüne ‘ākil gelür şehā
Mestāne gözlerüñ göricek bī-ḥaber gider

4. Sâkî elüme sun yine câm-ı sürûrı kim
Fâş olısar anuñ ile bu sıร ki ser gider
5. Dime müdâm gelse gider cümle neng ü nâm
Yârâ getür getür meyi ‘ârı gider gider
6. Her hûşki ter iderse ‘aceb mi göñül gözü
Şol deñlü yaş döker ki gelen cümle ter gider
7. Şeyhî vireli yoluña ‘akl u göñül ü cân
Cân u göñül [ü] ‘akl arasında neler gider
8. Feryâdı la‘ lüñe mi kılam ya yañağuña
Kim kanlu dilde gözler elinden neler gider
9. Dâd itmeseñ uram yüzüm ol han işigine
Kim atı ileyince melâyik haşer gider
10. Şol şâh kim bu ķurş-ı hör u hânc-e-i felek
Devrân eliyle meclisine mâ-hâzar gider
11. İsterse ilçiligine feth ü zafer gelür
Hüküm itse ķullığına ķazâ vü ķader gider
12. Sultân-ı bî-ħaṭâ vü Süleymân-ı bî-ħalel
Cân bigi bî-nażîr ü cihân bigi bî-bedel

4

1. Devletlü yüzü şemsini çün tâli‘ itdi Haķ
Şubh-ı sa‘ âdet itdi şekâvet dünini şak
2. Evvel yazıldı adına nuşret berâtı çün
Oldı vücûdü haṭṭına levh-i ‘adem varak
3. İltürse gülşene işigi tozını şabâ
Lâle yile vara gül udından döke ‘arak
4. Tahtı ayağı yiridür eṭbâk-ı âsmân
Cevher saçarsa n’ola melâyik ṭabaķ ṭabak
5. Devlet ağacı işiginde bitüp durur
Cümle cihân degül ki şalısar budak budak

6. Nâm-ı Muhammedî ile ‘adl-i Muhammedî
Dîn-i Muhammed'i ne müzeyyen düzetdi Hak
7. Hoş kâmkâr sikke vü hûfbe bu adile
Dür bigi nâmâdâr söze kanı göz kulağ
8. Şâhâ şu menziletde durur rif' atüñ günü
Kim kanâa gârk olup iremez gerdine şafağ
9. Kadrüñ kitâbı naâklini ders itse ‘aâkl-ı kül
Bir harfi yüz cihân diline ola biñ sebağ
10. Sal tîg-ı âbdâruñ düşmen yüregine
Bir odlu şu vire ki dahı kalmaya ramak
11. Nesrîn bigi sen al elüñe câm-ı lâle(y)i
Ki*a‘ dâna hûn-ı dil mey olupdur kâdeh hâdağ
12. Ger kürsî idinürse töküz çarhı fî'l-mesel
Kadrüñ ayağın öpmegeirişmeye zuhal

5

1. Çeksün elini fitneden âhir-zamân yiter
Çekmezse kahr kılmaga şâh-ı cihân yiter
2. Ser-keşlik itmesün eyidüñ tevsen-i felek
Sultân ‘inâyeti aña hâblü'l-‘inân yiter
3. Olsun muť‘ emr-i berâtına ins ü cân
Kim bir başına şeh yidi iklîme han yiter
4. Devlet gögi tamâma ağayum diyen kişi
Ursun yüzü ki şâh işigi nerdübân yiter
5. Terk olsun imdi Rüstem ü Kâvûs kışşası
Ki*ol han hikâyeti bu dile dâstân yiter
6. Beklenmesün kimesne ki sultân-ı kâm-rân
Bu kârn içinde ‘âleme şâhib-kırân yiter
7. Düşmen kıçına kaçmağıla kurtulam şanur
Serçe niçeme tîz ise şâhîn töğan yiter
8. Şâhâ şerîf işigüne Şeyhî niyâzile
Geldi dilinde medh ü şenâ armağan yiter

9. Gerçek irişdi hikmet ü 'ilm āftâbına
Kim yoh sitâresi hele şî'r-i revân yiter
10. Lâf ile yatlu söze nite ola çâşnî
Tatlu tâ'âma tîb-i revâyih-nişân yiter
11. Nice ki şer' şîdkîna burhân-ı 'akl bes
Nice ki ķalb nuṭkîna dil tercemân yiter
12. Şer' ile ķayim ol yüzüni görmesün ħalel
'Akł ile dâyim ol özüne irmesün zelel

IV

Tercî'i Râbi' Fî-medhî İbni Germiyân*
mef' ülü fâ ilâtü mefâ ilü fâ ilün

1

1. Çün çarlı hokka-bâzı bisât açdı kuhl-reng
Bir lu'b ile Hîtâya ʐafer buldu ehl-i zeng
2. Şan buldu nať' şûretini toldı mühreler
Yâ geldi bahır şekline ortaya bir neheng
3. Yâ meclis-i şarâbdur ay anda câm-ı mey
Pervîn taboola nukl düzer zûhre sâz-ı çeng
4. Bercîs tutar elde ɭalem tîr ile şihâb
Mirrih cengi gibi atar cinniye ħadeng
5. Bir lahza irmege bu iki yâr birlige
Bir reng urunmişidi iki yüzlü heft-reng
6. Ārâyişile 'âlem ü ben derdile ħazîn
Āsâyişile âdem ü ben fîkr evinde deng
7. Kim ǵam gicesine 'acebâ ola mı seher
Devlet çağırıldı ʈal' at-i şâh-ı hureste-yeng
8. Sultân-ı berr ü bahır ü Süleymân-ı şark u ǵarb
Dârâ-yı dâr u ǵîr ü Ferîdûn-ı ȳarb u ȳarb

2

1. Seyyâreler şehi çü seher-geh 'alem tutar
Mîr-i 'Arab diyârimı şâh-ı 'Acem tutar

2. Zī şāh kim vücūdī cihāna yüzükmedin
Yüz dönderür muhālifi rāh-ı ‘adəm tutar
3. Dün şıhnesi ‘alemleri hattını çözmege
Elde seher muvaqqı‘ı nūr-ı kalem tutar
4. Meydān-ı lāciverdīde zerrīn tūp urmağa
Çevgān-şifat bu çarh-ı felek püşt-i ḥam tutar
5. Şan bir gül açılır bu felek gülşeninde kim
Dünyī anuñla zīnet-i bāğ-ı İrem tutar
6. Bülbül bu gül koħusı şafasına şubh-dem
Bir zevk ider ki ḡonçe-i gülşen de dem tutar
7. Bunlar taħayyülāt durur ṭoğrusı bu kim
Şeh bezmi hıdmetine felek cām-ı Cem tutar
8. Sultān-ı berr ü bahṛ ü Süleymān-ı şark u ḡarb
Dārā-yı dār u gīr ü Ferīdūn-ı ḍarb u ḥarb

3

1. Sākī şarāb şun ki bu gönlüm şafā diler
Derdile haste cān ɬadeħüñden devā diler
2. Devrān cefasınıñ bilürüz yoh nihāyeti
‘İş eylemek gerek bu zamān çün vefā diler
3. Ne lezzeti ola leb-i mey-gūnuñ iy pūser
Kim bir şurāhiye iki biñ cān behā diler
4. Çün puhteler bilür bu gün ol ḥām ɬadrini
Bīgāne içmesün anı kim āśinā diler
5. Ȇam mürġını ki cān ɬafesi bislemişidi
Gönlüm bu şazılıkda yabana şala diler
6. Bir şeh ɬatında hāşıl olur bu murād kim
Gün gözine ayağı tozin tūtiyā diler
7. Hem ‘iş ü ‘işretine her ādem şenā kılur
Hem feth ü nuşretine dü ‘ālem du‘ā diler
8. Sultān-ı berr ü bahṛ ü Süleymān-ı şark u ḡarb
Dārā-yı dār u gīr ü Ferīdūn-ı ḍarb u ḥarb

4

1. Ol kim durur ki rif^c ati gökden güzer kıllur
Hışm itse şir-i ner gažabından hazer kıllur
2. Cûd u sehâ deminde zer ü simi hâk ider
Her çend kîmiyâ nažarı hâki zer kıllur
3. Kahrı odi yanarsa yidi bahri hûşk ider
Luťfi suyu saçılısa kamu berri ter kıllur
4. Bu çarh-ı ser-keş olmaz ise emrine muťi^c
Bir lu^cb ile esâsını zîr ü zeber kıllur
5. Âfâkî tutduğu dahı bahtınıñ ilkidür
Şabr eyle gör ki devleti dahı neler kıllur
6. 'Akl eydür el-hâk işbu şifât issi kim durur
Bir zâtdur ki lutfiyile Hâk nažar kıllur
7. Ya' kûb Hân ibni Süleymân-ı şehryâr
K'adı menâkibini dilüm bu ķadar kıllur
8. Sultân-ı berr ü bahr ü Süleymân-ı şark u ġarb
Dârâ-yı dâr u gîr ü Ferîdûn-ı ȳarb u hârb

5

1. Taşvîr çok ķila bu zamâne müşâller
Ol şâh müşli bulmaya bu mâh u sâller
2. Görmeye devlet ayı yüzü gibi âsmân
Ecrâm çok ȳoğa vü ķila ittişâller
3. Bitmeye ķaddi gibi sa^c âdet budagi hîç
Çok dike bâgbân-ı ȳabâyi^c nihâller
4. Ay u gün öykinür meger ol şeh kemâline
Kim dün gün irdi bunlara naķş u zevâller
5. Bahşîş deminde gözine bir zerre gelmeye
Dünyî ȳolusı olur ise genc ü mâller
6. Ol gitdi kim zamân bize nâ-sâz-kâr idi
Uş devletinde ķamuya hoş oldı hâller
7. Fikrüm müneccimi ki ķılur seyr nažm ile
Bu geldi tâli^c inde nice ki*urdı fâller

8. Sultān-ı berr ü baḥr ü Süleymān-ı şark u ḡarb
Dārā-yı dār u gīr ü Ferīdūn-ı ḍarb u ḥarb

6

1. İy hüsrev-i cihān saña devr-i zamān fidī
Şāh-ı cihānsın özüñe milk-i cihān fidī
2. Sen cān selāmet olmağicün ins ü cān zekāt
Sen kān-ı luṭfa irmegē kevn ü mekān fidī
3. Budur hilāl şekli ki atuñ ayağına
Yilda on iki na'lı kılur āsmān fidī
4. Ger dōstlar ayağuña kılursa cān nişār
Hanum 'aceb mi düşmen ider hān u mān fidī
5. Devletlü başuña şadağa milk-i Keykubād
Hem ayağuña efser-i Nūşinrevān fidī
6. Begler ulu bilüne çü nā-dān durur ḫamu
Şāhib-nażarsın özüñe şāhib-kırān fidī
7. Ādem n'olur peri vü melek vaḥṣ u ṭayrile
Bu vaşfuñ işideli kılur saña cān fidī
8. Sultān-ı berr ü baḥr ü Süleymān-ı şark u ḡarb
Dārā-yı dār u gīr ü Ferīdūn-ı ḍarb u ḥarb

7

1. Şāhā bu milk esāsı saña pāydār ola
Yaşuñ zamāne 'ömrī gibi bī-şümār ola
2. Ilduz bigi niçeme öküş cem' ola 'adū
Gün yüzüñ ile gice gibi tār u mār ola
3. Depret 'alem ki ḫanķı diyār olsa maḳşaduñ
Muḥtār yol ķulavuzı Cebbār yār ola
4. Şāhā murādı Yūsuf-ı Şeyhī'nüñ ol durur
Kim bu sa'ādet işigine bendevār ola
5. Fażlı bu kim ḡarībdür ü şeh ḡarīb-dost
Da'vā-yı fażlı idene ḥod eş'ār 'ār ola

6. Hâşşa öñünde kim fuzelā secdegâhıdur
Kim gözine kemâl-i nizârı nizâr ola
7. Seyr it nice ki encüm ü seyyâre seyr ider
Var ol nice ki ķubbe-i devvâr var ola
8. Sultân-ı berr ü baḥr ü Süleymân-ı şark u ḡarb
Dârâ-yı dâr u gîr ü Ferîdûn-ı ȳarb u ḥarb

V

Merşıye-i İbni Germiyân tâbe şerâhu*

mef̄ ūlü fâ' ilâtü mefâ' ȳlü fâ' ilün

1

1. Yâ Rab bu dehr-i dûn niceyi bî-vefâyımış
Mekkâr u hîleger sitem ü pür-cefâyımış
2. Nâz u na'îm oğuduğu nâr-ı cahîmdür
Kand ile bal didüğü ȳahr u belâyımış
3. Şâdîsi ȳuşşa devleti miḥnet devâsı derd
Luṭfi cefâ vü 'izzeti 'ayn-ı 'anâyımış
4. Bu hâksâra şu gibi aķma iñende kim
Od gözlünüñ elindeki bâd-ı hevâyımış
5. Baķma 'imâretine ki maħżâ ḥarâbdur
Baķma bekâsına ki bi-külli fenâyımış
6. Şâkın şoķar bu mâl oğuduķları mârdur
Kaç kim yudar 'aşa dinilen ejdehâyımış
7. Fikr-i hasen gerek ker ü ferrin belâ bile
Çün kim Hüseyin'e şakladığı Kerbelâyımış
8. Ne aşşı dâne dökdüğü çün dâm ider kemîn
Bu cev-fürüşü gör nice gendüm-nümâyımış
9. Ol şeh ȳanı ki luṭfiyile pür-şafâyıduķ
Şimden girü dirîg işümüz āh u vâyımış
10. Sultân-ı Germiyân ȳurebâ devleti dirîg
Sâh-ı cihâniyân fuķarâ ni' meti dirîg

2

1. Seyl-āb-ı miḥnet akıdur uş ebr-i ḡuşşa-bār
Tūfān-ı fitne mi olısar yā Rab āṣīkār
2. Bir dār u gīr-i nuşrete mağrūr u bī-ḥaber
Dest-i zamāne zīr ü zeber ḳıldı kār u bār
3. Bu söz ü sāz u bunca feraḥdan ne fāyide
Çün zūr u zāriyile bozar anı rūzgār
4. İy ḡarḥ-ı ḥīre yok mī bu miḥnetlere emān
V'iy devr-i tīre var mī bu ḥasretde zīnhār
5. Yoğ yoğ ki sen de bizcileyin 'āciz ü ḫa' if
Bu emr-i Zü'l-celāldür ü hükm-i Kirdgār
6. Yan dürlü dürlü odlara iy ḫalb-i sūznāk
Dök ḫanlu ḫanlu yaşları iy çeşm-i eşk-bār
7. Ol şeh firākına ki ḥabībū'l-ḳulūbidi
Hem müşfiķ-i şīgār idi hem mün'im-i kibār
8. Ḳalmadı gözümüzde yüzinden meger ḫayāl
Oturmadı göñüle ḡamından meger ḡubār
9. Ādem midür bu demde bize hem-dem olmayan
'Ālem gözü maḥal durur ağlarsa zār zār
10. Sultān-ı Germiyān ḡurebā devleti dirīğ
Şāh-ı cihāniyān fuḳarā ni'meti dirīğ

3

1. Serd oldı memleket melik-i Germiyān ḫanı
Şūr ile ṭoldı şehr içi şāh-ı cihān ḫanı
2. Devlet ḡerāğı gözlerinüñ nūrı ḫandadur
İkbāl ü 'izz ü baht tenine revān ḫanı
3. Cūd u kerem maḥalline Ḥātem ne yirdedür
'Adl ü ḥikem sarayına Nūşīnrevān ḫanı
4. Ol şeh ḫanı ki eydür idi devleti günü
Gönlüm elüm ber-ā-beri bahṛ ile kān ḫanı
5. İn'āmī 'āmm u ni'meti bī-minnet eyleyen
Sīm ü zeri nişār ḫilan rāygān ḫanı

6. Cem^c oldu tapuya yine dīvān erenleri
Çekmege luṭf h̄ānını devletlü han ḥanı
7. Mecmū^c ıṣı ayaḳ gibi ayrıla başdan
Ḳamusı ḫuru gevdedür ortada cān ḥanı
8. Düş midi yā ḥayāl midi ol na^c īm ü nāz
Devlet didükleri degülise yalan ḥanı
9. Ḥakkā ki bu firāka göre nāle kılmaduk
İnsāf bu muṣībete göre fiğān ḥanı
10. Sultān-ı Germiyān ḡurebā devleti dirīğ
Şāh-ı cihāniyān fuḳarā ni^c meti dirīğ

4

1. Geydi gice bu mātem içün cübbe-i siyāh
Derdile göge boyadı ṭonunu şubḥ-gāh
2. Nāleyle aldı egnine nīlī ḫabayı çarḥ
Zerd oldu āftāb yüzin tırmaladı māh
3. Garķ oldu ḫanlu yaşına şām u seher şafak
Baḥr acıdı vü ber başına şacdı ḥāk-i rāh
4. Zīrā ki cümle ‘āleme in^c āmı ‘ām idi
Elbette vācib oldu ḫamuya ‘azā-yı şāh
5. Mazlūma melce^c idi vü bī-çāreye şefīk
Miskīne mesned idi vü eytāma tekyegāh
6. ‘Ālimlere mu^c īn idi sāyillere muğīş
‘Ābidlere mu^c izz idi zāhidlere penāh
7. Nāzük tenini andan ötürü ḫınadı ḥāk
Dürlü belāyile ki*ulaşa ḥāk^c'a bī-ġunāh
8. Allāh ile ḫılurdı niyāz u mu^c āmele
Vardur ümīz ki artura rahmetlerin İlāh
9. İnsān n'olur felek melek ü cinn ü vaḥṣ u ṭayr
Zerrāt-ı kāyināt fiğān idüp eydür āh
10. Sultān-ı Germiyān ḡurebā devleti dirīğ
Şāh-ı cihāniyān fuḳarā ni^c meti dirīğ

5

1. Yā Rab özine ravża-i cennet maķām ola
Rūhına Muştafā nefesinden selām ola
2. Firdevs içinde üns ola ervāh-ı kudsiye
Raḥmet naṣarları aña Ḥaḳ'dan müdām ola
3. Ehl-i sücūd ḥaḳḳı kiyāmetde cismine
Ṭūbī budağı gölgelerinde maķām ola
4. Terk eyledi belā evin ü mülk zahmetin
Andan ‘ivaz melāyik ü dārū's-selām ola
5. Dünyāda şād u ḥurrem iderdi göñülleri
‘Ukbā evinde muḥterem ü şād-kām ola
6. Ehl-i ‘ibādet idi muhib rūh-ı pākine
Vird ü du‘ā eṣerleri her şübh u şām ola
7. Muḥtāc-ı rahmetüñdür eyā ḡāfirü'z-zünüb
Kıl kim ‘ināyetüñ naṣarı i‘tişām ola
8. Şeyhī var imdi gūše-i ‘uzlet kıl iħtiyār
Zevk-i tena‘ um ise hemindür tamām ola
9. Dāyim du‘ā-yı ḥayr ile yād it revānını
Dilüñde ḥod bu beyt gerek ber-devām ola
10. Sulṭān-ı Germiyān ḡurebā devleti dirīğ
Şāh-ı cihāniyān fuḳarā ni‘ meti dirīğ

VI

mef̄ ̄ulü fa‘ ilātū mefā‘ ̄lü fa‘ ilün

1

1. İy ̄ufte ḡāfil olma ki ṭabl urdı sārbān
Cem‘ eyle raḥtuñı ki revān oldı kārbān
2. Yatma emīn bu dār-ı fenāya ḡurūr idüp
Kim çarḥ bī-ṣebāt durur dehr bī-emān
3. ‘Ākil maķām-ı fitnede ḡāfil yürime kim
Pür-ḥīledür zamāne vü pür-mekrdür cihān
4. Mekkāredür bu dehr velī važ‘ı dil-firīb
Ġaddāredür bu pīr velī şekli nev-cevān

5. Balı belā vefası cefā nūşı nişdür
Hem māli mār u mülki yalan aşısı ziyān
6. Devrān ki hādişat ile her gice yüklüdür
Gün ṭoğmadan neler ṭoga kim bile nā-gehān
7. Nice ciger bu ḥasret ile pāre pāredür
İşî şagu vü aşî ağu oldı şuyı ḫan
8. İrse fenā nidāsı çi sultān u çi faķīr
Esse ecel yili çi ḫa‘if ü çi pehlevān
9. Āhir-zamāna bildük eger eylese vefā
Evvel ḫalaydı anda şeh-i āhirü'z-zamān
10. Ol şāh-ı māh-seyr ḫanı kim sarāyına
Zühre nedīm idi vü zuḥal gice pāsbān
11. Şāh-ı cihān nebīre-i ‘Oṣmān içün dirīğ
Sultān Muḥammed ol melik-i ḫan içün dirīğ

2

1. Niçe muḥālefet yiter iy çarḥ-ı bī-vefā
Devrūn ḫamusı cevrdür ü cünbişüñ cefā
2. Bir taht ḫomaduñ ki anı tahta ḫılmaduñ
Bir cübbe virmedüñ ki anı itmedüñ ḫabā
3. Bir cür‘ a nūşuñ āhiri biñ niş ü zehrdür
Bir ȝerre baluñuñ şoñi biñ miḥnet ü belā
4. Evvelde bisledüğünü nāz u na‘īm ile
Āhir niçün ḫoduñ yine bī-tāc u bī-nevā
5. Devlet aḡacı kim ḫamuya tekyegāh idi
Bir ḫār cübbe gibi niçün eyledüñ hebā
6. Baḥt ḫaftābı yüzı siyāh oldı āh kim
Kalmadı nūr u ferri cihān ḫaldı bī-żiyā
7. Ye’cūc-ı fitne her yañadan baş götür[di]se
İskender-i zamān ḫanı kim eyleye ḡazā
8. Bunuñ gibi zamānede iy rāḥatü'l-vidā‘
Bu resme rūzgārda iy zaḥmetü's-şalā
9. Bir ehli eyle ağladı zār u fiġān ile
Gitdi melik nidā felege irisüp şadā

10. Şâh-ı cihân nebîre-i ‘Oşmân içün dirîğ
Sultân Muhammed ol melik-i han içün dirîğ

3

1. İrdi cihân müşîbete şâh-ı cihân kanı
Yitdi zamân vaşıyyete mâh-ı zamân kanı
2. Zulm ile bûstân-ı cihân oldı hûşk-leb
Ol ‘adl menba‘ indaki âb-ı revân kanı
3. Gitdi ki*idüp ra‘ iyyet[i] oğlanların yetîm
Dürlü ri‘ âyete peder-i mihrbân kanı
4. Ol kamu ‘izz ü mertebe vü câh u saltanat
Şan kim yalan idi kûri ten ķaldı cân kanı
5. Yüz biñ göz ile çarh-ı kûhen-pîr ağlasun
Bulmaya bir anuñ bedeli nev-cevân kanı
6. ‘Îlm ile sırr-ı Ahmed-i Muhtâr ķandadur
‘Adl ile Rûm tahtına Nûşîrevân kanı
7. Endîşeler çog idi zamînde ħayr ile
Feryâd çarh-ı zâlim elinden emân kanı
8. Gice kara geyüp yakasın çâk ider seher
Ya‘nî ki saltanat güneşinden nişân kanı
9. Şerh eyleyeyidüm bu belânuñ müşîbetin
Kanı*ol dil ü meçâl bulunmaz zamân kanı
10. Şâh-ı cihân nebîre-i ‘Oşmân içün dirîğ
Sultân Muhammed ol melik-i han içün dirîğ

4

1. Ol şâh ‘ömr [ü] devletine doymadı dirîğ
Gitdi öñine şoñına bir küymedi dirîğ
2. Mekkâr devri kendüye yâr eylemiş idi
Ne gizlemişimiş özine tuymadı dirîğ
3. Añrardı şîr-i ner gibi ceng itse yağında
Ağuludur ölüm okına döymedi dirîğ
4. Bu şerbeti ķâzâ çün aña bağlamış idi
Tîbb ehlinüñ dahı sözüne uymadı dirîğ

5. Cün māl ü mülk leşker ile çāre bulmadı
Kimse muğadder olanını yoymadı dirīğ
6. Şundi fenā şarābin aña sāki-i ecel
Nūş eyledi hümārını hiç uymadı dirīğ
7. Aṭlas tenini incidür iken yidi [bu] ḥāk
Kim geymeyiser ol ṭonı yā geymedi dirīğ
8. Toymışdı māl ü mülke vü esbāba devlete
İllā ki ‘ ömr cevherine toymadı dirīğ
9. Şāh-i cihān nebīre-i ‘ Oṣmān içün dirīğ
Sulṭān Muḥammed ol melik-i han içün dirīğ

5

1. Ol irdi luṭ u raḥmet ile ḥāk civārına
Allāh ‘ ömr virsün anuñ ṭoġri yārına
2. ḥāk raḥmetinde niçe ki āsūde ola ol
Şāhumuzuñ iriştmeye ḡam rūzgārına
3. Sultānumuz ile işi mihr ü veſā idi
Ururdı luṭ şaykalını cān ḡubārına
4. Bes şāhumuz da şidk u şafāyile lā-cerem
Virmiştı iħtiyārin anuñ iħtiyārına
5. Bu gün ne cānlar ki*ola sevgüsü bī-riyā
Ferdā içün ẓahīre alur cümle varına
6. Yarın ki genc-i maġfireti ‘ arza kīla ḥāk
Toġru muhibbler iriše raḥmet nišārına
7. Қayğu tozında gerçi ki ḡark oldı cānumuz
Ne ḡuṣṣa şāhumuz nażar eylerse arına
8. Āħir-zamānda fitneden olam diyen emīn
Gelsün bu luṭ işigine şefkāt diyārına
9. Şeyħī dilinde şām u seher himmet ü du‘ ā
Vird oldı neylesün dahı derviš varına
10. Raḥmet deñizi mevcine ḡark olsun ol şeħid
Devlet ‘ azīz şāhumı çeksün kenārına

11. Şâh-ı cihân nebîre-i ‘Oşmân içün dirîğ
Sultân Muhammed ol melik-i han içün dirîğ

I

mef̄ ülü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1. Yā Rab ne hüsн olur bu nice behcet ü behā
Ki*olmaz ayağı tozına cān u cihān behā
2. Ger hüsni bedri nūrına ide muķābele
Yüzi nūriyla görine şemsü'd-đuhā Sūhā
3. Cān mürḡı kim ṭolaşdı ḫara zülfī ağına
Müşkil duzaǵa düşdi 'aceb ola mi rehā
4. Cādū gözünү çü fitneye binüp atar ḥadeng
Sih̄r ile ay olur yayı ḫamçısı ejdehā
5. Hālāt-1 'ışķa gerçi nihāyet dinilmedi
Derd almaǵ ibtidādur u cān virmek intihā
6. 'Ömrüm bigi gece baňa hey va' deler virür
Āh ol ecel didükleri irer diyince hā
7. Bā-şükr ḫula nişe belā nūşını şunar
Şeyhī şikāyet itse edeb ola mi şehā

II

mef̄ ülü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1. Si' rinde lutf̄ ola mi göñül kim haziñ ola
Yaz deftere bu si' ri ki hikmet hemiñ ola
2. Jengār-ı ḡamdan it dil ü cān gözgüsini pāk
Cām-ı mey ile ki*āyine-i ḡayb-bin ola
3. Yā Rab bu ȝulm u fitne zamānından el-amān
Āmîn iden bu virde belādan emiñ ola
4. Dünyī denī durur aňa dānā ṭayanmaya
Bād aňlayan bu ḫāki zih̄i pāk-dîn ola
5. Tutdı cihānı zerķ ü riyā 'āfiyet bulan
Mey-ḥāne gūsesindeki ḥalvet-nişin ola
6. Düşmedi çengüme nice yandumsa 'ūdveş
Bir hem-nefes çü ney ki deminde ḫanîn ola

7. Şeyhî ko hânekâhı harâbâta ķasd kıl
Ki*ashâb-ı zevk ü şevk ile sıdkuñ yakın ola

III

mefâ‘ ilün fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

1. Kapuñdan özge bulunmadı çün penâh baña
Uş işigüñ tozıdur yine secdegâh baña
2. Şeffî‘ idineyidüm göz yaşın işigünde
Velî ne çäre ki ‘özrüm durur günâh baña
3. Nazar fakîre kıl iy pâdişâh-ı hüsn ü cemâl
Ki raḥmetüñ gûnidür sâye-i İlâh baña
4. Dök imdi dâne-i vaşluñ ki ‘ömr hîrmenini
Degül yakarsa cefâñ odi berg-i kâh baña
5. Ne ayda dâyire çekdi ‘izâruñuñ ħattî
Ki ħalqa urdî ɻamer nokta bigi râh baña
6. Fiğân ki nergis-i mesti bu serv-i lâle-ruħuñ
İçüp şarâb-ı ġurûr eylemez nigâh baña
7. Bu renc ü miħnete şefkat yog ise vâ Şeyhî
Bu derd ü ħasrete raħm itmez iseñ āh baña

IV

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

1. Vaqtidür bûlbûl ki gülşen bezmine hoş-ħâñ ola
Kim gül açup bir nefes cān u göñül ħandâñ ola
2. Dağıdup zülfîn benefše saçına ‘anber saçâ
Şâcını sünbûl çözüp müşg ü ‘abîr-efşân ola
3. Gamzesinden nergisüñ ‘akl u göñül hayrân u mest
Şûrişinden lâlenüñ cān u cigerler ɻan ola
4. Bûlbûlñ gül vaqtine baş şalduğuna şâħ şâħ
Gonceler dem-bestedür reyhân görün ħayrân ola
5. Gel gel iy şâħ-ı cihân çün yiñi cān buldı cihân
Cān virüp ‘iż itmeyen cānān ile biċ-cān ola

6. Sebze vü yār-ı perī-ruh olsa cām-ı mey bu dem
Āb-ı hayvān isteyen ādem degül hayvān ola
7. ‘Ālemi seyrān ider zülfüñ hevāsına nesim
Tañ mı sevdāda yilen ger deng ü ser-gerdān ola
8. Hoş görün gül şohbetin şohbet ǵanımetdür bu gün
Hāşşa bir bezm içre kim ol cān bu gün sultān ola
9. Hüsn ü luṭfin güllerüñ bir şemme hāke şaymaya
Hāk-i pāyi şemmesi ger Şeyhî'ye ihsān ola

V

mefā‘ ilün fe‘ ilätün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Hezār dil gözedür dil-ber ise ancağ ola
Maḥal ḫomaz felege server ise ancağ ola
2. Ne bī-nażır güneşdür ki ḫanda yüz ṭutsa
Cihān nażar birağur manzar ise ancağ ola
3. Lebi durur dişile la‘l ü lü ’lü’ ü yākūt
Ne kıymeti var eger gevher ise ancağ ola
4. Nebāt-ı la‘ li sözinden züläl olur deryā
Tebāreka'llāh eger şeker ise ancağ ola
5. Kaşuñ gözüñ dirilüp oldılar ṭanuk ḫanuma
Ṭut imdi şer‘ sözin mahżar ise ancağ ola
6. Bu kim dimişler aña hāste ‘āşıka bakmaz
Kayırmaz öldüricek şorar ise ancağ ola
7. Şehā bu Şeyhî kuluñuñ var ise biñ cānı
Fidī durur yoluña çāker ise ancağ ola

VI

fā‘ ilätün fā‘ ilätün fā‘ ilätün fā‘ ilün

1. Hüsn hāni ni‘ metinden gün yüzüñ açsa niķāb
Sofrasında sebze degmez ķurş-ı māh u āftāb
2. İsigünde kesr idüp cān vaşluña žamm olmağa
Bunca faşl itdüm beyān yā Rabb ola mı feth-i bāb

3. ' Ārızı nukl u ķadeh kevser lebidür nūş bād
Şir ü şehdi cennet içre içse hayr olur şarāb
4. Yār-ı gendüm-gūna cān göynüklerin ķıldum su'āl
Hāl-i müşgīn-dāne gösterdi zihī hāzır-cevāb
5. Hierinüñ zecriyile cennetde telh olur na'īm
Şevkinüñ zevkiyile tamuda 'azb olur 'azāb
6. Saç tozuñdan oduma tā sākin ola bu leheb
Āb-ı rahmetdür dem-i Aḥmed hākiyçün bu türāb
7. Hatṭ u hālin müşge teşbih itdüğün Şeyhī haṭā
Haḳ bilür cindür sözüñ vallāhu a'lem bi's-ṣavāb

VII

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. Odlu derd ile seher-geh kılıcağ āh ḡarīb
Ne ciger yakduğun iy cān bilür Allāh ḡarīb
2. Dil saçuñ 'uķdesinüñ ḥalline bulmadı ṭarīk
Zulmet içinde ne ṭaň ger ola güm-rāh ḡarīb
3. Ol ḡarīb olmaya kim şehr ü diyār eyleye terk
Müşkil oldur ki ķila ķullarını şāh ḡarīb
4. Cān yakın olsa ne var ol durur āfetlü ölüm
Ki ḥabībinden irah cism ola nā-gāh ḡarīb
5. Gice saçında ķamer yüzine ṭaň oķuyugör
Haṭṭ u haddin ki olur sebzeyile māh ḡarīb
6. Zülfi gibi uzanur hicrüm ü derdüm sözi
Anuñ içün idemez ķışşa(y)ı kütāh ḡarīb
7. Şāhid ü şem' ü şarāb ola vü şeh bī-Şeyhī
Taş daḥı ağlaya kim āh ḡarīb āh ḡarīb

VIII

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1. Çok durur şehründe ben ķul düşmişem şāhā ḡarīb
Cändan ayru ten bigi nice olam tenhā ḡarīb

2. Ülfet itmez hūriye dīzār-ı yārından irah
Vāyiledür ger bulursa cennetü'l-me'vā ḡarīb
3. Şāh-ı şirīn-lebden ayru şem^c bigi zār u zerd
Yaḳılursa nāleyile ney-ṣifat n'ola ḡarīb
4. Dār-ı ḡurbetde gedā-yı der-be-derdendür beter
Ger ola yār u diyārından irah Dārā ḡarīb
5. Şāh-ı gül-ruh ferş-i devletde ḥaberdār ola mī
Yaştanup döşendüğinden ḥāk ile ḥārā ḡarīb
6. Seyr iderken hüsni şehrinde göñül yüz cān ile
Düşdi*enegi çāhına hoş didi ke'l-a^c mā ḡarīb
7. Zülfini şām-ı ḡarībān gördü Şeyhî ṭolaşup
Kaldı yıllar dimedi bir gün ki kimsin yā ḡarīb

IX

mef^c ūlü fa^c ilātū mefa^c ūlü fa^c ilün

1. Levh-i ezelde yazmış idi ḥālikü'l-^c ineb
Ki*ola müdām elümde benüm cām-ı la^c l-i leb
2. Ser-mest iderse ger beni mā'ü'l-^c ineb n'ola
Ma^c zûr tut ki sâbiḳ ola anda 'ilm-i Rab
3. Ger ben tahalluf itsem anuñ hükmine bu gün
Lâzım gelür ki diyem anı kim degül edeb
4. 'İlm ü 'amelde ḥâşıl olan sa^c ydür 'abes
Zühd ü riyâda fā'ide yok cüz kuru ta^c ab
5. Devlet anuñ ki sâbiḳa-i kısmet-i ezel
Ḥakk'uñ 'inâyetinden aña irgüre sebeb
6. Şeyhî sa^c ādet ol kişiñün ola kim müdām
Şuqli şafā vü 'iş ola vü 'işret ü ṭarab
7. Gündüz vişâl-i ḥalvet ola yār ile gice
Sîne-be-sîne ḫomış ola dahı leb-be-leb

X

fe‘ ilātūn mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Göñül almağa kılduñ āl iy dost
Ne göñül cānı dağı al iy dost
2. Şol ḥarāmī gözüne ḫan içmek
Emdüğüñ süd bigi ḥelāl iy dost
3. Ne sa‘ ādetlü ılduzuñ var kim
Kutlu olur görene fāl iy dost
4. Ben ḫula şabr u sen şehe inşāf
Bu iki oldı gey muḥāl iy dost
5. Geçmezem kāmetüñ hevāsından
Ki budur hadd-i i‘tidāl iy dost
6. Boynuma şal şacuñ belāsını kim
Olmasun boynuña vebāl iy dost
7. Sāz u sūz ile ‘ūd isem ne ‘aceb
‘Işk eli virdi gūşmāl iy dost
8. Göñül uçmaķ diler ḫapuñda velī
Cān ķuṣidur şikeste-bāl iy dost
9. Zülfüñ uzatdı ḡam hikāyetini
Kanı Şeyhī'de ol mecāl iy dost

XI

mef̄ ülü fā‘ ilātū mefā‘ ilü fā‘ ilün

1. Andan berü ki şaldı gözüme ḥayāli dost
Aldı ḫarārı tenden ü cāndan mecāli dost
2. Ḫahr u celāli hicrile yarıldı Tūr-ı cān
Şabr ola mı ķılınca tecelli cemāl-i dost
3. Sākī getür şarābı vü boz ‘akl düzgünin
Yā raḥt-ı cān şığa bir eve yā ḥayāl-i dost
4. Ḥälumi zülfî nice perākende eyledi
Şorsa bilürdi ṭaň yiline vaşf-ı ḥāli dost
5. Ger baḥr olursa el yuyam āb-ı ḥayātdan
Bir ḫat̄re teşne cānuma irse zülāl-i dost

6. Bir şemme hāk-i pāyi köhüsına kāni^c em
Yıl bigi geçmeseysi nesīm-i şimāl-i dost
7. Haste ciger firākı ile pāre pāredür
Şeyhî kime müyesser olupdur vişāl-i dost

XII

mef^c ūlü fā^c ilātū mefā^c ūlü fā^c ilün

1. Aç alnuñı yüzini cihānuñ münevver it
Çöz zülfüñi dimāğını cānuñ mu^c aṭṭar it
2. Kur kaşlaruñ kemānını bu yaykara ile
Biz kullaruña ǵamzelerüñ tīr ü ḥançer it
3. Sākī virürse şūfī-i yābis-dimāğ pend
Şāfī mey ile aǵzını tut maǵzını ter it
4. Bu dehr ǵulmetinde ger āb-ı Hıžır gerek
Cām-ı cihān-nümāyile īş-i Sikender it
5. Muṭrib şeker lebinde ne rengin ǵazel didüñ
Hoş-ķavl ü ter-terānedür anı mükerrer it
6. Bālāñı bāǵa^c arzá kıl olsun çenār pest
Şal sāye şāh-ı serv-i ser-efrāzı server it
7. Her bir söz ehli naǵme-i Dāvūd'ı sāz ider
Sözüñ var ise Şeyhî Zebūr'ından ez-ber it

XIII

mef^c ūlü mefā^c ūlü mefā^c ūlü fa^c ūlün

1. Sen cāna gözüm kılalı bir kez nażar iy dost
İtdi bu göñül iki cihāndan güzer iy dost
2. Lāle yañaguñ ǵonce lebüñ yādına her dem
Tolar gözümüñ cāmina ḥūn-ı ciger iy dost
3. Kār itmese gönlüñe ne ṭań āhum u yaşum
Taşa idemez yil ile yaǵmur eṣer iy dost
4. Sini sevenüñ ağladığına sevinürsin
Saḱın ki*iṣidüp işüñe düşmen güler iy dost

5. Mihrüñden ura *zerreleri* toprağumuň rakş
Senden sinüme irse nesim-i seher iy dost
6. Dil ‘aşıka şorduğu lebün sırrını bu kim
Cān sırrına ‘alimler olur bi-ḥaber iy dost
7. Cān mürğı uçar olsa felek üzre melekveş
Ger zülfüñi şalsaň aña irer yiter iy dost
8. Devlet tozı ırışmege bir dem ḫademüñden
Ḥāk eyledi Şeyhī yoluña cān u ser iy dost

XIV

mef̄ ülü mefā̄ ilü mefā̄ ilü fā ülün

1. Ḍamzeň cigere uralı tīr-i sihir iy dost
Güm olmadı benden dem-i āh-ı seher iy dost
2. Simin-beden iseň n’ola āhen-dil imişsin
Āh itmedi bir gün saña āhum eṣer iy dost
3. Çok toḥm-ı vişal ekḍüm idi olmadı hāşıl
Gerçi bu gözüm her yire dökdi maṭar iy dost
4. Özüm şuña göynür ki sözüm geçmedi hergiz
Kim ide yüzüne bu gözüm bir naṣar iy dost
5. Zülfüne heves ideli dil oldu hevāyi
Kim gördü bunuň gibi uzun derd-i ser iy dost
6. Şeyhī’ye muṭavvel görünür kışşa-i zülfüñ
Teng ağzuň aňup itdi sözin muhtaşar iy dost

XV

fē ilātün fē ilātün fē ilātün fē ilün

1. Zülfüni menzil-i rūḥ itdi refī̄ ü'd-derecāt
Kankı cān kim irer aña dilemez bula necāt
2. Ger elifde hareket yok neyiçün kāmetüñün
Elifi ḥarf-i şahīh oldu vü mevzūn-ḥarekāt
3. Leb ü dendānuňuň ol hüsni zekātin diledüm
Didi kim farż degül dür्र ile yākūta zekāt

4. Saçlaruň dām-ı belādur düşen ol sevdāya
Bulımaz anda vefā vü bulısar anda vefat
5. Leblerüň şerbetini gördü hayādan utanup
Ger kara yire girürse yiridür āb-ı hayāt
6. Kanda kim devlet atına olasın şāh-sūvār
Nice ferzāneler anda ola bir lu' b ile māt
7. Hüsnüñüň vaşfinı Şeyhî yazalı defterine
Defteri hüsn ile töldi vü yazıldı hasenāt

XVI

mef̄ ūlü fā' ilātü mefā' ūlü fā' ilün

1. Bu mürde dil bulur ise vaşluň ile hayāt
İrmeye tā kıyāmet olinca aña memāt
2. Ādem olan seni nice perrīye beñzede
Kim cennet içre hūride olmaya bu şifat
3. Haddüñ katında yile varur lāleyile gül
Kaddüñ öñinde serv ü çenār olur iki kat
4. Müşgīn şاقуñı göreliden oda yandı 'ūd
Şirin lebüñi şoralı şuya vardı nebāt
5. Öz luftiyile Haķ yaradupdur seni meger
Kim āb u gilde olmaya bu resme hūb zāt
6. Zāhid sözün iştme vü tut pendümi benüm
Bend-i ġam-ı zamāneden ister iseñ necāt
7. Sāz u şarāb u şāhid ile Şeyhî hoş geçir
Bu bir nefes hayātuň kim yok aña sebāt

XVII

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. 'Işk imiş āfet-i 'aķl u mey imiş rāhat-ı rūh
Sākiyā vakıt-i şabāh oldı getür cām-ı şabūh
2. Bāde(y)i gör ki ķadeħde ne leṭāfet biledür
Şöyle kim cism-i laṭīfe ulaşa cevher-i rūh

3. 'Ömr ser-mâyesinüñ çünki fütûhi sensin
Bir nefes vaşluñ ele girse zîhi feth-i fütûh
 4. Bu leťafet bile kim bâg u çemendür hele us
Şiyadı tevbesini şimdi dirimışse naşûh
 5. Cân diler ayağuña yüz süre lîkin korkar
Kirpüginüñ dikenî ide ayağuñ mecrûh
 6. 'Işk bir fendür anuñ müşkili hall olmadı hiç
Çün anuñ metn-i metînin idemez keşf şüruh
 7. Sabr-i Eyyûb ile Şeyhî nice bir katlanasın
Tut ki ol hüsni ile Yûsuf ola sen 'ömr ile Nûh

XVIII

mef^c ülü fā^c ilātū mefā^c ilü fā^c ilün

1. Cān boynına bıraqalı zülfüñ kemendi bend
Divâne gönlüme eser itmedi nuş u pend
 2. Müşg̃ın şacuñ hevâsiyile oda yandı ‘ūd
Şirin lebüñ şafâsiyile şuyavardı kand
 3. Germ oldı yüzı mihrine bâzârı şevkümüñ
Dil müsterisi ol oda cān eyledi sipend
 4. Serv olmaz ise bende gey ahmaķdur ol ṭavîl
Kaddüñ şanevberin görüp āzâd u ser-bülend
 5. Bu yidi pehlevâni Ქokuz Ქal‘ adan çeker
Hindû şacuñ atar ise bir lu‘b ile kemend
 6. Hüsnüñ güli Ქohusunu bir şemme nev-bahâr
Kesb itse kilmayayıdı güz yilleri gezend
 7. ‘Ahd itdiyidi Şeyhi(y)i öldürmege gözüñ
Uş intizâr ile yürürem zâr u müstmenid

XIX

mefā^c īlün mefā^c īlün fa^c ūlün

1. Seher gülsende āvāz-ı nağamdur
Gül iy bülbül cihān içün ne ġamdu

2. Ğanîmet gör vücûduñ bir nefes kim
Hâkîkat gözleseñ ‘âlem ‘ademdür
3. Göñül hoş eyle nûş it câm-ı şâfi
Kâyırma kim kerîm işi keremđür
4. Cihân ‘âşîlerin garık itse raḥmet
Kemâl-i baḥr-i luṭfindan ne kemđür
5. Maḥabbet kulları cân begleridür
Ki bunlar şâh-ı bî-ṭabl u ‘alemdür
6. Kara yazu imiş başuma haṭṭuñ
Ne taḡyîr ola kim ceffe'l-ḳalemdür
7. Yine câdû gözüñ ne ȝulm ider kim
Bu gün devr içi pür-cevr ü sitemđür
8. Ayağuñ ṭoprağından kılma maḥrûm
Çi ger yüzüm suyından muḥteremđür
9. Dem-ā-dem Şeyhî(y)i añsañ cefâdan
Mübârek laḥzadur kutlu ḳademđür

XX

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' îlü fâ' ilün

1. Nergislerüñ nice ki mey-i ergavân çeker
Cânna nûş ola ki riyâsuz revân çeker
2. Zülfüñ uzatdı el ki*ide ḳaṣuñ dest-res
Kolına ḳuvvet ola zîhî kim kemân çeker
3. Şol iki tîr-zen sebük-endâz olduğu
Tañ mı durur çü her gice riṭl-i girân çeker
4. Mey-ḥâre oldı sırr ile şeyh-i ḥelâl- ḥâr
Olsun ḥarâm aña ki bizden nihân çeker
5. Ğamzeñ oķına dil diledi kim ola hedef
Zâhmin taḥammül idemeyüp şimdi cân çeker
6. Sen meh-liķâya irmege iy âftâb-ı hüsn
Cânum cihândan oldı ki cevr-i cihân çeker
7. Şeyhî bu dîv-i dehr cefâsin taḥammül it
Bir kışşadur bu ǵuşşa ki her ins ü cân çeker

XXI

mef^c ülü fā^c ilātū mefā^c ilü fā^c ilün

1. Ferr ü žiyā cihāna nite ki*āftāb olur
Nūr u şafā vilāyet-i cāna şarāb olur
2. Vācib budur ki medhini sünnet bile ḥakīm
Çün zikr idici nef^c ini farż-ı kitāb olur
3. Ten bāğı sebze bigi suyu mey dimiş ṭabīb
Bustān ki vaqt ile suvarılmaz ḥarāb olur
4. Ol pīr-i mest [ü] ‘āşīye vācib durur ‘ aşā
İçmezse bu devāyi ki içen şeyh şāb olur
5. Sākī ko tamlasun ḫadehe ḡonceden şeker
Kim cām anuñla ḫand ü şarābı gül-āb olur
6. Ġamzeñ ḫanumı*içerken urur oda bağrumı
Ya^c nī çü mest mey bula meyli kebāb olur
7. Meclis boşalmasun ṭoludan şūfi(y)i görüp
Yaş sebzeler içinde niçe ḫuru ḫab olur
8. Maḥrūm-ı cām u dil-bere Şeyhī zihī ‘ itāb
Kime*ol cihānda kime bu evde ‘ azāb olur

XXII

mefā^c ilün fe^c ilātün mefā^c ilün fe^c ilün

1. Ne bir dem ol büt-i ra^c nā bizümle hem-dem olur
Ne bir nefes bu göñülden firākī*odı kem olur
2. Süreli ḥükmini cāna ‘ aceb ne ḥikmetdür
Ki ten niçe ki ża^c if ola ‘ işk muhkem olur
3. Heves göñülde hevā cānda vü belā başda
Gözüm nem olmasa bu ḥāl ile benüm nem olur
4. ‘ Acebler ol kişi kim fāriġ ola ġam yidügüm
Kişi ki ḫahr ile ḫan yuda nite ḫurrem olur
5. Perī yüzini feriştē görür ise tuta dīv
‘ Aceb bu ḫūriye cān virmeyen ne ādem olur

6. Dem ol durur ki döker gözlerüm dem-ā-dem anı
Fidī ola aña biñ cān zihī ne hoş dem olur
7. Niçe ki vaşlı sözine dil uzadur Şeyhī
Firākī odı*anı şöyle yakar ki epsem olur

XXIII

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

1. Meger saçuñ gicesinden saçıldı ȝulmetler
Cemālūn ayı güninden açıldı cennetler
2. Lebüñ keremler idüp kim dirildür ölüleri
Kerīm olan kişiye tañ degül kerāmetler
3. Muşavvir-i ezel ideli naşsuñı taşvīr
Yüzini hāke sürer Çīn içinde şüretler
4. Kuluña katlı ise kąşduñ kıya bağısuñ bes
Koğıl kılıcı ki kılur կoluña zaħmetler
5. Egerçi gūşe-i mihrāba girdi hūnī gözüñ
İder rumūz ile mey-hāneye işāretler
6. Müfesser eyleye Şeyhī Zebür-ı Dāvūd'ı
Rivāyet itse yüzüñ müşhafından āyetler

XXIV

müftे' ilün mefā' ilün müftे' ilün mefā' ilün

1. Devletüñ işığında kim կamuya feth-i bāb olur
Biz կula կism olan hemīn cevr ü ǵam u 'itāb olur
2. Cām-ı kerem ki sendedür 'aleme luṭf-ı 'ām iken
Bize şarāb göz yaşı nişe ciger kebāb olur
3. Reşk-i bihişt ü hūrisin rāhmet irür ki cānuma
Fürkatüñ odı ɬamudan daħħi beter 'azāb olur
4. Bāg-ı sa' ādet isteyen eylük ide k'eyülerüñ
Hoş կohusı ebed կalur gül bigi kim gül-āb olur
5. Şeyhī bekā diler iseñ cān ḥaremin 'imāret it
Kim bu cihān meremmeti hey dimedin ḥarāb olur

XXV

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. İy şabâ peyk-i revânsın haberüm câna irür
Bu ķuluñ ħasretini ħażret-i sultāna irür
2. İşigi tozı ile tâze vü ter ķıl cigeri
Haste vü teşneleri çeşme-i hayvâna irür
3. Zülf-i müşğin ile eṭrâfi mu' aṭṭar kılıçak
Şemmesin bu dil-i miskin-i perişâna irür
4. Hüdhüdûn hayretini Âşaf-ı Cem-ķadre yitür
Nâlesin mûrçenûn sem'-i Süleymân'a irür
5. Yoқ haṭā didüm ol ay bezmine yoķdur yile yol
İzin öp menzilüni Zühre vü Keyvâna irür
6. Sâkî ol ǵamzeye cân bağıladı peymân-ı ezel
Bâri bî-hûş olalum bir iki peymâne irür
7. Şeyhî'nüñ āh u du' âsı eserin iy dem-i şubḥ
Sîdîk iledür nefesüñ hüsrev-i İrân'a irür
8. Murtažâ şî' rüñe çün hüsn-i hasen virdi Kemâl
Ehl-i beyt ol söze Hassân'ı ko Selmân'a irür

XXVI

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1. Gül yüzüñ mecmû' asından nice kim defter dütər
Virür evrâkîn yile çün nûşhasın ebter dütər
2. Cevherinden tozuñuñ üstâd-ı şayyâg-ı şabâ
Lâleye la' lîn küleh nesrine tâc-ı zer dütər
3. Hey ne çâbük-bâzdur hindû beñüñ kim zülfüñi
Gâh urur müşğin resen geh ' anberîn çenber dütər
4. Bunca nûr u ferr ile yüzüñ günine beñzemez
Niçe kim bedr-i felek yüzin her ay bozar dütər
5. Çün yüzüñ levhindedür âyîne-i âb-ı hayatı
Hîzr elinden içmezem câmi kim İskender dütər
6. Sen Ҳâlîl'üñ hüsn-i cân-bâhsînda īmân buldilar
Secde ķılanlar büt-i bî-câna kim Âzer dütər

7. Şerh iderken la' lüñi gülşende Şeyhî sūz ile
Sazına āvāzını bülbül ne şir̄inter düber

XXVII

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

1. Egerçi cevrini dil-ber bize be-ğäyet ider
Be-ğäyet ebleh ola her kim ol şikäyet ider
2. Yolında ķullar öküsdür ki dem kıldemden urur
Velī sa' ādet anuñdur ki şeh 'inäyet ider
3. İşidürüz yine 'aşıklarına ʐulm itmiş
' Aceb mi 'ādetidür ķulların himäyet ider
4. Saçı düninde göñül azmiş idi alnı günü
Gine ɬalālet içinde bize hidäyet ider
5. Günüm ķara diyüben gözden ağlaram līkin
Bu ķara giceleri zülfî bî-nihäyet ider
6. Gel iy ma' ānī-i kevser şoran lebin şor kim
Bu noktanuñ yine tefsirini ol āyet ider
7. Mükerrer itmeyen ādemde Şeyhî olmaya dil
Çü şekkerin dudağından dilüm rivâyet ider

XXVIII

mef̄ ülü fā' ilātū mefā' ɬilü fā' ilün

1. Ölme göñül firāk ile 'İsī-nefes gelür
Yanma ciger fiğān ile feryād-res gelür
2. Ol 'izzet issi h̄āceye eydüñ ki vakıtdür
Haste ķulin şorarsa ki dahı nefes gelür
3. Cān bülbüli teferrüç-i dīdār kılmasa
Firdevs būstānı gözüme ķafes gelür
4. Her bî-haber ne bile maħabbet şafasını
Nā-merde 'ışk u derd hevā vü heves gelür
5. Çeksün nihān şurāhi(y)i şūfi-i şavma'a
N'ola giceyse şıhne iśidür 'ases gelür

6. Bilmez kimesne kāfile-i dōstdan haber
Geh geh budur kulağuma bāng-i ceres gelür
7. Şeyhi ḫo perr-i peşse(y)i şeh-bāz ḫıl şikār
Sī-mürg-himmet olana ‘ālem meges gelür

XXIX

fe‘ ilātūn mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Dil gözüñ zahmîyile ḥaste yatur
Cān şاقуñ ḥalkasında beste yatur
2. Gözüm āyînesine baş ḫademüñ
Ki göñül şırçası şikeste yatur
3. Irma çirkin yüzüm işigüñden
Ki gözüm yaşıyile şüste yatur
4. Gül ki cennet çemenlerinde biter
Dōst bāğında deste deste yatur
5. Nuķl-i mestāna ġamzeñ öñinde
Nār u bādām u sīb ü piste yatur
6. Niçe ire vişāli va‘ desine
‘Ömrümüz ipi kim güsiste yatur
7. Şeyhi ḫıldı kapuñda cān teslīm
Ten-i bī-cān durur ki ḥaste yatur

XXX

mef‘ ūlü fā‘ ilātū mefā‘ ūlü fā‘ ilün

1. Yoluñda böyle kim gözüm ābı revānedür
Gelmez kenāra serv-i revānuñ revā nedür
2. Andan berü ki dāne vü dām oldı zülf ü ḥāl
Ol āstāne cān ķuşına āşiyānedür
3. Yüz yıl yilerse yıl gibi oduñda yanmayan
Kaldı hevesde bilmedi ‘ışk u hevā nedür
4. Ağzuñ dişüñ ḥayâli cihān tar mıdur ki ḫor
Gözümde la‘l ḥoḳḳayile dāne dāne dür
5. Leylī şاقında silsileye düşmeyen göñül
Mecnūn işin nite bile kim ‘ākılānedür

6. Gönlüm evi ķarañuyise gözlerüme gel
Nûr ile rûşen eyle ki hoş tâb-hânedür
7. Şeyhî uzatma kışşa(y)ı ‘âlemde söz öküş
Maķşûd hüsni şerhi ķalanı bahânedür

XXXI

- fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün
1. Hüsňüññ bâğına her kim ki temâşâya gelür
Eyle şanur ki bu gün cennet-i me’vâya gelür
 2. Yoḥ yoḥ illâ ki seni cümle sever ehl-i bihiş
Görklü dîzâruñ görmege temennâya gelür
 3. Şöyle kim sînemi ‘ışk itmiş idi ma‘ rekegâh
Sizer idüm ki göñül şehrini yağmâya gelür
 4. Nişe bağlanmaya ķullık kemerin kimsene çün
Keremüñ һonı ķamu yoħsula vü baya gelür
 5. Sâyeñi tâli‘ üm ıldızına vaşl eyle şehâ
Ki konuşduğu zamân ay şüreyyâya gelür
 6. Zülfüññ silsilesin depredicek bâd-ı şabâ
Her seher velvelesi ‘âşıķ-ı şeydâya gelür
 7. Hüsňüññ tâbına Şeyhî ki muķabil durıcaķ
Şanasın şem‘ ile pervâne bir araya gelür

XXXII

- mef‘ ülü fâ‘ ilâtü mefâ‘ îlü fâ‘ ilün
1. Gamzeñ ki bir һadeng ile biñ câna ķasd ider
Hoş âhuvâne gözler ü şîrâne ķasd ider
 2. Haṭtuñ ki çekdi һâtem-i yâkûta dâyire
Bir mûrdur ki mühr-i Süleymân'a ķasd ider
 3. Hâlûñ ki zülfüñe ȳolaşup alnuña ağar
Hindû-şîfat kemend ile eyvâna ķasd ider
 4. Yoħdur bilüñe ağzuña ķılca göñülde yol
Bu diķkat ile ma‘ nî-i penhâna ķasd ider

5. Genc̄inedür ḥayālūne cān ḡamzeñ uğrisı
Dil deldügi ḥazīne-i sultāna ḳaṣd ider
6. Acılık ile geçsün anuñ ṭatlu ‘ ömri kim
Haḳḳını bilmeyüp nemek ü nāna ḳaṣd ider
7. Men‘ eylemiş ḥabīb yüzin Şeyḥi‘den raḳīb
Şeyṭān eger degül niçün īmāna ḳaṣd ider

XXXIII

fe‘ ilātūn fe‘ ilātūn fe‘ ilātūn fe‘ ilün

1. Ḍamzeñ oħħları ki deldi cigeri cāna geçer
Şöyle ṭoldı ki gelen tīr ile peykāna geçer
2. Hele senden baña minnetler ola cānuma kim
Zahm ise merhem olur derd ise dermāna geçer
3. Sinemüñ şuffesi şadrında ḥayālin şanasın
Tāc-ı Kisrī urınur taht-ı Süleymān'a geçer
4. Dehr ma‘ mūresi emrinde iken ṭāli‘i gör
Yıldız gönlüm evini hükmü bu vīrāna geçer
5. Cīkayın tozı bigi izine yüzüm süreyin
Nice mestūr olayın çün büt-i mestāne geçer
6. Saçını çözer iken yüzü ‘ ayān itdügi nūr
Ya‘ nī küfrini görün ‘ aşıķuñ īmāna geçer
7. Tābişinden yüzinüñ Şeyḥi‘n olur şem‘ -i felek
Cem‘ -i pervāne bigi göyne gelür yana geçer

XXXIV

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. Sākiyā cām-ı mūravvaḳ şun ki sāgar devridür
Lāle bigi al olalum çün gül-i ter devridür
2. Nefħa-i ‘ anber mi yā zülf-i benefše cān viren
Yā dem-i ‘ İsī bigi bād-ı mu‘aṭṭar devridür
3. Hıżr yüzlüler elinden nūş Ḳıl āb-ı ḥayāt
Feylesūf-ı vaqt iseñ şan kim Sikender devridür

4. Bilmezem yâkût-ı ahmer mi lebüñ yâ küt-ı rûh
Bir şor iy şarrâf-ı devrân kim ne cevher devridür
5. Şâhumuz Me'mûn-ı vaqt ü şehrümüz Dârû's-selâm
Şeyhiyâ yolunda şâdîk dur ki Ca' fer devridür

XXXV

mef' ülü mefa' ilü mefa' ilü fa' ülün

1. Sol cân ki yüzüñ şem'ine pervânelîg eyler
Nûr olsun anuñ yiri ki merdânelîg eyler
2. 'Âşik saçuñuñ küfrine terk itdi dil ü dîn
'Âkil ger aña dağ tuta dîvânelîg eyler
3. Bâd-ı seheri zülfüñi her dem taradukça
Cân u göñül ol şâneye dendânelîg eyler
4. Yaşlar gözüme kim göreli dişleri nażmin
Her kaṭresi derd ehlîne dûr-dânelîg eyler
5. Hûn-ı ciger içenleri şûfi ne bilürsin
Gözler gerek ol meclise peymânelîg eyler
6. Cânâniyile cân ola halvetde yegâne
Şeyhi gelür ise katı bîgânelîg eyler

XXXVI

mef' ülü fâ' ilâtü mefa' ilü fâ' ilün

1. Âb-ı revân cemâlûñe âyînedârdur
Ebr-i bahâr ayağuña gevher-nîşârdur
2. Zülf-i benefşe deste-i çârûb işigüñê
Şâhn-ı çemen bisâtuñ içün zer-nigârdur
3. Perde*açdiyise gönce hayâ dökdiyise gül
Haddüñ göreli la' lüñ içün şermsârdur
4. Gü'l la' lüñ añduğına şimâl itdi gûşmâl
Bu pendi gûş-i göncede şan gûşvârdur
5. Şâhn-ı sarâyını yuduğu dem-be-dem gözüm
Ya' nî hayâlûñ ayağına reh-güzârdur
6. Haddüñ çerâğı şevkiyile lâle her gice
Yansa göyinse tañ mî ki pür-nûr u nârdur

7. Tāvūs-ı rūh mı çemen içinde perçemüñ
Yā ķuds şāh-bāzı ki ‘ālem-şikārdur
8. Hüsnnüñ gülü leṭafeti ‘ālem cemālini
Hoş tāze vü ter itdi bahāne bahārdur
9. Cān gülşeninde Şeyhī ne var ‘andelīb ise
Ağyār u müdde‘i gözine ḥor u ḥārdur

XXXVII

fa‘ ūlün fa‘ ūlün fa‘ ūlün fa‘ ūl

1. Diridür şu kimse ki yār öldürür
Ne ǵam aña kim ǵam-güsār öldürür
2. Hezār āferīn ǵamzeler tiǵına
Ki bir zaǵm ile şad hezār öldürür
3. Dirimiş görürsem helāk eyleyem
Ne minnet aña intižār öldürür
4. Yiter bir nazar biñ benüm bigiye
Niçün hicr ile zār u zār öldürür
5. "Ene'l-ḥak" diyüp olalum ehl-i dār
Çün ol ǵurra-i tābdār öldürür
6. Hayāt isteseñ iħtiyār ile öł
Żarūri ḥod uş rūzgār öldürür
7. Bu meydānda Şeyhī sa‘ id ü şehid
Şu ķuldur kim ol şeh-süvār öldürür

XXXVIII

mef̄ ūlü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1. Gerçi şabā ķohuñ uma her dem gelür gider
Verhem yiyyüp şاقuñ ile derhem gelür gider
2. Hüsnnüñ günine beñzeyimez ay bedr olur
Bir dem kemāli var ķalanı kem gelür gider
3. Cām-ı cihān-nümāñ yüzini pāk dut müdām
‘Ālemde nīk ü bed feraḥ u ǵam gelür gider

4. 'Âşik gerek ki sıdk ile şabit-ķadem dura
Yohsa hezâr bâr bu 'âlem gelür gider
5. 'Ömr-i bekâ diler iseñ ihsân yolın gözet
Çün ķalur âdemîlîg u âdem gelür gider
6. Gün yüzlüler hevâsına düşenler ağlasun
Görmez misin bulitları pür-nem gelür gider
7. Şeyhî karâr kılmaz imiş bir dem âdemî
Devletlü ol ki 'âleme hurrem gelür gider

XXXIX

mef' ūlü fâ' ilâtün mef' ūlü fâ' ilâtün
müstef' ilün fa' ūlün müstef' ilün fa' ūlün

1. Cân kuşı yine uçdı dil-ber hevâsını ister
Bîgânedür cihânda ol aşinâsını ister
2. 'Işkına ulaşdan kevneynden kesildüm
Bâlâsına tayanan kendü belâsını ister
3. Zülfüñ kohusuna dil her dem diler vire cân
Bî-çâre ҳaste n'itsün derde devâsını ister
4. Ben luť umaram ammâ ol çok sever cefâyı
Ma' zûrdur ҳabîbüm zewk ü şafâsını ister
5. Râzî durur ezelde her kişi bir 'amelden
'Âşik yolunda şadık şûfi şafâsını ister
6. Şehvet-perest kâzib olmaz mürid ü tâlib
Añmaz murâdin ol kim yâruñ rizâsını ister
7. Al Şeyhî pendi benden cân gözle geç bedenden
Kurtıldı mâ vü menden şol kim bekâsını ister
8. Bir ȝerre ağızı yarın biñ yüz suyına virmez
N'itsün metâ'ı կadrin bilür behâsını ister

XL

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1. Zâhide firdevs-i a'lä ҳoş gelür
Bize didâr-ı hüveydâ ҳoş gelür

2. Sâye-i tûbî ķovar kûteh-nazar
Togrısı bize bu bâlâ hoş gelür
3. Nev-bahâr ile şeref bulsa cihân
Bâg u râg u ťaġ u şâhrâ hoş gelür
4. Gözlerüñ rüsvâ ider didüm didi
Gözlerüme mest ü şeydâ hoş gelür
5. Bülbûle gül ‘âşıka hadd-i nigâr
Her kişiye bir temâşâ hoş gelür
6. Yâr elinden zehr hoş ağıyârdan
Şekker ü helvâ yise nâ-hos gelür
7. Dem şâcuñdan ursa Şeyhî tañ degül
Ol delürmişé bu sevdâ hoş gelür

XLI

müfste^c ilün mefa^c ilün müfste^c ilün mefa^c ilün

1. Rind-i melâmetüz bizüm hâtırumuz güzeldedür
Bize ögüt viren şanur göñül ile göz eldedür
2. Kendüzüñe vir öğündüñ yûri i zâhidem diyen
Maḥv idemezsın alnumuz yazısı çün ezeldedür
3. Tañrı sever güzelleri ķul sevicek hâṭâ mîdur
Göstereyim mi äyetin çün bilesin nezeldedür
4. Şûret ü naķş gözleyen kâfir ü büt-perest olur
‘Âşık-ı şâdîk olanuñ fikri o Lem-yezeldedür
5. Şeyhî bahâr günleri menfa^c ati yok öğündüñ
Fikr şarâb u şâhid ü çeng ü ney ü gazeldedür

XLII

mefa^c ilün mefa^c ilün fa^c ülün

1. Ayağuñ tóprağı cân menzilidür
İşigüñ ehl-i ‘irfan menzilidür
2. Hayâlüñ tahtıdır vîrâne gönlüm
‘İmâret ķıl ki sultân menzilidür

3. Şifâ umar lebüñden hasta cānum
Bilür derdine dermān menzilidür
4. Göreli zülfüñi ḥaddüñde bildüm
Ki ‘akreb māh-ı tābān menzilidür
5. İsiginden güzer kıldıka iy bād
Hazer kıl kim Süleymān menzilidür
6. Perî yüzlüm sür ağıyārı ƙapuñdan
Melek yiri ne şeytān menzilidür
7. Maḥalleñ içre cān virdüğü Şeyhî
Maḳāmı yań nī cānān menzilidür

XLIII

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. Bi'llah iy serv-i çemen seyr it ki bustān vaqtidür
Söze gel bülbül bigi gül kim gülistān vaqtidür
2. Sîm ü zer kılur nişār ayağuña şâhrâ vü bâğ
Rence kıl bir dem ƙadem luṭ it ki seyrān vaqtidür
3. Āyet-i rahmet lebüñdür kim virür cān lezzetin
Ölü dirildürse ṭaň mı āb-ı hayvān vaqtidür
4. Rûzgâruñ şüreti cennet şifâtın gösterür
Ehl-i mań nī bile yań nī hûr u ǵilmān vaqtidür
5. Lâle bigi hurrem ol nergislerümüñ yaşıma
Gül yüzü ḥandān gerek çün ebr-i neysān vaqtidür
6. Her seher sünbül saçuñ saçduķca bād-ı şubh-dem
Deng ü ḥayrāndur benefše kim ne reyhān vaqtidür
7. Hüsün ü fer kılur ‘atā Vehhâb u Muhsin ‘āleme
Sen dahı Şeyhî'ye in‘ām it ki ihsān vaqtidür

XLIV

mefâ' İlün mefâ' İlün fa' ülün

1. Cihân hüsni yüzüñden bir varaklıdur
Ki her bir harfi biñ câna sebakđur
2. Kulum dimiş keremden serve kaddüñ
Yüce himmetlünüñ göñli aşakđur
3. Raķibüñ koyp urdum itüñe yüz
Aña hürmet gerek kim uluraķdur
4. Gözüm yaşıñı āhum şefkatinden
Çıkardı göklere adı şafaķdur
5. Göñül biñ cân virür saña 'aceb bu
İki 'âlemde varı bir ramaķdur
6. Ḥarāmî gözlerüñ ne kan içerse
Helâl olsun aña kim 'ayn-ı haķdur
7. Yüzüñ şerh ideli gülşende Şeyhî
Hayâdan gül yüzü ġarķ-ı 'arakđur

XLV

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1. Devlet-i bâkî bu şohbetdür ki ol cân bundadur
Hâşılı 'ömrüñ bu 'ışretdür ki cânân bundadur
2. Furşat-ı devr-i kamerdür sâkî-i meh-rûya diñ
Gün bigi devr eylesün kim şâh-ı devrân bundadur
3. Yanmasun pervâne kim 'âşık göñüller cem' idür
Şem' nûrin saçmasun kim mâh-ı tâbân bundadur
4. Şâd oluñ iy hâste cânlar kim budur dârû's-şifâ
'Iş idüñ iy dertlü göñüller ki dermân bundadur
5. Topraķ olursa bu şohbetde cevâhir n'ola çün
Ma' den-i luť u mürûvvet kân-ı ihsân bundadur
6. Teşnelikden Hızr u İskender ko gezsün zulmeti
Nûş id iy nûrânî cân kim âb-ı hayvân bundadur
7. Sâzuñi muṭrib düzet Şeyhî sözin ağâz kıl
Şohbeti germ it ki ol luť issi sultân bundadur

XLVI

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

1. Her 'arak kim şubh-dem hadd-i gül-i handān döker
Katresidür şol gül-ābuñ kim ruh-ı cānān döker
2. Cān nice tuhfe virem şol dil-bere kim zülfünүñ
Bir ķılıni silkicek biñ biñ gönül ü cān döker
3. Gözlerüm cāmını pür-hūn eylesem ṭañ mı müdām
Kirpuğinüñ nişteri her dem cigerden ḫan döker
4. Şaçı čini derdine göynüklü āhumdan durur
Nāfe kim deşt-i Ḫoten'de*āhū-yı müşg-eşān döker
5. Gün yüzüñ şevkiyile yaşum buñarı feyżidür
Katreler kim sebzeye bārān diyü neysān döker
6. İy şabā bizden yüzüñ sur ol bihiştī bezme kim
Zülf-i ḥūri pāk ider süpründisin rīdvān döker
7. Yırde yiñi cān virür erden çürimiş ölüye
Cür' a kim Sultān Murād İbni Muhammed Ḫan döker
8. Görmedi luṭfi deñizinde 'ināyet gevherin
Gözlerüm gerçi dem-ā-dem la'l ile mercān döker
9. Ser-nigūn şahının gögüñ Ḫan ni' metiyle toldurur
'Aleme in'ām idüp çün yir yüzinde ḫān döker
10. Ol Sikender-āstān u Ḥızr-şüret k'adını
Şeyhī çün aña dilinden çeşme-i hayvān döker

XLVII

mefā' ilün mefā' ilün fa' ūlün

1. Göñül bende ṭapucı cān senüñdür
Ne buyursañ şehā fermān senüñdür
2. Ḥatā bizden 'aṭā senden hemiše
Mürüvvet kānisin ihsān senüñdür
3. Felekler müsteridür gün yüzüñe
Süregör iy ḫamer devrān senüñdür

4. Sūvār ol devlet atına melikvār
Sa‘ ādet tūpın ur meydān senüñdür
5. Şusamışları iy Hızr-ı zamāne
Şuvar kim çeşme-i hayvān senüñdür
6. Bu gice cānumi ķurbāna yazdum
Ķabūl eyler iseñ mihmān senüñdür
7. Kapuña geldi Şeyhī ‘āciz ü h̄ār
Eger ‘ayb ola ger nokşān senüñdür

XLVIII

mefā‘ ilün fe‘ ilätün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Dilüm cihān içini cümle şehd ü şekker ider
Kaçan ki ķand-i lebüñ ʐikrini mükerrer ider
2. Yüzüñ gülne saçılan ‘aceb ne sünbüldür
Ki yüz şafayıle gülşen yüzin mükedder ider
3. Şaçuñ firākına āh eyleyenlerüñ nefesi
Yağar ķarara neye irse müşg ü ‘anber ider
4. Kiyāmet eydür isem ṭañ mı ķāmetüñe şehā
Hudā çü hüsnnüñi cennet lebüñi kevser ider
5. Velī ne cennet olur bu ki zülf ü ǵamzeñden
Özini mesken-i cāzū makām-ı kāfer ider
6. Göñül ne vaşfi ki bağlar kemer bigi ṭapuña
Bilüñ bigi nice ince h̄ayāli mužmer ider
7. Şabā irürdi meger Şeyhī'ye şaçuñ koħusın
Ki her nefes ki urur ‘ālemi mu‘atṭar ider

XLIX

fe‘ ilätün fe‘ ilätün fe‘ ilätün fe‘ ilün

1. Hasretüñden şanemā baǵrumuza ḫan dökilür
Şan ki Nūh āfetidür bahṛ ne tūfān dökilür
2. Ȑam-ı hasret gözüme āh ǵamām olalıdan
Gözlerümden yire gör nicesi bārān dökilür

3. Hasretile özinüñ yüzini jeng eyledi ay
Gördi kim gün yüzüñe zülf-i perişân dökilür
4. Başmağuñ kebkebine ya'ñ yüzin sùrmegiçün
Gökden ılduz yire gör vâlih ü hayrân dökilür
5. Teşne-dil olmasa Hızır āb-ı hayâta ne 'aceb
Dem-i 'İsi-lebi çün çeşme-i hayvân dökilür
6. Leblerüñ goncesi gül yüzde tebessüm kılalı
Gonceler çâk-i kabâ güllere handan dökilür
7. N'ola ihsân idesin vaşluñı Şeyhî'ye şehâ
Gözlerinden çün anuñ hicrûñ ile kan dökilür

L

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Bize ki pîr-i harâbat şeyh ü mûrsiddür
Hayâl-i tevbe vü fikr-i şalâh fâsiddür
2. Kılâde kıldıugu tesbihî boynına şûfi
Muhaqqîkem şanur illâ hemân muķalliddür
3. Lebüñle câm-ı müdâmi harâm ider müftî
Helâl ıduğuna 'akl ol şarâba şâhiddür
4. Göñül ki kaşuñı peyveste idinür mihrâb
Harâb ise ne 'aceb çün ki vakf-ı mesciddür
5. Cemâlün âyetini "lâ-ilâhe illâ'llâh"
Yazalı kudret eli okuyan muvaḥḥiddür
6. ' Aceb ki germ idemez meclisini vâ' iz-i şer'
Ya taşdur yüregümüz ya âhî bâriddür
7. Gözüñ hayâline her gice mest olur Şeyhî
Seher 'ibâdet ider hoş riyâyi 'âbiddür

LI

fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. El urursam saçına tâba gider
Öper isem elin 'itâba gider

2. Gice ser-hoş neler kılur dir isem
Gündüzin kendüzine h̄āba gider
3. Her dem irdüğü yaşum işigüne
Yüz urup ya^c ni feth-i bāba gider
4. Yiñi ay bigi ķası gūsesile
Göreli deng olup hicāba gider
5. Ȧamzesine ḥarāmī gözlerinüñ
Hey dimezse cihān ḥarāba gider
6. Der-i cānān կoyup cihān gözeden
Āb-ı ḥayvānı kor serāba gider
7. Nakd-i ‘ömrüñ ‘azīzdür Şeyhī
Şük̄r kim şāhid ü şarāba gider

LII

mef^c ūlü fa^c ilātū mefa^c ūlü fa^c ilün

1. Ehl-i cihān egerçi vefāyile hoş geçer
Bī-çāre benven ol ki cefāyile hoş geçer
2. Ne günidi ki gördü yüzüñ ayını gözüm
Yıllar durur ki gönlüm ol ay ile hoş geçer
3. Çokdur gönül ki cevr görür lā dimez velī
Ben mübtelāyem ol ki belāyile hoş geçer
4. Bir kez şاقuñ hevāsı irişdi dimāguma
Çokdur ki cānum uş bu hevāyile hoş geçer
5. Nā-hoşdur ol ki ‘ışkuña kendü hoşın ķovar
Ne hoşdur ol ki renc ü ‘anāyile hoş geçer
6. Yārā rizāñ ol ise ki ben bī-rizā olam
‘Aşık hemiše terk-i rizāyile hoş geçer
7. Şeyhī'ye tās ile içürürse firāk ağu
Nuş eyler anı şidk u şafāyile hoş geçer

LIII

mef^c ūlü mefa^c ilün mef^c ūlü mefa^c ilün

1. Tā boyuñ ile büyuñ serv ü semen olmuşdur
Uş eşk-i revānumdan çevrem çemen olmuşdur

2. Luťf u dem-i râhmânî sen şürete ma' nîdür
Nûr u fer-i rûhânî sen câna ten olmışdur
3. Her dem gözümüñ yaşı kapuñda durur sâyil
Bî-çâreye dâmen-gîr  ubbü'l-vaşan olmışdur
4. Sensüz hâreket kılsam şanma ki hâyâtum var
Cân meyyitine hâkkâ cismüm kefen olmışdur
5. Dimiş ki itüm gibi  or olsun işigümde
Ben  ora bu 'izzetler yâ Rab neden olmışdur
6. Bir  amzesi biň  albi şir zülfî vü 'ahdi tek
Bîmâra zihî  uvvet leşker-şiken olmışdur
7. Şeyhî  amu 'uşşâka şerh eyle bu hüsün issin
Kim luťf-ı Hüseynî'dür  ulk-ı hasen olmışdur

LIV

mef'  lü fa' ilâtu mefâ'  lü fa' ilün

1. Kîlsa güneş yüzüne na ar kendüden gider
Elbette gün görünse  amer kendüden gider
2.  rse şacu a ola peri an nesîm-i şubh
Ol  orhuyile bâd-ı se er kendüden gider
3. Ger 'arîzu a  ar u mu' arîz gelürse su
Göz ya ın aya u a döker kendüden gider
4. Hâacet degül ki  an yili g l-bergi  ag da
Her dem hevâ  ile g l-i ter kendüden gider
5. Tenhâ g nilse gün bigi ol cân 'aceb degül
Şeh 'azm-i seyr kîlsa nöker kendüden gider
6. Eyd n yüzüme  ar u ya  a itmasun dimiş
Nidem göricek  ab-ı ba ar kendüden gider
7. Şeyhî'yi şehrden suren ol şehryâra di n
Gönlüm nice ki a a sefer kendüden gider

LV

mefâ' ilün fe' ilâtu mefâ' ilün fe' ilün

1. G n l mahabbet-i cânâni gözle cân kim olur
Safâ-yı cân var iken m lket-i cih n kim olur

2. Bize bir āh gerek ki*ire şāh menziline
Turuğmaya iriše ‘arşa āsmān kim olur
3. Cefā-yı dōst külüyam vefā degül hācet
Gedā-yı yār iline şāh-ı kāmrān kim olur
4. Bu ‘ışk ma‘ rekesi oldı rūh bāzārı
Eline başın alup bārī der-miyān kim olur
5. Ben ol şikeste-dilem kim ķatumda kevn ü mekān
Şaçı ķılınca görinmez emīr ü ḥan kim olur
6. H̄aber ki ‘ışk ile söylene rāst diñleñ anı
Biline götrilicek perdeler yalan kim olur
7. ‘Ināyet-i ezelī mürşid olmasa Şeyhī
Hidāyet itmegiçün Mehdi-i zamān kim olur

LVI

mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün

1. Şehā hüsnüñ tecellisiñ gözüm makşud idinmişdür
Anuñçün Ka‘be dizärin göñül ma‘būd idinmişdür
2. ‘ Acebdür ‘ışk yolu kim nigāruñ zülfî derdinden
‘ Aşā Mūsi düzetmişdür zirih Dāvūd idinmişdür
3. Sen ol şehsin ki sâyeñden düşer cān farķına devlet
Ayağuñ hāk-i pâyını cihān mahmûd idinmişdür
4. Hevâdâruñdur ay u gün dönerler mihr şevķinden
Hevesdür bezmûñe zühre anuñçün ‘ūd idinmişdür
5. Mu‘atṭar kılmağa dehrüñ dimâgın hoş koħulardan
Maħabbet odi Şeyhī'nüñ yüregin ‘ūd idinmişdür

LVII

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

1. Lâlenüñ çihresini gül yañağun hāk eyler
Goncenüñ zehresini la‘l-i lebüñ çāk eyler
2. Kapuña göz yaşı ta‘cîl ile gitdugi budur
Ki şabādan ilerü işigüñi pâk eyler

3. Rüşen oldur ki bulunmaz yüzüñ ayna misäl
Hele ' akl̄ ayinesi bu ɬadar idrāk eyler
 4. Şaçuñ ef̄ īsi iñen ɭılmamağa ɭalkı helâk
Hâk lebüñ hokkasını ɭopþolu tiryâk eyler
 5. Nice ɭan dökmege sen çâbük iseñ cüst gözüñ
Bizi cân virmeye ' iþkuñ daþı çâlâk eyler
 6. Sâkiyâ Şeyhi'ye ǵam raǵmına bir câm getür
Kim anuñ cûr̄ ası biñ câni ferahnâk eyler
 7. Tâ kim ol ȝevk ile bir lahzâ ferâmûş idevüz
Bu cefâyi ki bize gerdiþ-i eflâk eyler

LVIII

mefā^c ilün fe^c ilātün mefā^c ilün fe^c ilün

1. Ne fitnedür ‘acebā gözlerүñ ki cān iledür
Ne cān durur sözüñüñ luťfi kim cihān iledür
 2. Ne müşg olur saçuňuñ čini kim nesīm-i şabā
Hıťā'ya koħusunu her dem armağan iledür
 3. Şalarsa zülfüñ ucı ḥalķa ḥalķa zencīrin
Hezār zāhid-i ḥuşki keşān keşān iledür
 4. Gözüñle göñlüm arasında ilçe kimdir kim
Ğam u belā getürür nāle vü fiğān iledür
 5. Getür getür berü sākī kadeh ki tās-1 felek
Cigerden iñlemişüz Ბolu Ბolu ḫan iledür
 6. Mücerred ol yüri şāhā ki Hüsrev ü Dārā
Ne kim iletdi cihāndan Ბapuñ hemān iledür
 7. Sözüñ ḥaķıqat ıduğında şekk iden Şeyhī
Yakın bu ḥakkuña sinüñ yavuz gümān iledür

LIX

mef^c ülü mefā^c ilü mefā^c ilü fa^c ülün

1. Kimüñ ki cemälüñ ƙamerine nażarı var
Hergiz başarı yok güneşe dirse feri var

2. Ger ādemiyise ola dīvāne ferište
Boynuña şاقۇنى silsilesi düsse perīvār
 3. Ol dürc-i cevāhir mi ya dürden şadef-i pür
Yā hōkķa-i la'lin ki ṭolu gül-şekeri var
 4. Ne yüz ile yüze yüz ola gül yüzüñ ile
Yā lâle yañağuñ añası ne cigeri var
 5. Servî boyuñ āzādeliğin söyledi kaşaúñ
Egri oturur ille ne ṭoǵru ħaberi var
 6. Sîhr ile ḥarâb itdi göñül memleketini
Ol cādū gözüñüñ dahı ne şûr u şeri var
 7. Raḥm ideyidüñ Şeyhiye ger ǵamzeñ elinden
Kanlu cigerinde bileyidüñ neleri var

LX

müstef^c ilün müstef^c ilün müstef^c ilün müstef^c ilün

1. Açı gözün iy rüşen-nażar ol meh-liğā manzūrı gör
Kim ay u günü maḥv ider bu ṭal^c at-i pür-nūrı gör
 2. Muṭrib gerek kim mest olam sākiyile hem-dest olam
Ben nīstlikde hest olam sen sāza zaḥmeñ urigör
 3. Bulmaz şafā bāzārını terk itmeyenler ‘ārını
‘Işk u melāmet dārını maḳbūl ider Manṣūr’ı gör
 4. Yār ile olan hem-nefes ‘iṣ ol sürer ‘ālemde bes
Māl ile mülke*itme heves Kārūn'a baḳ Faġfir'ı gör
 5. Zāhid yaňağuñ alına ger zühd ü dīni alına
Elbette ġamzeñ āline fāş olısar mestūrı gör
 6. Anı kim ol fettān ider itmez bu kim biň ḫan ider
‘Ākilleri ḥayrān ider geh mest ü geh maḥmūrı gör
 7. Kaşuñ bigi peyveste ben dāyim gözünden ḫaste ben
Didüm mi ol bed-meste ben kim Şeyhi(y)i öldürögör

LXI

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

1. Yine şubħuñ nefesi rāḥmet-i Rāḥmān bigidür
Hoş zamāndur ki cihānuñ bedeni cān bigidür
2. Ṣāḥ Meryem-şifat u bād dem-i rūḥānī
Sebze Hıżr oldu şular çeşme-i ḥayvān bigidür
3. Yine yüz 'izzet ile bülbüle gül sultānī
Gösterür 'adl yüzin zulme peşīmān bigidür
4. Erḡavān sāğar-ı yākūt şunar nesrīne
Ter kılur lāle ani la'lı ile mercān bigidür
5. Sünbülüñ ķohusına lāle ciger yaķduğına
Hased iltür mi benefše ki perişān bigidür
6. Ḥoncenüñ la'lini nem itmegiçün ebr-i bahār
'Ayn-ı 'āşik şifatında güher-efşān bigidür
7. Çemen içre yürü ol kāmeti şimşād meger
Ki ayağ üzre turup serv aña ḥayrān bigidür
8. Meyi kevşer ṭatalum dil-beri hūrī bilelüm
Şimdi kim şahň-ı çemen ravża-i riḍvān bigidür
9. Meclis ārāste vü şeh ferruh u gül-ruh sākī
Şeyhī bu şohbet için mürg-ı hoş-elhān bigidür

LXII

mef' ūlü mefa' ūlü mefa' ūlü fa' ūlün
mef' ūlü fa' ūlün

1. Şohbetlerümüzüñ bizüm iy cān yaraşığı
Sen cān ile hoşdur
Zīrā ki ķuluñ derdine dermān yaraşığı
Sultān ile hoşdur
2. Her dem şanemā kaddüñi cān bāğına 'arż it
Kim bitse çemenler
Toğru didiler serv-i hīrāmān yaraşığı
Bustān ile hoşdur

3. Sünbül saçunu lâle yañağunda göricek
Sevdâ-zede gönlüm
Hayrân olup eydür gül-i handân yaraşığı
Reyhân ile hoşdur
4. Hikmet eyesi pîrden eyle işidürüz
Kim şohbet idicek
Halvetce mey ü sâz u gûlistân yaraşığı
Oğlan ile hoşdur
5. Cevr ile cefâ ‘âşıka lâyık durur ammâ
Haddiyle gerekdir
Bî-çârelere zûlm ile bühtân yaraşığı
Oran ile hoşdur
6. Çün baht sarâyında hükümet süre ol şâh
Karşusuna kullar
Biñ biñ dura çün taht-ı Süleymân yaraşığı
Divân ile hoşdur
7. Dîvâneleri defter idene haber eyleñ
Rükn itsün adumuz
Şeyhî gözet âyîni ki dîvân yaraşığı
Erkân ile hoşdur
8. Ger hüsn zekâtında naşîb ire garîbe
N'ola çün ganîsen
În' âmuñı 'âm it ki bu devrân yaraşığı
İhsân ile hoşdur

LXIII

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

1. Şûfi-i bî-cân ki zühdi gözlerine perdedür
Görmeye cânân yüzin kim nûrdan perverdedür
2. Kaşı mihrâbında ‘âşik “kâbe kâvseyn”e irür
Va‘ izüñ dûn himmetin gör kim dağı minberdedür
3. Hışmı gönlinden gidermedi çok ağladıklarum
Seyl ü yağmurda yuyılmaz naşş kim mermerdedür
4. Gönlümüñ levhinde mahfûz olalı kaddûn senüñ
Bu hûrûf-ı kâyinâtı bir elif ez-berdedür

5. Künc-i ḥalvetde şu kim geydi ḫanā‘ at ḥil‘ atin
Tut etegin kim cihānuñ genci ol serverdedür
6. Sâkiyā câm-ı cihân-bîn şun ki rûşen göstere
Gün yüzüñ āyînesi ‘ aksini kim sâgardashadur
7. Şeyhî nazmunuñ kemâli ġayretinden her faşîh
Bozdı dîvâni niżâmi cümle söz defterdedür

LXIV

mef̄ ūlü fâ‘ ilâtü mefâ‘ ȳlü fâ‘ ilün

1. İy kîmiyâ-nażar baña sözüñ güher yiter
Yaşum yüzüm yüzüñden irah la‘l ü zer yiter
2. Girmez gözüme iki cihânuñ cevâhiri
Kuhl-i cilâyiçün bir avuç ḥâk-i der yiter
3. Kaşuñ gözüñ ne ḥâcet idinür kemân u ṭir
Avlanmağa benüm bigi biñ bir nażar yiter
4. Cân kuşı ger felekde uçarsa melek-misâl
Boynına dâm-ı zülfüñi şalsâñ irer yiter
5. Varduğca saña sâz-ı derûn peyki ya‘ ni āh
Huşk olmamagiçün ḥaberi eşk-i ter yiter
6. Sevdâ-yı ‘ işkî hükm-i ḫâzâ şaldı başuma
Bu şûr u şevkümüñ sebebi ol ḫadar yiter
7. Her dem ki şohbet ide ḥayâlüñle Şeyhî’ye
Kanlu yaşı şarâb u kebâbı ciger yiter

LXV

müfste‘ ilün mefâ‘ ilün müfste‘ ilün mefâ‘ ilün

1. Gurre-i mehde ḫurra kim piç ile tâb içindedür
Cân u göñül ki rûz u şeb cevr ü ‘ azâb içindedür
2. Ḫatṭ u ‘ arakda ‘ ārızı bûy-ı gûl ü semen midür
Nice mu‘ aṭṭar olmaya müşg ü gûl-âb içindedür
3. Çîn saçı Türk ġamzesi itdi ġazâyı Rûmda
Bunca ḫaṭâ vü küfr ile ecr ü şevâb içindedür

4. Cāna müferriḥ olduğın ṭañlama bāde cevherin
Cām ele alsa la‘ linüñ ‘aksi şarāb içindedür
5. Āb-ı ḥayāt menba‘ı yār işigi türābidur
‘Ālemi seyr iden hemān teşne serāb içindedür
6. Zülf ü ruḥuñ kitābına yandı vü Şeyhī irmədi
Nice*oķına ḥaķīkati ümm-i kitāb içindedür

LXVI

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Nigār kim bize derdi devā yirine geçer
Cefā ne deñlü ķılursa vefā yirine geçer
2. Bir ok ile cigerüm yare ķıldır hūnī gözüñ
Bir ok dağı ura kim hūn-behā yirine geçer
3. Şaçuña cān virürüz hiće geçmez ille anuñ
Küdūreti bizüm ile şafā yirine geçer
4. N’olaydı it bigi yüzüm süreydüm işigine
Velī gedā nitesi pādişā yirine geçer
5. Sabā dem urdu meger çin seher saçından anuñ
Çemende nefħası müşg-i Hīṭā yirine geçer
6. Ayağı ṭoprağı Şeyhī ‘aceb ne cevherdür
Ki dimiş ehl-i nażar tūtiyā yirine geçer

LXVII

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Yine yüzüñ güneşinden cihān münevverdür
Şaçuñ hevāsiyile bāğ-ı cān mu‘ aṭṭardur
2. Benefše haṭṭuñuñ aldı mı yil ḡubārından
Ki ṭolu sünbül ü reyhān dimāğı ‘anberdür
3. Ne defter eyledi hüsnüñ leṭāfetin gül kim
Varaqlarında anuñ nūr-ı cān muşavverdür
4. Kapuñda sūsen ü ḡonce çü bağladı dil ağız
Bulara mülk-i çemen tiġ ile musahħardur

5. Na‘îm-i nesye bu gün naqd-i vakıt imiş bildük
Nigâr hûri vü cennet çemen şu kevserdür
6. Gözün kırışmesi şol deñlü kıldı nergisi mest
Ki gözlerinde müdâmî hayâl-i sâgardur
7. Dırâz-dest ü ser-efrâz ise çenâr ne var
Bu serv ayağına sürsün yüzin ki serverdür
8. Getür şafayıle Şeyhî şarâb-ı gül-gûni
Ki lâle göñli gibi hâtırum mükedderdür

LXVIII

mef̄ ûlü mefā îlü mefā îlü fā ûlün

1. Ol şûret-i Çîn kim yüzî âyîne-i cândur
Baþduþca hâtâsuz dü cihân naþsı ‘ayândur
2. Bu peyker-i rûhâniye mā nî şorana diñ
Cân naþsı degûlse neyiçün cân-ı cihândur
3. Hûn-ı dil ider naþsumı  anı eger ol yaþ
Aþlı hafaþândur niþe rengüm yaraþândur
4. Dimeñ ki nigâra ne  aleb yoþ çü niþâni
Aç gözüñi  âlib ki*aña her naþ niþândur
5. Naþ olalı göñlümde hayâl-i leb ü haddi
Düþüp dü cihân naþsı gözümden  olu  andur
6. Virdi başara ‘ârıþı bir resme cilâ kim
Kim baþsa görür naþını şan  ab-ı revândur
7. Ben sâde-dile reng ile naþ oynadı bir büt
Bu naþ u nigâra gözüm andan nigerândur

LXIX

mef̄ ûlü fā ilâtü mefā îlü fā ilün

1. Hûn-ı ciger ki câm ile câna müdâmdur
Bu  amr  ayr-ı ‘âşıka iy dil  arâmdur
2. Zülfî hevâsı  ayrına bâzâr k'eyledüm
Ger mahz-ı sûd ise  amu sevdâ-yı  âmdur

3. Her cān ki mihr-i dōst degüldür muğābili
Kadri felekdeyise meh-i nā-tamāmdur
4. Āzār-ı dil diler ise düşmen bigi ḥabīb
Cānuma minnet ola ki dil dōst-kāmdur
5. Yār-ı muğālifüñ ḫomazın perdesin baña
Ger Rūm u ger ‘Irāk u Ṣifāhān-mağāmdur
6. Ḫaygum gicesi yüzü ḥayāliyle şübh olur
‘İşüm şabāḥı zülfi firākiyla şāmdur
7. Dil ḡamzesini görmeyeli meyli yoğ meye
Yaşum şarāb olup ḫabağum ṭolu cāmdur
8. Şeyhī çü bilmedüñ şeker-i vaşlı şükri
İç hicri zehrini ki dem-i intikāmdır

LXX

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1. İy şabā ger menzil-i cānāna kılursañ güzer
Gülşen-i cāndur gözümden gözle rūşen kıl nazar
2. İzine yüz sür yüzümden yüz yüz eyle hīdmeti
Yolına cān vir göñülden biñ biñ irisidür ḥaber
3. Zülfi bigi ḡuşşamuñ şerh it muṭavvel kışasın
Ağzı bigi ḥälümi ‘arż eyle teng ü muhtasar
4. Geh gehī iltüp getür bizden ḥaṭā andan ‘aṭā
Dem-be-dem vir armağan andan cefā bizden ciger
5. Şeyhī'nüñ bu āh u yaşı göñli ṭaşına anuñ
Şol dem idiser eṣer kim ḫalmaya benden eṣer

LXXI

fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

1. Yine yüz ‘izzet ile şāh gelür
Güneşe ḥarf urıcı māh gelür
2. Bulalum devletinde baht-ı sa‘īd
Ki*ol sa‘ādetlü pādişāh gelür

3. Niçe bir püşt-pā ura hicri
Dest-gîr-i cihān-penâh gelür
4. İzine yüz sürer nesîm-i bihişt
Ya' nî öñince peyk-i râh gelür
5. 'Işkîni gizleyem direm n'ideyin
İhtiyârum yok iken âh gelür
6. Zülfînûn sâyesinden ayrılalı
Gözüme ay u gün siyâh gelür
7. Қamu fermânına muṭî' em lîk
Âh kim tâ' atüm günâh gelür

LXXII

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1. Şubh-dem çün çarh-ı zerger yiri sim ü zer kılur
Nite k'elde sâkî câm-ı la' li cân-perver kılur
2. Faşl-ı kış irüp yapıldiyise bâb-ı nev-bahâr
Ak varaklıdan devr dehr içini pür-defter kılur
3. Ger hevâ serdlik idüp kâfur ide hâki ne ǵam
Aña k'âb-ı hûşk içini ǵolu nâr-ı ter kılur
4. Hütbe-i Rahmân iken zikr-i haṭîb-i ' andelib
Va'ız-i şeytân-ı zâg uş ağacı minber kılur
5. Pehlevânlık göstereydi zü'l-fekâr-ı berd geh
Dehr meydânında izin düldül-i Hayder kılur
6. Bâl-i tâvûs-ı bahârı dökdi ' ankâ-yı hevâ
Göz ǵarardup zâg u peşse şimdi uş ak per kılur
7. Rüstem-i nev-rûz aradan ǵaçsa ǵañ mî rahşves
Hamza-i bâd-ı şitâ çün ǵurriş-i aşkar kılur
8. Çeşme-i hayvân iken hızır-ı çemende cûybâr
Zulmet-i gilde şitâ uş câm-ı İskender kılur
9. Câm-ı yâkût ile Şeyhî sen dahı la' l it ruhuñ
Çünkü gördün çarh-ı zerger yiri sim ü zer kılur

LXXIII

- mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün
1. Letâfet bûstânında boyuñ bir serv-ķametdür
Kim anuñ ķametin görse şanur ol gün ķiyâmetdür
 2. Çü ķaddüñ ķametin gördü şanevber secdeler ķıldı
Şu ķadd ü ķamete karşu mü 'ezzin bu ne ķametdür
 3. Muķavves ķaşlaruñ yayı atar kirpük okın her dem
Ne kim ol ǵamzeden gelse baña sehm-i sa' ādetdür
 4. Oturma dur örü sâkî ki hadden geçdi müştâkı
Kadeh şun ' işaret it bâkî ki luťfuñ bî-nihâyetdür
 5. Bu şoħbet râħat-1 cāndur kim ol cānâne mihmândur
Bu devrân kutlu devrândur bu sâ' at kutlu sâ' atdür
 6. Çü dil-ber câna cân oldı vişâli râygân oldı
Şol işler kim ' ayân oldı beyân aña ne hâcetdür
 7. Cefâ vü cevrüñe Şeyhî vefâ vü luťf dir ҳâkkâ
Ne kim sultân ider şâhâ ķula ' ayn-1 ' inâyetdür

LXXIV

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Kaçan ki baña ħayâl-i celâletüñ görinür
' Anâlu gönlüme ' ayn-1 ' inâyetüñ görinür
2. Laťifdür dil ü cân gözgusi ki hüsnüne
Cün ide luťf ile manzar letâfetüñ görinür
3. Lebüñ Mesîh'i ki ihyâ kılur ǵam ölmisini
Belî çü şâh-1 keremsin kerâmetüñ görinür
4. Yüzünde haṭtuña n'ola dinürse sûre-i nûr
Ki ol cemâl-i cemîlünde âyetüñ görinür
5. Döker puñar u deñizler kaçan ki gözlerüme
ħayâl-i serv-i hîramân-1 ķametüñ görinür
6. Dimişsin öldürem ivmezse bu sözünde şehâ
Şükür ki Şeyhî ķuluña himâyetüñ görinür

LXXV

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilün

1. Gül yüzüñ gülşeninüñ bülbülidür cān iñiler
Kim толупdur yüregüm ғонce bigi қan iñiler
2. Vuşlatuñ şohbetini yād ide çün ғam-zede dil
Zārılıklar қıluban ney bigi nälān iñiler
3. Cān u dil la' lüñ içün қılduğu feryād bu kim
Haste derdine қaçan bulmasa dermān iñiler
4. Āh elinden bu dönen çarh-ı cefakāruñ āh
Kim medārindan anuñ ra' d-ı gırıvān iñiler
5. Varma şakın şora iñlerse rakībüñ zinhār
Kim mürāyidür inanma nice nälān iñiler
6. Şeyhi hāşā ki şehā iñleye cevr itdüğüne
Yār elinden beli her cāhil ü nā-dān iñiler

LXXVI

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

1. La' l ü yākūt mi 'aceb şol dür mi ya mercānlar
Kim muhaqqardur virilse bey' ine biñ cānlar
2. Sihr-i muşlakdir ki қılur қahramāni gözleri
Fitne-i devr-i қamerde 'āleme fettānlar
3. Vuşlatınıñ bir demine yir ü gök kerrübiler
Rāygān virüp қılurlar cānlar ihsānlar
4. Çün ki rūhu'llāh olupdur ol Mesīh-i rūzgār
Kim deminden cān bulur ihyā içün insānlar
5. Nokta-i mīmdür һaķıķat һavz-ı kevser menba' ı
Āh kim һasret geçerler cennet ü vildānlar
6. “Kul hüva'llāhū eħad” һaķķı vü “rahmāni'r-rahim”
Kim kemāl-i қudrette yoķ durur nokşānlar
7. Ol Muhammed hürmetiyçün derdine bu Şeyhi'nüñ
Olmaya dil-ber lebinden özge hiç dermānlar

LXXVII

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Bu gün ki mevsim-i güldür gerek ki cām içeler
Neşāt-ı ‘iş ile her lahzā şād-kām içeler
2. Şabāḥı şām idüp elden ḫadeh düşürmeyeler
Giceyi şubha çıkışarup ‘ale’d-devām içeler
3. Ḥumār zahmet iderse ṭolu ṭolu şunalar
Ḫadehde cūr‘ a ḫomayup anı tamām içeler
4. Müdām kim ki içerse şafā virür līkin
Şafāsı anda durur ki anı müdām içeler
5. Nedür şu puhte kim anı içer bu gün her hām
Gerek ki puhte olanlar şarāb-ı hām içeler
6. Şarāb-ı hāşş-ı müravvağ ki ‘ām ola nef‘ i
Revā degül ki anı cümle hāş u ‘ām içeler
7. Yetīm mālini Şeyhī ḥelāl bilmekden
Yig ol ki mu‘terif olup mey-i ḥarām içeler

LXXVIII

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

1. Şorǵıl şabādan iy şanem kim hāl-i bülbül niceðür
Gelsün cemālün bāgına görsün kıızıl gül niceðür
2. Her kim yüzünde beñlerüñ görmiş degül bilmez nedür
Kāfür-ı ‘arız üzre ol hāl-i ḫaranfül niceðür
3. Sākī şurāḥī ağızını şunǵıl teberrük vā‘ize
Görsün ki vakıti germ olup meclisde ƙulkul niceðür
4. Remz eyle hūnī gözüne her kim diye sākī ḫanı
Göster lebüñi luṭf ile her kim şora mül niceðür
5. Müşgīn şacuñdan bir girih boynuma da᷑ kim müdde‘ ī
Görsün ‘abır ü müşgden zencir ile ḡul niceðür
6. Bād-ı şabā her şubh-dem bustāna seyr it iste bul
Ol yañağı gül ḫandalur ol zülfî sünbül niceðür
7. Şeyhī ƙuluñā bir nefes virseñ icāzet ƙapuda
Görseñ ki ƙullık bābına iħlāṣ ile ƙul niceðür

LXXIX

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

1. Dil müselsel zülfüñüñ sevdāsıla dīvānedür
Cān münevver hüsnüñüñ şem^c inde bir pervañedür
2. Hey ne bī-dīn ṭurradur zülfüñ ruḥuñ üstinde kim
Bunca küfr içreyiken ḳasdı daḥı imānadur
3. Eyledi gözde ḥayāl-i çeşm-i maḥmūruñ vaṭan
Kāfir-i mestüñ belī yiri müdām mey-ḥānedür
4. 'Işkuñuñ sevdāsı dilden gitmese ṭaṇlama kim
Genc-i bī-haddüñ makāmı ḳandasa vīrānedür
5. Mest gözüñ devrinde ḥamra nice 'ahd itdüm velī
Viren ol peymānı bāda bāde vü peymānedür
6. Zülf ü ḥālin dil-berüñ gördükce iy dil kıl ḥazer
Kim ḳilan her demde mürḡı şayd dām u dānedür
7. 'Ākil iseñ müdde^c i dīvāne dime Şeyhi'ye
Çünkü anuñ meyli dāyim defter ü dīvānadur

LXXX

mefā' ilün mefā' ilün mefa' ilün mefa' ilün

1. Kaçan kim zülf-i şeb-rengin yüzine şeh niḳāb eyler
Günini 'aşikuñ gör kim nice bī-āftāb eyler
2. Saçuñ sevdāsı uş beni ḫara ṭopraq ider her dem
Dilümde od u başumda hevā vü gözde āb eyler
3. Ḥayāl-i çeşm-i maḥmūruñ oturup dil otağında
Ciger biryān idüp her dem ḳabağum pür-ṣarāb eyler
4. Süzilmiş çeşm-i mestānuñ görüp dil tāk-ı ḳaşańda
Didi zī mest kāfir kim bu mihrāb içre ḥāb eyler
5. Lebüñ vaşfinı Şeyhi'den şoruban rūḥ-ı ḳuds eydür
Görüñ bu telḥ-^c işi kim ne hoş şīriń ḥiṭāb eyler

LXXXI

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. Hoḳḳa-i yākūtdan mühr açduğınca zer saçar
Ya‘ni dil-ber söze dürr ü gevherler saçar
2. Sünbülin şalduḳça gül-berg üzre ol māh-ı ḥoten
Şanki āhū deşt-i Çīn üstine müşg-i ter saçar
3. Zülfî dāmî ḥalḳasında nokṭa-i ḥāli anuñ
Dānedür kim şayd-i mürḡ-i cān içün dil-ber saçar
4. Sebzede şalınsa servi ol büt-i lāle-ruḥuñ
Gül ṭabaklar pür ḳılup üstine la‘l ü zer saçar
5. Yā Rab ol şīrīn-lebūñ ne ȝevki var kim ȝikrini
Kanda tekrār itse dil şīr akıdur şekker saçar
6. Ravżada rīḍvān eger nuķl-i lebini naķl ide
Cūy-ı cennet ol şafadan cūş idüp cevher saçar
7. Dürleri medhinde naẓmum bahrdür lü’lü’-nişār
Şa‘rı sevdāsında şīrüm ‘āleme ‘anber saçar
8. Ruḥları vü ağzını ȝikr itse Şeyhī sebzede
Goncə dem-bestə ḳalur u gül ḥayādan der saçar
9. Rūha Ḳūt u cisme կuvvet çeşmesāridur müdām
Cām-ı meyden cür‘a kim Sulṭān Murād içər saçar

LXXXII

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. İrdi zülfine şabā ḥoş depredür zencirümüz
Ol delülikden perişandur ḳamu tedbirümüz
2. Ȣamzeler tīgini tīz itmiş ki Ḳaṣd-i cān ide
Sen dahı tīz ol göñül k'āfet durur te'ḥīrümüz
3. Ol cevān-baḥtuñ yolına ‘aḳl u cān u dil fidī
‘Işk yolında naşīḥat böyle ḳıldı pīrümüz
4. Bizi taḳdīr-i ezel çün ḳıldı rind-i mey-perest
Āh kim hāşıl degül tedbir ile taḳdīrümüz

5. Yüz kara topraklayındur luțfi şâhuñ kîmiyâ
Hâliş altun olavuz çün iriše iksîrümüz
6. Luțf iderse fazl anundur kâhr iderse hîşm anun
Biz zacîfe ol deger kim bilevûz takşîrümüz
7. Zikri şûfinüñ şevâb u fikri Şeyhî'nüñ günâh
Bâri mahrûm olmayısar ikimûzden birümüz

LXXXIII

mef̄ ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

1. Şâhâ kara saçuñla bu müdî karârumuz
Yakup karara komaya şabr u karârumuz
2. Yâ ala gözlerüñ ile ol müdî 'ahd kim
Âl ile ala cân u dil ü yoğ u varumuz
3. Yârâ seni kîlalı bu 'âlemde ihtiyâr
Bir lahza elde görmemişüz ihtiyârumuz
4. Vaşlı gulin kojhulamadığisa ǵam degül
Çün kim cemâli bâğı durur mergzârumuz
5. Majhûr gözlerüñ bizi mest itdi eyle kim
Mahşer gününde dahı ayılmaz humârumuz
6. Rahm eyle kıl 'inâyet ile Şeyhî'ye nazar
Hadden geçüp durur şanemâ intizârumuz

LXXXIV

mütefâ' ilün fa' ülün mütefâ' ilün fa' ülün

1. ' Acebâ bu devr içinde neyiçün şafâ belürmez
Sitem ü cefâ çoğundan kerem ü vefâ belürmez
2. Neyiçün bu çarh okını atar u siper dutılmaz
Neyiçün bu devr derdin virür ü devâ belürmez
3. Didiler tevekkül eyle eleme tahammûl eyle
Bu söze te'emmûl eyle ki geçen belâ belürmez

4. Hele iy şikeste gönlüm yine derdün ile hoş geç
Ki bu ḡam zamānesinde feraḥ u şifā belürmez
5. Dilegүñ buyisa Şeyhī işiginde viresin cān
Yüzüm ururam dün ü gün eṣer-i du‘ā belürmez

LXXXV

fa‘ ūlün fa‘ ūlün fa‘ ūlün fa‘ ūlün

1. Dirīğā gül-i dehr hārına degmez
Felek h̄ummi h̄amrı h̄umārına degmez
2. Ṣafā şuffesiyle sarāy-ı sürūrı
Yirüñ hücre-i teng ü tārına degmez
3. Gōñül umma dünyā gülinden koğu kim
Yüzi anuñ āh-ı hezārına degmez
4. Bu gençineden gözleme nūş-dārū
Ki tiryāk ise zehr-i mārına degmez
5. Sabā vü şimālūñ yazın lutf u ferri
Güz ü kişda yağmur u karına degmez
6. Ne hoşlık ki ‘ālemden olur temennī
Ğam-ı ‘azl ile intizārına degmez
7. Cihān şayd-ı ser-pençeñ olursa Şeyhī
Ecel şirinüñ bir şikārına degmez

LXXXVI

mef̄ ūlü fā‘ ilātū mefā‘ ūlü fā‘ ilün

1. Gözden bıraķdı gerç̄i bizi ol nigārumuz
Vardur anuñ keremlerine intizārımız
2. Mihr ü vefā gözüyle girü bir nażar kılā
Maķşūda irgüre yine ol Kirdgārumuz
3. Düşmen söziyle hāşa ki ben yarı terk idem
Terk eyledi egerç̄i bizi n'ola yārumuz
4. Cān sevgüñi göñülde iñen mu‘teber ṭutar
Gerç̄i kapuñda yoğ ise hiç i‘tibārumuz

5. Kamu güzeller içre seni ihtiyār idüp
Virdük elüne eldeyiken ihtiyārumuz
6. Āhum odına şu sepegör şimdi ‘āķibet
Bād-ı şabādan isteyesin çok ḡubārumuz
7. Şeyhī bayağı ķavl ü ķarār üzre durmuşuz
Gerçi dükendi ķalmadı şabr u ķarārumuz

LXXXVII

müftē^c ilün mefā^c ilün müftē^c ilün mefā^c ilün

1. Tāli^c eger meded ķilup yār ele gire bir nefes
İki cihānı terk idem çün ki hevā durur heves
2. Cānuma pāy-bend idüp zülfī selāsilin direm
Şūkr ki bu delü göñül buldı belāya dest-res
3. Göñlüme gözü şıhnesi dir ki ko zülfī baňa bak
Neyleye ķara günlü çün gicede seyr ider ‘ases
4. Gül yüzü bāgı būyını bād-ı şabādan almasa
Cān ķuşına cihān evi gülşen ise olur ķafes
5. Hāl ile lāle lebleri alınıuñ āl itdügin
Tañlama ķanda var ise ķanda ḥariş olur meges
6. Sīnede ‘ışk leşkeri uralı kūs-ı salṭanat
Āh ki yāra nālemüz gelmedi ǵulgul-i ceres
7. ‘Ahd ü ķarār-ı yārdan Şeyhī tevakķu^c eyleme
Kes sözi dünyede şafā bulmamış ola hiç kes

LXXXVIII

mefā^c ilün fe^c ilātün mefā^c ilün fe^c ilün

1. Yüzüñ ki neyyir-i a^c ʐam bigi münevver imiş
Göñül göginde uyanuk o nīk aħter imiş
2. Cihān içinde cemālūñ nazīri ehl-i nażar
Neżārelerde bulunmaz ne hūb manzar imiş

3. Şular ki bulmış ola feth-i bāb vaşluñdan
Huceste nuşreti vü tāli‘ i muzaffer imiş
4. İ nice biñ kulu bir kem kıl ile bende şalar
Kemendi hindū şacuñuñ ‘aceb dil-āver imiş
5. Çemende serv ser-efrāz olup şalındığı bu
Ki ya‘ ni ķaddüñ ile eydeler ber-ā-ber imiş
6. Şabā çü zülfüñe uğrar geçer ‘abīr şacar
Meger k'o nāfe-i müşg-i Ḥoten mu‘ anber imiş
7. Қalan lebüñle yüzüñ hasrette Şeyhī'nüñ
Gözinde şāhid ü şem‘ ü şarāb u sāğar imiş

LXXXIX

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

1. Fürkət ü derd ü belādur baña naş
Nice kim ağıyāra vuşlatdur hışaş
2. Bülbül-i cān gözine dīdārsuz
Gülşen-i firdevs görinür ķafes
3. Düşeli zülfüñ hevāsına göñül
Andan artuk olmadı cāna ǵuşaş
4. Cevrüñe sinüñ benüm şabr itdüğüm
Söylenür dillerde olmuşdur kışaş
5. Hüsnüñüñ devrinde furşat var iken
İt vefā kim pāydār olmaz furaş
6. Serv-i bālānuñ ħayāline şehā
Cūybāri çeşmümüñ olur menaş
7. Çünkü rāḥm ire rakībe yārdan
Şeyhiyā cevr ü cefādur saña naş

XC

mef̄ ülü fā ilätü mefā ilü fā ilün

1. Haddüñ şahîfesinde ‘aceb kim yazar hâṭ
Kim müşg-i ter bigi koħar ol müşg-bâr hâṭ
2. Pür-nûr iken güneş bigi cirminde hüsnüñüñ
Bedr ayda kelefleyin itmiş karâr hâṭ
3. Haṭtuñ bu ‘arizuñda görindiği hüb u ter
Kim hoşter olur olsa kaçan ābdâr hâṭ
4. Künc-i cihân içinde çü gencînedür yüzüñ
Saklar tlılism olup anı bes mûr u mâr hâṭ
5. Reyhân saçuñ misâl-i muħakkakdur oldı nesh
Haddüñ riķā’ üzre yazaldan ǵubâr hâṭ
6. Dîvânlar içre haṭtuñ elinde sakîm olup
Toprak saçup başına ki*olur hâksâr hâṭ
7. Yârûñ belürdise hâṭı Şeyhî uşanma kim
Bu bâg içinde yaraşur ol sebzêzâr hâṭ

XCI

müfte ilün fā ilün müfte ilün fā ilün

1. Çünkü döşedi bulut bâga zümürrûd bisâṭ
Bâd-ı şabâ gösterür şonceye yüz inbisâṭ
2. Vakt-i şabûhî ele câm-ı mûravvağ alup
Yâr ile itmek gerek ‘isret ü ‘îş ü neşât
3. Yâr-ı sebük-rûh ile muṭrib ü sâkî yiter
İtmegil ayrıuk dahı kimseyile iħtilâṭ
4. ‘Âkil iseñ tut sözüm nâm ile nâmûsı ko
‘Ârif olan itmez ol kimseneden iħtijâṭ
5. Bülbül-i cennet misin ‘ışk tarîkin gözet
Tâ ki saña yol vire uçmağa yarın şirâṭ
6. Dünge ribâṭında çün yolcı konuksın bu gün
Tañla göçüp gidicek kala yirinde ribâṭ
7. ‘Işk ile Şeyhî bu gün şöyle naħîf oldı kim
Tapuña ‘azm eylese yol vire semmû'l-hiyâṭ

XCII

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Yazdı haddüñ varakına yine haṭtuñ tevkî̄c
Ki senüñ hükmüñe meh bende ola mihr muṭî̄c
2. Sidre sen servi görüp tūbiye bî-asl dimiş
Müntehâdur nażarı olsun anuñ fer‘ i refî̄c
3. Şüretüñi ne me‘ âniyle beyân eyler isem
Maḥv olur gözde ‘ ayān olıcał ol şekl-i bedî̄c
4. Tutar imiş göricek bini rakîbüñi şudâc
Bu gice itlerüñe yine virürem taşdî̄c
5. Cûrmümüz ‘ işkuñ ise gözlerüñ öldürdüğine
Dilemezven kim ola kimse günâhuma şefî̄c
6. Sür‘ at itme siteme devletüñe gîrre olup
Furşatuñ fevti yaķındur felegüñ seyri serīc
7. ‘ İşk ucından çoğ olur Şeyhi'ye taķrīc ü ‘ itâb
Yârı teşnî̄c ile terk itse zihî fī l-i şenî̄c

XCIII

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Olmadı hälüme hîç muṭtali‘ ol yâr dirîğ
Bilmedi kim kıluram hasret ile zâr dirîğ
2. İtdi ikrâr vefâ kılmaga evvel bana yâr
Şoñra bu va‘ desine eyledi inkâr dirîğ
3. Çünkü gördüm saçınıñ bendine düşmiş ķamu nâs
Bende oldum uş aña ben dahı nâ-çâr dirîğ
4. Ay didügüm içün gün yüzine ȝulm ile uş
Kıldı zülfî girihinde beni ber-dâr dirîğ
5. Ölmışem derdüñ ile ‘ işkuña vâşıl olalı
Ölmışam ‘ âciz ü bî-çâre vü bî-‘ âr dirîğ

6. Olmadı gönlüm alup ol kaşı sehhâr bu gün
Cânum ister ki ala ol gözü mekkâr dirîğ
7. Bir nefes Şeyhî eger ayru düşerse senden
Gözleri âb tolut yiri olur nâr dirîğ

XCIV

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Gözümden irdi münevver yüzin nigâr dirîğ
Başuma kara gün uğratdı rûzgâr dirîğ
2. Karâr zülfî ile kıldığı için gönlüm
Ol anda sâkin ü ben bunda bi-karâr dirîğ
3. Nehâr sîret(i) hicrinde hîç uyımaز iken
Ber-â-ber oldı baña leyîl ile nehâr dirîğ
4. Yañahları bigi göz hasretinde yaş dökeli
Ne yire tamdiyise bitdi lâlezâr dirîğ
5. Muhaakkak ol saçı reyhânı eyledüm ta'lik
Ol ud ile oluram ben dahı gubâr dirîğ
6. Bu yolda bilmese her hâksâr 'izzetini
Gerek ola ebedî hâr u şermsâr dirîğ
7. O dil-berüñ yoluna Şeyhî ne ki cem' itdi
Anı zamâne yine itdi târ u mâr dirîğ

XCV

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

1. Kankı dimâg içinde ki 'ışkuñ hevâsı yok
Biñ hacc iderse Merve hâkiçün Şafâsı yok
2. Dil-ber cemâli Ka' besini kılmayan tâvâf
Yüz nûr görse gözlerinüñ rûşenâsı yok
3. Lebbeyk uranlaruñ 'Arafât'ında 'ışkuñuñ
Teslim-i cândan özge tâpuña du'âsı yok
4. İhrâm diyü egnüme bir ton geyürdi gâm
Kim nice isterem itegi vü yakası yok

5. Hicrûn beriyyesinde şusuzın ölenleri
Yuğıl gözü yaşıyla çü vaşluñ sakâsı yok
6. Fi'l-cümle uş vefâ hâreminde mücâvirem
Bîgâne gönlümüñ dahı hiç âşinâsı yok
7. Şeyhî vişâli 'idine ķurbân olur ise
Vaşl ola bir bekâya ki her giz fenâsı yok

XCVI

mefâ' ilü fa' ülün mefâ' ilü fa' ülün

1. Zîhî ħulk u zîhî ħallk ki virmiš saña ħâlik
Felek hüsnüñe ḥayrân melek luṭfuña 'âşik
2. Sa' ādetlü yüzüni öger bu ķamu 'âlem
Leṭafetlü sözüni sever cümle ħalâyik
3. Senüñ luṭf-i 'izâruñ zîhî şûret-i 'Azrâ
Benüm ħasret ü zârum zîhî sîret-i Vâmîk
4. Gel iy server-i mahdûm cihân emrûñe maħkûm
Ķoma ķulları maħrûm budur şehlîga lâyik
5. Ne ķaygu ger olursa cihân ħalkı muħâlif
Dek olsun bize bir dem anuñ goñli muvâfiķ
6. Ḥaber bimäge cândan ķanı mahrem-i 'ârif
Güzer kîlmağa cândan ķanı 'âşik-ı şâdîk
7. Maħabbet yoli Şeyhî taħammülle cefâdur
Cefâ sevmeyen olur bu maħfilde münâfiķ

XCVII

mef' ülü fa' ilâtü mefâ' ilü fa' ilün

1. Қanlu cigerde ṭoldı bu gün uş hevâ-yı 'ışk
Ğamlu goñülde zaħmet ider hem belâ-yı 'ışk
2. Söyler bu ķalb sem'ine ger ġam ķažiyyesin
Dehr içre ķahr 'arż kîlup uş ķažâ-yı 'ışk
3. 'İş ü sürür u şoħbete cān oldı gey ba' id
Āfâk içinde olalidan mübtelâ-yı 'ışk

4. Gönlüm nevâda sâz u şafâ istese n'ola
Oldı cihânda cân ile çün bî-nevâ-yı 'ışık
5. 'Aaklı vü fikri ben dilerem dirşürem başa
Lîkin buları almağadur uş rızâ-yı 'ışık
6. Şûfî şafâ vü şohbete it şugli dâyimâ
K'oldı riyâ vü zerk 'ayân bil hâfâ-yı 'ışık
7. Hâdî yolına irmeyedi Şeyhî қaladı
Ger bu sebile çekmesedi reh-nümây-ı 'ışık

XCVIII

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Dem-i elest olıcağ mest anda bulınduk
Belî didük ü belâlu cihânda bulınduk
2. Atıldı tîr-i mahabbet kemân-ı mihnetden
Kažâdan ayrılamadık nişânda bulınduk
3. Bizüz һâkiğaten ol gevher-i cihân-efrûz
Kesâd olduğumuz bu ki kânda bulınduk
4. Ne eksile keremüñden terâħhum eyler iseň
Boğazumuza degin tut ki қanda bulınduk
5. Hayât һarc ide қoduk bu dünyeye bey'ine biz
Az aşşı gözledük ü çok ziyânda bulınduk
6. Günâhdur gile kim şâkirem bu ni' mete ben
Ki hîdmetüñ ile bir gülsitânda bulınduk
7. 'Ínâyet eylemedi şâh saña Şeyhî bu gün
Günâhumuz bu durur Germiyân'da bulınduk

XCIX

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1. Yıl bigi bir şübh 'azm-i kûy-ı yâr itsem gerek
Ol hevâyile dimâğum müşg-bâr itsem gerek
2. Devletinde her ne la'1 ü dür ki cem' itdi gözüm
Yüz şuyile һâk-i pâyâna nişâr itsem gerek

3. Zülf-i yāruñ seyrine yā Rab ne terk eyler nesīm
Ben bu kār u bāri bāri tār u mār itsem gerek
4. Gözleri yādına ‘ akl u dīn evin kılup ḥarāb
Ol ḫadīmī ‘ ahd esāsin üstüvār itsem gerek
5. Şayd olurken perçem-i ṭāvūsına şeh-bāz-ı cān
Ol hümāyi ben meges ya‘ nī şikār itsem gerek
6. Nice pinhānī çala ṭablı kilīm altında ‘ akl
‘ Işķı ‘ ālemde ‘ alemveş āşikār itsem gerek
7. Tevbe vü zühd ü şalāḥ ile bulımadum felāḥ
Hāzır ol Şeyhī melāmet iħtiyār itsem gerek

C

mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün mefā‘ ilün

1. Ne cān kim dil-beri vaşlın müyesser kıldı devr anuñ
Hoş olsun vakı̄t ‘ ālemde ki zevķin sürdi devrānuñ
2. Gedā kim hāk-i pāyını nigāruñ tāc-ı ser kıldı
Gözine çöbce görinmez bu taht u bahtı sultānuñ
3. Gel iy hūri-şifat bir dem cihān bāgını seyr eyle
Ki kıldı ravżadan ra‘ nā şabā şahının gülistānuñ
4. Lebüñ yākūtī renginden düzilmiş ḡoncenüñ la‘ li
Şaçuñ müşgi ġubārından yazılmış ḥaṭṭı reyħānuñ
5. Sikender ‘ iśin isterseñ cemende cām-ı Cem nūş it
Ki sākī Hāzır-ı hādīdür lebine āb-ı hayvānuñ
6. Yüzüñ şuyunu ṭoprağa ḫo döksün āteş-i bāde
Ki virdi tahtını bāda cihān dīvi Süleymān'uñ
7. ‘ Amel defterlerin Şeyhī riyā vü zerķ oda yaķdı
Ne deñlü şu şaça aña ḫuru söz ile dīvānuñ

CI

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

1. Rāstī hoş çeşmedür āb-ı revāni çeşmümüñ
Sīr iderse n'ola serv-i būstāni çeşmümüñ

2. Gül yañağunu yâdına nûş itmegiçün dem-be-dem
Toludur câm-ı şarâb-ı ergavâni çeşmümüñ
3. Sîrr ile gönlümi cândan çekdi zülfüñ şeb-revi
Taña ƙalup yol gözedür pâsbâni çeşmümüñ
4. Sünbülüñ sevdâsı bağrumı yaƙardı lâleveş
Kîlmasa teskin-i şafrâ nârvâni çeşmümüñ
5. La'lı ü gevher ƙılalı cânnum sarâyuña nişâr
Devletünde hâk ü hûndur hân u mânı çeşmümüñ
6. Ṅayrı gelse 'aynuma bir lahzâ yüzüñ nûr ile
Yâ Rab olsun çarañu iki cihâni çeşmümüñ
7. Dişlerüñ derdinden itmiş Kiş-i Bahreyn'e sefer
Anuñ içün Rûm'a dürdür armağanı çeşmümüñ
8. Gün yüzüñ şem'i şu'â' indan uyarmağa çerâg
Gark olur ılduza her dün şem'dâni çeşmümüñ
9. Kamuyu gör görme*özüñ Şeyhî budur erde güher
Ol hünerde dür döker her dem nişâni çeşmümüñ

CII

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. Yine bâd-ı seherî hem-dem-i cân olsa gerek
Çünkü bu pîr-i kühen tâze cevân olsa gerek
2. Yazı yüzinde hevâ lü'lû-yı lâlâ ki şâçar
Çemen içinde şabâ müşg-fışân olsa gerek
3. Selsebil-i meyi hûrîler elinden içeler
Ki bahâr ile cihân bâg-ı cinân olsa gerek
4. Gü'l-i ter bülbûle 'arz itse gerek hüsün ü cemâl
Gözleri nergisüñ aña nigerân olsa gerek
5. Eser-i rahmet-i Haķ ölü yire cân viriser
Bi-nişândan bize bu luť u nişâni olsa gerek
6. Yaz u kîş fikrini ko vaqtı şafâ bil Şeyhî
Her bahâruñ şoñi hîod faşl-ı hazân olsa gerek

CIII

mef̄ ülü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1. Çün saçdı gönlümüñ ķuşına dāne beñlerüñ
Öldürmesün tutup ki girer ķana beñlerüñ
2. ‘Ayyār-ı fitne bekçiyiken bāğ-ı hüsniñe
Çāpük degül mi girdi gūlistāna beñlerüñ
3. Şol leblerüñdeki meges-i ‘anberīn midür
Yā tūtī mi ki buldı şeker-hāne beñlerüñ
4. Hattuñ muhakkak olmagiçün noktalar yazar
Her dem ǵubār-ı müşg ile reyhāna beñlerüñ
5. Bir beydañ oynamakda kılur gün yüzinde māt
Biz ķullarını hükm ile şāhāne beñlerüñ
6. Cennet çemenlerinde saçılımış benefše mi
Yā lāle vü gül üzre siyeh dāne beñlerüñ
7. Haddüñ oda yaħar cigeri bigi Şeyħi'nüñ
‘Anber dütüzdüğü ne ‘aceb cāna beñlerüñ

CIV

mef̄ ülü fā ilātū mefā ilü fā ilün

1. Cān u cihāni қo bize cānānumuz gerek
Geçdük bu devrden şeh-i devrānumuz gerek
2. Қullar n'ider bu sīm ü zer ü māl ü milketi
Sultānumuz gerek bize sultānumuz gerek
3. Firdevs şahni sebzesi cān-bahş imiş velī
Tūbi boyuñdagı gül ü reyhānumuz gerek
4. Āb-ı hayāt u Hızır sözin çoğ işitmışüz
Şun la' lüñi ki çeşme-i hayvānumuz gerek
5. Sākī zamānenüñ cigeri ķanını getür
Nūş idelüm ki cūş ķila ķanumuz gerek
6. Veh kim kemüz bu dehrüñ elinde ķarincadan
Kuvvet bağışlamağa Süleymānumuz gerek

7. Ya' küb-himmet ol bu kamu fakr u hüzn ile
Şeyhî eyit ki Yûsuf-ı Ken' ânumuz gerek

CV

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

1. Göñül bu zülf-i kâfir-kiş olalıdan berü dînүñ
Şalupsın özüñi iy kim ǵamına ol büt-i Çinüñ
2. Dehân ile miyânından nişân bir nokta yā ǵılca
Vefası tek bulunmadı cihânda ol nigârînüñ
3. Emîn olmaǵlıǵa bir dem emân virmez bu cânuma
Gözüñ efsûn okıdukça senüñ bu lafz-ı âmînüñ
4. İder şûrıde vü şeydâ ǵılur rûsvâ vü pür-sevdâ
Dil-i miskîn-i şeydâyi hevâ-yı zülf-i müşgînüñ
5. ' Aceb mi la' l-reng itsem bu dürr-i eşkümi çün kim
Yüzüm rengini zer ǵıldı firâk-ı sâk-ı sîmînüñ
6. Ruhuñ hicriyle nâlemden zevâl ırışdı hûrşide
Dişüñ derdiyle āhumdan yazıldı nazmı pervînüñ
7. Firâk-ı hüsrev-i gitî bu ǵam kûhi*icre çün Ferhâd
Niçeme telh ise Şeyhî olur uş cân-ı Şîrînüñ

CVI

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' İlü fâ' İlün

1. Oldı çü devr-i fitne-i āhîr-zamân ǵaşuñ
Alsa 'aceb mi 'akl u dil ü dîn ü cân ǵaşuñ
2. Ger āhuvâna ǵılsa ǵarakçınlarını çin
Kahr ile nice şire ǵaşandura kan ǵaşuñ
3. Қavş-i felek midür ki ǵomış şasta tîr çarh
Yâ mâh-i nev ki cebhede bulmuş kemân ǵaşuñ
4. Mestâne gözlerüne serâ-perdeler ǵutar
Tâkında alnuñuñ ki ǵurar sâyebân ǵaşuñ
5. Çün mihr-i hüsnuñe egilüp kendü meyl ider
Cânuma pes niçün ola nâ-mihrbân ǵaşuñ

6. Karşuña secde kıldıgum oldur k'olup durur
Mîhrâb-ı kıble-i dil ü cân u cihân kąşuñ
7. Şeyhî diler ki ǵamzeñ ala cânını velî
Vîrmedi kim ire bu ümîde emân kąşuñ

CVII

mef̄ ūlü fâ' ilâtü mefâ' ūlü failün

1. Cânâ һayât-ı cân virür ol câna leblerüñ
Yâkûta reng ider dahı mercâna leblerüñ
2. Hızır ol կadehden içdüğiçün կaldi câvidân
Bir cûr' a dökdi çeşme-i һayvâna leblerüñ
3. ᷇once deriye sığmaya ol şevk ile eger
Bir bûse virse ᷇once-i һandâna leblerüñ
4. Hüblik içinde hâtm ide ol la' l hâtemi
Ger nağş olursa mülk-i Süleymân'a leblerüñ
5. Hâşşıyyetiyle տopraqı yâkût u la' l ider
Hâkim olalı mülk-i Bedahşan'a leblerüñ

CVIII

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

1. Çirâg kim saña yakdı cemâl içinde cemîl
Güneşden eyledi rûşen ne hâcet aña delîl
2. Bilüñ nişânını şordum lebüñden eydür kim
Dilüñ tut eyleme կâli ki bunda sığmaz կîl
3. Gözüm vişâlüñ umar yaşın itmedin deryâ
Muğaldür ki gire cennete һasis ü bahîl
4. Yaşumı ' ömrümi կıldum nişâr işigüne
Kabûl id erçi ki lâyık degül keşîr ü կalîl
5. ᷇amuñ yidügüm içün կo firâkuñ öldürsün
Kayırmaz öldüğü öñ yise կan behâyi կatîl
6. Şehâ rakîb-i girân-cân կapuñ na' iminde
' Azâbdur bize çeksün cahîme cerr-i șakîl

7. Belâda gözlerüñ itmedi Şeyhî'ye taşır
Ko zülfüñi ki ide guşşa kıssasın taşvîl

CIX

mefâ‘ ilün fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

1. Didüm vişâlüne irmek didi hayâl-i muhâl
Didüm cemâlüni görmek didi mübârek fâl
2. Didüm yüzümi yüzüne didi ki sürme yûri
Didüm tozuñ gözüme didi ki sürmedür al
3. Didüm ki kâmetüñ âfet didi ne toDate haber
Didüm ki kaşlaruñ uğrı didi ne egri hayâl
4. Didüm yitürdi kemâlüñ didi aya noşân
Didüm irürdi cemâlüñ didi güneşe zevâl
5. Didüm ki Şeyhî‘yi işkuñ didi ki öldüriser
Didüm harâmî gözüne didi ki kanı helâl

CX

müfte‘ ilün müfte‘ ilün fâ‘ ilün

1. Gerçi güler luþ ile gülşende gül
Yârsuz ol hâr ola gülşen degül
2. Bülbüli var ola hezâr ol gülüñ
Bâgda destân yaluñuz ben degül
3. Serv-i revândur şalınan boy dimeñ
Berg-i semendür gorinen ten degül
4. Yüzini görüp gül añañ dillerüñ
Gözlerine tiğ ola diken degül
5. Leblerüñüñ kanını şordum didi
Tatlu karışışdurmışam ol kan degül
6. Gül yüzin itmiş saña hâk-i kadem
Kendüzini görmesün iñende gül
7. Sebzede ağıllanıcað ay yüzü
Degmeye bir arpa bu hîrmende gül

8. Şeyhî'ye gülseñ n'ola iy müdde^c ī
 ‘Âşika her kişi güler sen degül

CXI

fe^c ilâtün mefâ^c ilün fe^c ilün

1. Yine yüz luft ile nesîm-i şimâl
 Cân dimâğına virdi bûy-ı vişâl
2. Şemmesin ol şemâyilüñ duyalı
 Dil-i pür-hûn açıldı gónce-mişâl
3. Merhabâ iy nesîm-i Rahmâni
 Nicedür ol cemâl ü ‘izz ü celâl
4. Kesmese perr-i câni dest-i heves
 Ol hevâda uçardı fâriğ-bâl
5. Göñül olsayıdı yir ü gökce hezâr
 Bu ferahdan olaydı mâl-â-mâl
6. İy mübeşşir bu şükre şukrâne
 Baş u cân al ne ola mâl ü menâl
7. İy berîd-i himâ hamâka’llâh
 Hâl diliyle söyle keyfe'l-hâl
8. Eydüñ içsün harâmi gözlerine
 Ki*itdi biñ Şeyhî bigi kanı helâl

CXII

mef^c ülü mefâ^c îlü mefâ^c îlü fa^c ülüñ

1. Cân bağlamak ol zülf-i perişâna ne müşkil
 Zencîre çekilmek dil-i dîvâne ne müşkil
2. Hall itmez iken ‘ukdesini kılcâ dil ü cân
 Müşgîn saçına diş bilemek şâne ne müşkil
3. Hicr odiyile cân virüp ol şem^c-i cemâle
 Per yakmadığı sâhîte pervâne ne müşkil
4. Çün müflis ü mahmûr iderem ‘azm-i harâbât
 Redd eyler ise sâkin-i mey-hâne ne müşkil

5. Sâkî ezelî ‘ahd dürüst olmadın iy vâh
Ger câm uşanuban şola peymâne ne müşkil
6. ‘Âşık ki revân eyleye bir yâdına biñ can
Feryâdına irmedügi cânâne ne müşkil
7. Şeyhî ne yazuk muhterem iken kala mahrûm
Maḥrem haremme ola bigâne ne müşkil

CXIII

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Serverâ serv boyuñ hem-ser-i tûbî mi degül
Sen Sikender ķademi efser-i Kisri mi degül
2. Çeşmûn öldürse ne ǵam çeşme-i cândur tûdağuñ
Melekü'l-mevt ise ol bu dem-i ‘İsî mi degül
3. Zâhide sidre makâmı vü bize kâmet-i dost
Müntehâ gözler iseñ bu nażar a‘lî mi degül
4. Hüsün ma‘nisine bu cân u cihân şuretdür
Yüzüñ âyînesi ol şurete ma‘ni mi degül
5. ‘Işkuñuñ velvelesi ‘âlemi Mecnûn idicek
Zülfüñuñ silsilesi hayret-i Leylî mi degül
6. N’ola ǵaşy oldum ise hayret ile Mûsîvâr
Yâr dîdârı bu dem nûr-i tecelli mi degül
7. Tek şalâ eyle şehâ yoluña baş oynamaga
Kadem evvelde başan Yûsuf-i Şeyhî mi degül

CXIV

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

1. İy sefer ‘azmin kılan cân eyle menzil gitme gel
Çün dil ü cânsın ķoma bī-cân ü bī-dil gitme gel
2. Hâşılısının ‘ömrümüñ gitme becid ‘ömrüm bigi
Sensüz olan ‘ömrden bi'llâh ne hâşıl gitme gel
3. Sen yaşum bigi gidelden gitdi nûrı çeşmümüñ
Vaktidür merdümligüñ bir dem kerem kıl gitme gel

4. Göller itdi yolları āb-ı revānından gözüm
Gülsin iy serv-i revān şoldurmasun gil gitme gel
5. Kana girme dön yaşum arduñcadur yiter dutar
Āh-ı ‘āşıkörperden yigitsin olma gāfil gitme gel
6. Ay yüzüññ ayrılığı günlerim dün eyledi
Dün ise kim her demidür baña biñ yıl gitme gel
7. ‘Akl u şabr u cān u göñli kārbāni Şeyhī'nüñ
Hastedür iy sārbān bağlama mahmil gitme gel

CXV

mef̄ ülü fā ilätün mef̄ ülü fā ilätün
müstef̄ ilün fā ülü müstef̄ ilün fā ülü

1. Perri-şıfat ne yüzdür bu şekl ü bu şemāyil
Ki*olur gören kişinüñ elbette ‘aklı zāyil
2. Levhinde sīnesinüñ yüz dā vet okiyaydum
Heykel yirine bir kez kılsa kolın hamāyil
3. ‘ Akdinde saçlarınıñ müşkil hisāba gelmez
‘ Akl u kiyās eliyle hall olmaz ol mesāyil
4. Bād-ı şabā boyından serve haber yitürmiş
Ol mu‘tedil hevāya cān ile oldu māyil
5. Didüm ki cān senüñle bī-perde şohbet ister
Eydür bu şart ile kim olmaya cism hāyil
6. Tahşīl-i ‘ ilm-i ‘ işki aśān bilürdük evvel
‘ Ömr aħħir oldu olmaz hāşıl bu hoş fezāyil
7. Kavvāl-i meclis-i şeh Şeyhī sözin mi eydür
Kim koparı her tarafından "li'llāhi derrü kāyil"

CXVI

mef̄ ülü fā ilätü mefā ilü fā ilün

1. Sağın şu zülfe olma iñen mübtelā göñül
İtme kabul bir başuña bin belā göñül

2. Ki*ol hāl dānesine düşüben olan esīr
Āzāde olmayup ḥad-i serve ḫala gōñül
3. ‘ Aşķı odına maḥv oluban yaķılurisañ
Bulmayasın bu derdüne devā gōñül
4. İllā şehūn işigine yüz urasın meger
Kim raḥm idüp ḫulına ide merhabā gōñül
- 5 Devrān ṭapancasın yiyyuben şāh-i Germiyan
Şabrine oldu memlekete pādiṣā gōñül
- 6 Sen dahı rūzgār cefāsına şabr ḫıl
Bir gün ola ki göresin andan vefā gōñül
7. Şeyhî elinde yoğisa şimdi sīm ile zer
Yiter şehūn aña nazarı kīmiyā gōñül

CXVII

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

1. Her seher-geh od düşer eflāke āhumdan benüm
Her gice ‘ālem ṭolar dūd-i siyāhumdan benüm
2. Kan döker şām u seher mihr ile şefkatden şafak
Yummaz ıldızlar gözin feryād u āhumdan benüm
3. Cün benüm şıdk u şafā oldu günāhum bilürem
Bu gün āhum çoklığını ol günāhumdan benüm
4. Naḥs-i ṭāli‘ dür beni dil-ḥaste ḫilan dem-be-dem
Yoḥsa ben ḫul şākirem devletlü şāhumdan benüm
5. Serv ḫaddi sāyesin ki*idinmişem püşt ü penāh
Gün ṭoḡısar başuma püşt ü penāhumdan benüm
6. Ben bu derd ile ölüp ṭoprağ olursam iy şabā
Şu yirine od çıka şıksañ giyāhumdan benüm
7. Şāhid-i ‘ādil gözüm yaşıyla gönlüm odıdur
‘Arif olan mā-cerām aña güvāhumdan benüm
8. Şöyle yakdı āhum odi yüregümi ḫuṣk ider
Ger muhiṭe ire bir kef ḥāk-i rāhumdan benüm

9. Şükr kıl Allâh'uña Şeyhî k'irüre şâhuña
Hâşa kim mahrûm olam lutf-i İlâhumdan benüm

CXVIII

mefâ‘ ilün fe‘ ilâtün mefâ‘ ilün fe‘ ilün

1. Karâr kalmadı cânumda ‘azm-i yâr iderem
Bu kâr u bârı saçılı bigi târ u mâr iderem
2. Ya vaşl-ı yâr ola ya yarıla yürek bârı
Bu fûrkât odiyile nice intizâr iderem
3. Ezel seher-gehi bir câm içürdi sâkı-i vakıt
Ebed günine degin cânumı hümâr iderem
4. Şu sırrı kim yitürür baş herçi bâdâ bâd
Baş ortaya komışam ھalqa âşikâr iderem
5. Ben ol hevâda uçaram ki zülfî dâmîyile
Gelürse vaküme ‘anķâları şikâr iderem
6. Selâmet ehline eydüñ melâmet eylemesün
Ki ben belâ günini cândan ihtiyâr iderem
7. Çü kîl ü kâl ile Şeyhî şu‘ur olmaz imiş
Bu şî‘r şâ‘rını pes nice bir şî‘är iderem

CXIX

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Göz açam olmağ için dil-bere hem-dem neyisem
Kulağ uram nefes-i hem-deme her dem neyisem
2. N'ola kâldum ise elden ağıza yile uyup
Yine dem-sâz oluban sûz ile sâzem neyisem
3. Nâlem âvâzına çün hem-nefes oldı dil ü cân
Kîlayum zârumı geh zîr ü gehî bem neyisem
4. Ger delük delük olup yüregüme şancıla şîş
Ciger itmege kebâb oldı içüm dem neyisem
5. Barmağı gözlerüme her ne işaret kim ide
Bağlayup hîdmete bil yolna yilem neyisem

6. Gerçi feryādum ider rāzumı ‘ālemlere fāş
İtmezem sırruma her bī-dili maḥrem neyisem
7. N'ola zülfî gibi baş ḳoṣṣa hevāya Şeyhî
Şormazam degme kişi çengine perçem neyisem

CXX

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Bahār mevsimidür hem-dem-i şabā olalum
Gül ile dōst koħusına āśinā olalum
2. Çü devr-i lāledür iħlāş ile ḫadeħ tħatalum
Nite ki nergis olur mest bī-riyā olalum
3. Zamāne sırrını ḫo ġoncē bigi ser-bestē
Çemen şafasına gül bigi dil-güşā olalum
4. Götürdi luṭf-ı şabā uş hevā kūdūretini
Nesīm-i şübh bigi bir nefes şafā olalum
5. Cihān fütūħına Cem cāmdur dimiš miftāħ
Gelūn mülāzim-1 cām-1 cihān-nūmā olalum
6. ‘Amelden ücret uminca ġurūr-1 ṭā‘ at ile
Günehde muttażir-1 raħmet-i Huzā olalum
7. Bahār tevbeye Şeyhî cünūn dimiš ‘ākil
Bu gün muvāfaḳat it irte pārsā olalum

CXXI

fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Bulmaduk vasla dest-res n'idelüm
Olmaduk yāra hem-nefes n'idelüm
2. Tolduralum ciger ḫaniyla ḫadeħ
İçelüm göz yaşını bes n'idelüm
3. Ḫanda buldu lebi nebātin hāl
Tūtīden yiġimiş meges n'idelüm
4. Bizden ayru görür yüzini rakīb
Güle yār oldı hār u has n'idelüm

5. Eser itmez naşihatuň vā' iz
Keser iseň sözüni kes n'idelüm
6. Saña cennet bize mahalle-i dost
Bu hevāda uchar heves n'idelüm
7. Şeyhi cān bāğına kılur pervāz
Uşanur ise bu ƙafes n'idelüm

CXXII

müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün

1. Bir gün göñülden cānumı dildāra işār eyleyem
Evvel özümden el çekem pes 'azm-i didār eyleyem
2. Mestāne gözlerin görüp mestūrlık şatan kişi
Ger Bāyezid-i vakıt ise rüsvāy-ı bāzār eyleyem
3. Şol rind kim yār u meyi cān u cihāndan yig göre
Ger bi-ḥaber inkār ide ben cāndan ikrār eyleyem
4. Meydān-ı 'ışk içinde cān kim terk iden Manşūr olur
Gönlüm "ene'l-ḥaḳ" dir ise zülfinde ber-dār eyleyem
5. Seccāde ger zaḥmet vire ruhbāna rehn-i mey ƙilam
Tesbih̄ eger mānī ola fi'l-ḥāl zünnār eyleyem
6. Şeyh aǵzı sırrından bize çok nükte ders ider velī
Bir nokṭadur aşlı hemiń nice ki tekrār eyleyem
7. 'Ömrüm bigi ol bi-vefā gerçi ki yār olmaz baňa
Yārī kılur ise ḥuzā kendüzüme yār eyleyem
8. Bīmār gözi dem-be-dem һaste ciger ƙanın içər
Şeyhi didüğü buyımış bīmāra tīmār eyleyem

CXXIII

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

1. Eyyühe's-sākī bi-ke'sāti'l-müdām
Tābe 'iṣī fe'skinī riķa'l-ǵulām
2. Ayruga mey bize cām-ı cān-fizā
Vehve yugni'n-nāse 'an ke'si'l-müdām

3. Pîş-i nûş-ı şehd-i şirîn-i lebet
Lâ-yehîllü'ş-şurbu 'an ħamri'l-ħarām
4. Niçün olur 'âşıka şûfi ġarîm
Çünkü bilmez neydugin vecd ü ġarām
5. Müftî-i tevbe zi-to bi 'se'l-fakîh
Mürşid-i râh-ı ġamet ni'me'l-imâm
6. Yâri ķorsam lev̄m ile olam le'îm
Lâyimi fi-ħubbiħi külle'l-melām
7. Bâda virme 'ömrüñi gül devridür
Bâde şâfi geṣt ender devr-i câm
8. Si' ri Şeyħî'nüñ қalîl ammâ delîl
Söyledük ħayrū'l-kelâmî ve's-selâm

CXXIV

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. Yine rindâne gelüñ 'azm-i ħarâbât idelüm
Pîr-i mey-ħâne ile zikr-i münâcât idelüm
2. Şûfiye zerk u riyâ setr ü hicâb oldiyise
Câm-i şâfi ile biz keşf-i kerâmât idelüm
3. Naķd-i vaqtı görelüm 'ahde vefâ gösterelüm
Niçe bir guşşa ile kışşa(y)ı mâ-fat idelüm
4. Seyr-i āfâkî koyup vech-i hasen gözleyelüm
Baķalum āyineye fürce-i āyât idelüm
5. Ruħlarıyla bize ger 'arża ķila lu'b ile ħâl
Felegüñ şâhini bir beydaķila mât idelüm
6. Nefy-i nûr eyleyene turfe nikâbuñi götür
Çünkü Haķ zâhir ola gün bigi išbât idelüm
7. Zühde meyl eyle velî 'ışk ile hoş geç Şeyħî
Belki dâyim bunı ol raħmet-i evkât idelüm

CXXV

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Şabā demini nesīm-i ḥabībe beñzetedüm
N‘idem çü derdluyidüm ben ṭabībe beñzetedüm
2. Maḥallesin ṭolanurken yüzüm sürüp gördüm
Bir it ḡarībi ṭalardı rakībe beñzetedüm
3. Sūcūd iderdi ayağına küfr ü dīn ehli
Yüzini Ka‘be vü zülfin ṣalībe beñzetedüm
4. Göñül diledi saçından kaçında kīla karār
Gicede mescide ḫonmuş ḡarībe beñzetedüm
5. Vişālin öñdüm idi kıldı kāmetile kīyām
Çi ger kīyāmete şaldı ḡarībe beñzetedüm
6. Riyā vü zerķı koğıl didi pīr-i mey-ḥāne
Mevā‘ iżin işidicek ḥaṭībe beñzetedüm
7. Cemāli gülşenine medh okur iken Şeyhī
‘Anāluyidi dili ‘andelībe beñzetedüm

CXXVI

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

1. Şanemā gün yüzüñ āyīne-i cāndur bilürem
Dü cihān naķşı ḫamu anda ‘ayāndur bilürem
2. Kanķı naķķaş kim ol dāyire-i hüsnüñden
Nokta taşvīr ide üstād-ı cihāndur bilürem
3. Gamzeñ eydür ki göñül şehrini vīrān iderem
Şehryāruñ iline hükmi revāndur bilürem
4. Gözüñüñ kaşuñuñ añlayamazam hīlelerin
İlle bu fitne vü ol ḫafet-i cāndur bilürem
5. Ni‘ met-i ḫahr ile kim ḫullaruñı añar idüñ
Bizi yād eylemedüñ ḫayli zamāndur bilürem
6. İy riyālu ‘ameli aşşılu bilen şūfī
Gider ol fikri ki ḫimāna ziyāndur bilürem

7. Çemen ü yār u mey ü sāz gerek Şeyhî'ye pes
Kalanı ǵuşşa vü ǵam 'iš hemāndur bilürem

CXXVII

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

1. Nice ki şevk-i derūn kışşasını һana yazam
Göñül diler kim anuñ nüşhasını cāna yazam
2. Boyandı һūn-ı cigerden varak varak defter
Bu mā-cerayı meger pāre pāre қana yazam
3. Meded қılursa deñizler midād olup cümle
Kenāra irmeye bu nāme bī-kerāne yazam
4. Şahīfe қara geyür hāt başına hāk saçar
Çü һasretüm şifatın ruk' a-i beyāna yazam
5. Yiri şu կıldı yaşum şerh-i nār-ı şevki meger
Duhān-ı āhum ile levh-i āsmāna yazam
6. Bahānesüz yazaram işiginde bende beni
' Aceb vişaline şukrāneye behā ne yazam
7. Cemāli şem' ine pervānevār uram pervāz
Ya maḥv olam ya қamu şu' lesinde yanayazam
8. Ne yazsa defterüne rāzī ol ezel kalemi
Ki Şeyhî aduñı dīvānuma yegāne yazam
9. Çü der-miyāndur anuñla cihān u cān u göñül
Gine bu derdüñ emin şāh-ı Germiyān'a yazam

CXXVIII

mefā' ̄lün mefā' ̄lün mefā' ̄lün mefā' ̄lün

1. Senüñ derdüñden iy dil-ber yüregüm қan idüp gitdüm
Kenāra gelmedüñ iy dür yaşum 'ummān idüp gitdüm
2. Umardum vaşluña irem yüzüm ayağuña sürem
Firākuñ odına düşüp dili қurbān idüp gitdüm
3. Niçe ki cehd idüp hanum gözüm yaşını 'arż itdüm
Teraḥhum itmedüñ bir kez yüregüm қan idüp gitdüm

4. Yürürem gurbet içinde şehā derdüñle dertlenü
Ki tākat ḫalmadı va'llāh ciger biryān idüp gitdüm
5. Niçe dertlülere dermān olur idi bu Şeyhī'nüñ
Garīb düşdi begüm bahtı ki bī-dermān idüp gitdüm

CXXIX

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1. Hasretā derdā ki vuşlat niç metini bilmedüm
Uğrayasın cāna fürkət zaḥmetini bilmedüm
2. Şol güher kim ķadri biñ cān u cihāndan yig idi
Buldum illā yavu ķuldum kıymetini bilmedüm
3. Haḳ Süleymān tahtını ben mūra rūzī eyledi
Yile virdüm cehl ile çün hürmetini bilmedüm
4. Yiridür endāmuma ḥār-i belā tīg-i cefā
Ol gül-endāmuñ çü ḥakk-i şohbetini bilmedüm
5. Ten 'azābin ṭartayıñ çün cān şafāsin sürmedüm
Baş yarağın göreyin çün dil yatını bilmedüm
6. Kāmetinden yüz çevürdüm secde-i sehv ola mı
Çün ķazā irdi namāzum niyyetini bilmedüm
7. Vaşlı balı datlusı Şeyhī'yi itdi bī-ḥaber
Kim ne acıymış belā-yı fürkətinı bilmedüm

CXXX

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1. Dem-be-dem bağrum ķanına yiridür ķan gözlerüm
Çünkü işüñ acı yaşı oldı şuyuñ ķan gözlerüm
2. Yār-i cān idi kenārumda ciger gūşem yaşum
Şimdi gözden düştüğüçün oldı giryān gözlerüm
3. Dişlerüñ incüsüycün yüzü üzre viribir
İşigüñ ṭoprağıçün eşkini ḡaltān gözlerüm
4. Düşeli laç lüñ ḥayāli gözüme cevher şaçar
Buldı mı vīrāne içre genc-i pinhān gözlerüm

5. Tā ḥayālūn çı̄kuban ḡaflet yuhusı girmeye
Pāsbān hindūyı*iider zengī(y)i derbān gözlerüm
6. İki sakkā ḥādimüñdür meşkini pür-eşk idüp
Şu bigi döker yoluña la'1 ü mercān gözlerüm
7. Perde-dār olduğuçün gün yüzüne zülfüñ gibi
Şubha dek kılur giceyi tîr-bârān gözlerüm
8. Şevk ile cānum bigi çı̄kduğda evden sen güneş
Kaldı arduñca göge dikildi ḥayrān gözlerüm
9. Şol leb ü dendān sözin nażm itdügince Şeyhî'nüñ
Oldı lafzı luṭfına la'1 ü dür-efşān gözlerüm

CXXXI

fe' ilātūn mefā' ilün fe' ilün

1. Sākiyā şubh-dem şabūh idelüm
Bâde şun kim ǵidā-yı rūh idelüm
2. Çünkü ser-māye ' ömrür kişkiye
Andan uş bir nefes fütûh idelüm
3. Hüblaruň şohbetine şukrâne
Genc-i Kârûn u ' ömr-i Nûh idelüm
4. 'Işk metni metîn ü müşkildür
Anı ḥall itmege şurûh idelüm
5. Şeyhiyā Ḥaḳ'dan iricek tevfîk
Varalum tevbe-i Naşûh idelüm

CXXXII

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilün

1. Kime kim baḥt u sa' ādet ide i᷑kbâl ü ķudūm
Olur ol hüsн ü melâhat bile şeh yā mahdūm
2. Zülf-i müşgîni gör ol 'āriż-ı kâfûr üzre
Düşmiş ol resme mu'āriż nite kim Hind ile Rûm
3. Bili bir ḥaṭṭdur anuñ diķkati ḡäyetde daķik
Aǵzı bir noqṭa durur ol da vücûdı mevhûm

4. Kemerî ḥall ider ol ḥattı kim oldur müşkil
Lebleri fâş ider ol sırrı kim oldur mektûm
5. Қâmetüñ sidresini rûh çü menzil idinür
Lâ-cerem sidredür ol rûha maķâm-ı ma‘lûm
6. Kâfire ni‘ meti gör kim nice merzûk olur ol
Müsteħâkdur kim olur ol қamu yirde maħrûm
7. Țal‘ atuñ şem‘ i durur Şeyhi‘yi odlara yakân
Tañ mı pervâne yaķılsa nirede kim ola mûm

CXXXIII

mefâ‘ılün mefâ‘ılün mefâ‘ılün mefâ‘ılün

1. Ne dem kim ȝikrûmi dilden diyâr-ı dil-nüvâz itsem
Ne tañ ger sûz ile āh u fiġān u yâ niyâz itsem
2. Dilüm bu sûre-i nûndan dahı nesne*eylemez tekrâr
Kaçan mihrâb қaşuñuñ ҳayâliyle namâz itsem
3. Kaçan kim yâd idem ağızın düşer tar kâfiye şî‘rûm
‘Aceb mi zülfi vaşfında söze fikr-i dirâz itsem
4. Muħayyer olur āhumdan cihânda kûcek ü büzung
Kaçan ‘uşşâk içinden ben ser-āgâz-ı hicâz itsem
5. Eyâ gül-rûy-ı sîmîn-ten gözüñ derdiyile sinüñ
Yüzüm rengini nergisveş ‘aceb mi zerd ü sâz itsem
6. Senüñ iy Yûsuf-ı meh-rûy hevâ-yı şâm-ı zülfüñden
‘Aceb mi seyr idüp Rûm’i ki ‘azm-i mülk-i Lâz itsem
7. Ҳumâr-ı çeşmi devrinde nigâruñ Şeyhiyâ tañ mı
Gözüm câmîn idüp pür-mey fiġânum sûz u sâz itsem

CXXXIV

mefâ‘ılün mefâ‘ılün mefâ‘ılün mefâ‘ılün

1. Gözüñ қanum içer her dem dahı ṭoymaz henûz kînden
Şoruñ bu fitne ȝâlimden ‘aceb n’ister bu miskînden
2. Mu‘ anber şacuñ ol yirde ki zülfîn ҳalka-çîn eyler
Şabâ ger dem ura anda ҳaṭâdur Çîn ü Mâçîn’den

3. Anuñ rüşen yüzü nûri getürdi gebri īmâna
Anuñ fettân saçı kûfri çıkışdı şûfi(y)i dînden
4. Cemâlüñ naşşunuñ ‘aksi gözümde şöyle resm oldu
Biten hep lâle vü gûldür gözümüñ yaşı renginden
5. Gözüme uyhu bir düşdür hâyâl oldu uchar gözde
Bu sevdâya ‘ilâc olmaz meger ol zülf-i müşgînden
6. Anuñ şîrin lebi tatlu baña biñ şehd ü şekkerden
Anuñ gûl yañağı nâzük baña yüz berg-i nesrînden
7. Cihân hüsrevleri Şeyhî sözünden zevk alur her dem
Meger şehd ile şekkerdür gelen ol lafz-ı şîrînden

CXXXV

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Yine uş cân u göñül ‘ışkuña cân virdi bu gün
‘Akl sevdâya düşüp dîni revân virdi bu gün
2. Leblerûñ yâdına kan içdürü ‘âşık ne ‘aceb
Ayağuñ toprağına cân u cihân virdi bu gün
3. Gerçi gaddâr durur devr-i zamân gel iy dost
Hoş sürellum demi çün devr zamân virdi bu gün
4. Mûdde‘î münkîr olur ‘ışkına cân virdügüme
Bilmez anı ki benüm cânuma cân virdi bu gün
5. Ta‘ neden ‘ışkı gâmin niceyi koyam Şeyhî
Baña ol tuhfe(y)i ol hûb-ı zamân virdi bu gün

CXXXVI

mef‘ ülü mefa‘ îlü mefa‘ îlü fa‘ ülün

1. Almış mı şabâ yili saçuñuñ haberinden
Kim cân kohusı gelür eserken eserinden
2. Tûbî boyuña bende dimiş serv zihi râst
Âzâdelerûñ bu gele ‘âli-nazarından
3. Şâbâş bu serve ki hîrâmân yüriyicek
Avâze-i ahsent kopar reh-güzerinden

4. ' Anber saçınıñ derdi yakar micmeri oda
Göynüklü köhuları tanukdur cigerinden
5. Andan berü kim dişleri nazmını okıldum
İncü saçaram her yire gözüm güherinden
6. Şu 'arızı derdinde gezer her yaña nälän
Göz yaşı durur hâşılı seyr ü seferinden
7. Devlet günüyidi bu gün ol mäh ele girse
Cân vireyidük ayağına mā-hažarından
8. Şükrâne nişar ideyidi Hızır hayatın
Nûş itseyidi zerrece ağzuñ şekerinden
9. Gamzeñ sihirinden niçe kim cân hâzer iltür
Gâfil yûrime Şeyhî'nüñ âh-ı seherinden

CXXXVII

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. Ne hâber virdi şabâ zülf-i perişanuñ içün
Ki benefše kara yaşılu görinür anuñ içün
2. Neyiçün baş açar u el götürür serv ü çenâr
Ki du' ā eyleyeler ķadd-i hîrâmânuñ içün
3. Gün yüzüñi görücek rûşen olur zûlmâni
Her ne vech ider isem şol meh-i tâbânuñ içün
4. Gerçi lâyık degülem luťfuña iy kân-ı kerem
Hasenâtuñ gunidür hâyr idegör cânuñ içün
5. Kaşlaruñ yayını 'id ayı gibi gözledüğüm
Bu ki cânum siperi terk ola ķurbânuñ içün
6. Lâle hâk itdi yüzin gül yañağuñ reşkinden
Gonçe çâk itdi ķabâ la' l-i dûr-efşanuñ içün
7. Dûr ü cevher saçılır nâzük ü ter söz yazılıur
Şeyhî inşâ kîlîcaķ şol leb ü dendânuñ içün

CXXXVIII

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. Tâli' üm yapdiyise ni' met ü râhat ƙapusın
Yârumuz şûr ki açar mihnet ü zaḥmet ƙapusın
2. Dôst yolında olur devlet işiginde muķim
Her kime fetih ideler baht u sa' ādet ƙapusın
3. Nazar-ı luťfi gözet manzara-i rahmetden
N'ola bağıladuñ ise hîdmet ü tâ' at ƙapusın
4. Ƙanı bir ehl-i fütüvvet ki kerem bâbından
Göstere meykede küncinde mürüvvet ƙapusın
5. 'İzzet ol gûše-nişnûñ ki bulup 'uzlet evin
Kodî vü açdı cihân milkini himmet ƙapusın
6. N'ola iy pîr-i muğân ağasın irşâd ƙılup
Bu һarâbât maķâmında kerâmet ƙapusın

CXXXIX

fe' ilātün mefâ' ilün fe' ilün

1. Gitmedi göz yaşı kenârumdan
Buni buldum vefâyi yârumdan
2. Ƙapusunda niçe ƙılam feryâd
Çünkü fetih olmaz âh u zârumdan
3. Taşa söyle isem yüregi taşa
Derd-i yâr u ǵam-ı diyârumdan
4. Yire yağmur yirine yağdura od
Göge çıkışsa yıl ǵubârumdan
5. Șabr hicrine vü ƙazâya rîzâ
Bu ƙadar ƙaldı yoğ u varumdan
6. Yoğ şikâyet bu ƙulda lîk sitem
Şehre fâş oldı şehryârumdan
7. Yâr eger bî-karârdur Şeyhî
Hele ben geçmezem karârumdan

CXL

mefâ' İlün mefâ' İlün fa' ülün

1. Naşîbüñ var ise şûfi şafâdan
Mey-i şâfi içüp şâf ol riyâdan
2. Bahâr ile yine naâd oldı cennet
Heves dîdâra eyle geç hevâdan
3. Gel iy gül-ruh göñül bâğı yüzüñdür
Nesîmüñ hoş-nefes bâd-ı şabâdan
4. Senüñle bir dem olur ' ömr-i bâkî
Ne hâşıl bes dañı milk-i fenâdan
5. Gözüñ nergislerinden câna oğ ur
Ki yigdür zañmı yüz biñ hûn-behâdan
6. Leb-i la' lîn ile bir nükte söyle
Ki ķalsun ǵonce dem-bestे hayâdan
7. Eyâ vaşl ehli vaşluñ ķadri hâkkı
Unitma Şeyhî'yi dañı du' âdan

CXLI

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

1. ' Aceb midür güzer ķılsa nažar firdevs-i a' lâdan
Ki oldı cân gözü rûşen bu gün nûr-ı tecellâdan
2. Çü dîdârından irmışdır başuma sâye-i devlet
Göyinsem şevki tâbîndan gerekmez gölge tûbâdan
3. Nice տâkat getürmişdir bu envâr-ı tecelliye
Meger kim berk imiş yâ Rab göñüller Tûr-ı Mûsâ'dan
4. Deniyü'n-nefs olam virsem cihâna hâk-i pâyuñi
Bilür dâna ki yigdür dôst mihrin dîn ü dünyâdan
5. Zihî dem k'ireñüñ ' ömri Hıjzırveş câvidân oldı
Hemîn bir lahżadur dirler dirilen nefh-i ' Isâ'dan
6. Getür sâkî mey-i bâkî fenâ olmazdan öñ bir dem
Budur cennetde de hâşıl şalâh u zûhd ü taķvâdan

7. Şikeste gönlüme ḫurrañ virürse gūse ķaşuñda
Bu fethi yig görür Şeyhî şerefde ṭāk-ı Kisrâ'dan

CXLII

mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün

1. Zihî nûr-ı tecellī kim görindi şun̄-ı Mevlîden
Ki görse dileye uçma᷑ melek firdevs-i a᷑liden
2. Açılı çihre-i ḫubuñ göñül göz yumdı cennetden
Görürken şekl-i rûhânî ne lezzet naḳş-ı Mâni'den
3. ' Aceb mi ḫırmen-i hüsnüñ cihâni ḫuhe-çin itse
Ki her bir dânesi yigdür anuñ dâna᷑a dünyâden
4. Kemân-keş ḡamzeñüñ sihri libâs-ı zühdi çâk itdi
Eger döymezse bir tîre ne ķuvvet dir̄-i taqvīden
5. Egerçi şubh-ı şâdîkdür yüzüñden ister âb-ı rû
Deguldür çeşmesi çün ter ne hâşıl ķuru da᷑viden
6. Bilür ' aklı olan âdem ki Mecnûn nice ' âkildür
Şabâ keş eylese bir dem hicâbı hüsn-i Leylî'den
7. Göñül ķaddüñ hevâsında nice ' âlî-himmetdür
Ki tozuñ gözine yigdür bihişt ü şâh-ı ṭûbiđen

CXLIII

mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün

1. Ne ḫayğu kîlca cânuma şâcuñuñ piç ü tâbîndan
Gözüm göñlüm çü rûşendür cemâlûñ âftâbîndan
2. Kapuñ firdevs-i a᷑lâdur çü girdük bâb-ı raḥmetden
Niçeme ' âşıyüz kurtar bizi fürkât ' azâbîndan
3. Cigerden cândan almışdur gözüm la᷑l ü güher genci
Bu deñlü armâgan çôkdur saña künc-i ḫarâbîndan
4. Ḫarâb-ı ergavânîdür duḥâni lâle câmîndâ
Ne ḫan ṭamdisa oduñda benüm bağrum kebâbîndan
5. Bahâruñ revnaķı vaşfi bihiştüñ zîneti şerhî
Kamu bir faşl u bâb imiş senüñ hüsnüñ kitâbîndan

6. Gel iy devlet gözü bu dem bakup diđāra bīđār ol
Ola kim uyana nā-geh bu baht-i hufte h̄ābından
7. Elā iy sāk̄i-i bāk̄i ki mest eyledüñ āfāk̄ı
N'ola Şeyh̄ı'ye içürseñ leb-i la' lüñ şarābindan

CXLIV

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1. İy beni luđf u vefādan her nefes yād eyleyen
Kurtarup fürkat odından güşadan şād eyleyen
2. Hüsrev-i şirin-nefessin sözlerüñ bir nükte-dān
Şad hezārān Leylī vü Mecnūn u Ferhād eyleyen
3. İy güzellik tahtına sultān olup beglik süren
Hulk ile halkı dirüp hükmine münkād eyleyen
4. İy cemali ' aksini āyīnede rūşen görüp
Göñlini āyīne tek sengīn ü pūlād eyleyen
5. Benven ol ' işkuñ yolında baş u cān terkin uran
Bī-nevālik resmini ' ālemde bünyād eyleyen
6. Sensin ol hüsün ü leťāfet birle cān mülkin dutan
Hem göñüller tahti üzre ' adl idüp dād eyleyen
7. Tal' atı hūrşīdinüñ yüzden niğābin açmadan
Şeyh̄ı'nüñ bu şiveden göñlin feraħ-şād eyleyen

CXLV

mef̄ ūlü fā' ilātü mefā' ūlü fā' ilün

1. Gel iy ʐarif ü serv-i gül-endām ʐandasın
Sensüz göñülde ʐalmadı ārām ʐandasın
2. Hicrūñ odına yanam i dil-ber ' ale'd-devām
Sanma beni ki üşenem aram ʐandasın
3. Her dem ki āh idem dütünüm göklere çıkar
Raħm eyle baňa ʐalmadı çāram ʐandasın
4. Cāni vü başı vaşluñ içün kılmuşam fidī
Yā irišem ya bağrumı yaram ʐandasın

5. Niçe ki kaşd ider tapuña irmäge elüm
Yol bulmazam ki hırdmete varam ķandasın
6. Her gice Şeyhi āh ider eydür bu müşra^c 1
Gel iy żarif ü serv-i gül-endām ķandasın
7. Nāmūs u ‘ār şışesini taşa çalmışam
Yüzüm şuyunu ṭoprağa ķaram ķandasın

CXLVI

mefā^c ilün mefā^c ilün mefā^c ilün mefā^c ilün

1. Yile vardı gül ü lâle nigāruñ ħadd ü rûyından
Yire düşdi ser-i tūbi utanup serv boyından
2. Cihanda қal ü қıl eyler ne kim bārīk-bīn varsa
Dirilüp fark idemezler bilini zülfî müyündan
3. Yağar ǵamgın olup bağrıñ Hoten'de dem-be-dem āhū
Haber işideli cānā şاقуñuñ čini büyündan
4. Rakıbi it gibi ürür nigāruñ her yaña her dem
Çü ney zār ile ‘uşşakı güzer kıldukça kuyından
5. Perişān olsa bu Şeyhi ‘aceb mi çünkü hicrūñde
Dimāğı ṭolu sevdādur şاقуñuñ güft ü gûyündan

CXLVII

fā^c ilātün fā^c ilātün fā^c ilün

1. Gel berü bir dem olalum cāna cān
Tenlere tenler ulaşsun cāna cān
2. Bu leṭāfet birle var mı bir beden
Cān şıfatlu ola ins ü cāna cān
3. Her ki sen cānān ile cān besleye
Vaşluña şukrānedür meccāne cān
4. Kirpüğün okı belādur niçe bir
Şaqlana gönül dahı yacana cān
5. Leblerüñ la^c li virür yākūta kūt
Dişlerüñ dūrri virür mercāna cān

6. Ol şanem rūhu'l-ķudüsdür yā Mesîh
Kim bağışlar her öpüp ķocana cān
7. Şeyhi'nüñ nazmiyile bād-ı şabā
Rūm ilinden iltür Erzincān'a cān

CXLVIII

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. Terküñi urmazam iy cān u cihānum bilesin
Ne ķadar kim ṭura bu gevdede ķanum bilesin
2. Beni hicrüñ depeler olur ise saña ne ġam
Kimsenem yok ki gele isteye ķanum bilesin
3. Bu benüm derdüme senden olısar yine devā
Yoқ durur hergiz aña şekk ü gümānum bilesin
4. Bu ne sirdur görücek yüzüñi ' aklum ṭağılur
Anuñ içün tutilur sözde lisānum bilesin
5. Gel e Şeyhi'yi esirge ki esir oldu saña
Gitmegüm yoğ işigüñ oldu mekānum bilesin

CXLIХ

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

1. İy sâki-i hüsrev-şıfat şun bâde-i gül-rengi sen
Vi y muṭrib-i şirin-nefes dek turma depret çengi sen
2. Muṭrib eger sāz eyleye nev-rūzda āğāz eyleye
Güyende şeh-nāz eyleye zengüle tut āhengi sen
3. Gel iy ǵulām-ı hoş-nevā bu demde şād olmak revā
İç şuciyi kayguñ şava benden tut iş bu pendi sen
4. İy şadı-i şengül bu gün ben bülbülem sen gül bu gün
Gönlüm şikār itgil bu gün yarın bilesin cengi sen
5. Gel iy ḥarif-i hem-ķadeh dil hāsidüñ [eyle] şereh
Hoş teng teng otur feraḥ giñ yirde sür dil-tengi sen
6. Ger bezmümüzde ehl ola cān terk iderseñ sehl ola
Manṣur da ger cehl ola başına urgıl sengi sen

7. İy zāhid āhir cūş kıl vaqtüni bir dem hoş kıl
Gel gel melāhat nūş kıl terk eyle nām u nengi sen
8. Aşħāb-ı meclis ‘iş ile yol ḥoġru gitdiler bile
Ser-ḥoġri işi menzile ḡafletden ayil bengi sen
9. Şeyhî'yi her bir kūr-dil bi-żevk u ḥod bilür diril
Sāki pey-ā-pey muttaşıl şun bāde-i gül-rengi sen

CL

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

1. Benefše zülfüne her dem hezār ahsent iy meh-rū
Kim aña sünbül ü ‘anber ǵulām olmuş eli baǵlu
2. Cihānı ṭal‘ atuñ şevkı kılurdu nūra müstaǵraq
Eger ebr olmasa hācib yüzüne iy hilāl-ebrū
3. Nitekim haddüne her dem çemende raǵm ider lāle
Müsemmen dişüne her dem şadefde reşk ider lü’lū
4. Yüzüñ enver sözüñ şekker gözüñ ‘abher özüñ server
Boyuñ ‘ar‘ ar büyuñ ‘anber dişüñ gevher şacuñ Hindū
5. Senüñ bu āyet-i hüsnuñ eger kāfirlerle inse
Diye kāfirler āmennā ki lā-hallāka illā hū
6. Feşāḥat birle cü Şeyhî cemālüñ medhīn idelden
Kelāmından hayā idüp güher ma‘ dende olur şu

CLI

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

1. Nigārā ḥaddüñüñ luṭfi կomadı gülde reng ü bū
Apardı gözlerüñ sihri gözinden nergisüñ uyhu
2. Meger bir gün boyuñ servin görem diyü kenārında
Gözinden çeşmeler döküp yüz urup yire yürǖr şu
3. Sizerse leblerüñ luṭfin çemende ditreye lāle
İşitse dişlerüñ nazmın şadefde āb ola lü’lū
4. Gözüñ cellādı cānuma çeker her lahzada hācib
Dökerdi կanum olmasadı hācib ortada ebrū

5. Saçuñ küfrin yüzüñ nûrin görürse zâhid ü râhib
Bu mescidden diye yâ hâ vü ol büt-hâneden yâ hû
6. Yañağuñ âteş-i Mûsî dudağuñ mu^c ciz-i [‘]İsî
Kemâl-i hüsne Yûsufsın Muhammed'den tutarsın hû
7. Eline câm alup Şeyhî seni medh itse gülşende
Şurâhî zikr ider kûl kûl çağırur fahte gû gû

CLII

mefâ^c ilün fe^c ilâtün mefâ^c ilün fe^c ilün

1. Sabâ şafâ haremîne güzer dirîg itme
Garîbe cân vaşanından haber dirîg itme
2. İşigi toprağıdur nûr-ı çesm ü çesme-i nûr
Cilâyiçün gözüme hâk-i der dirîg itme
3. Münevver eyledüñ iy âftâb âfâkî
Haķır żerreye dahı nażar dirîg itme
4. Mu^c aṭṭar eyledi eṭrâfi iy gûl elṭâfuñ
Belâlu bûlbûle andan eṣer dirîg itme
5. Gözüm yaşı tozuñı berr ü baḥre tuḥfe*iledür
Revâ̄n revendeye zâd-ı sefer dirîg itme
6. Tulū^c-ı şubh-ı sa^c adet dileriseñ göñlüm
‘Azâyim-i şeb ü vird-i seher dirîg itme
7. Şaçar cevâhir-i vaşfuñı ‘âleme Şeyhî
Nişâr içün aña la^cl ü güher dirîg itme

CLIII

fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilün

1. Yaralu bağrumı ger derdile yaram kime ne
Yâra yâr olmağ içün câna kıyaram kime ne
2. ‘Işk yolında cihân varlığı çün yoklıkdur
Varumı yoğumı ger virem ü varam kime ne
3. Kâr u bârum ķamusı câm-ı dil-ārâm iledür
Bâri bu ħulk ile ger bi-ser ü kârem kime ne

4. Kime ne söyler isem sen dahı kimsin dirler
Ben dahı h̄asret ile zār u nizārem kime ne
5. Eliyile özini derde կoyar dirler imiş
Görür iken girürem oda yanaram kime ne
6. Zühd ü dīn fikri n'olur cādū gözini göreli
Giceler mest ü seher deng ü һumārem kime ne
7. Şeyhiyem kim կomışam cānumı dil-ber yolına
Bende kimüñ nesi var bende-i yārem kime ne

CLIV

mef̄ ūlü fā ilātū mefā̄ ūlü fā ilün

1. Cān hastedür bedendeki şıhhat ne fāyide
Şekker lebinden olmasa şerbet ne fāyide
2. Var luṭfuñ āftābına irmegē himmetüm
Çün ṭālī ümde ٹogmadı himmet ne fāyide
3. Olsa kara diken güle hem-dem ne menfā at
Bulsa қuru ağaç şuya қurbet ne fāyide
4. Her bī-ḥaber müşâhib-i yār olsa ǵam degül
Şâhib-dil olmayanlara şohbet ne fāyide
5. Қaddüñ yüzüñ dudağuñ otağuñ şoranlara
Tūbī vü hūr u kevser ü cennet ne fāyide
6. Hakkā cihān içindeki cümle һayāldür
Bāṭıl һayāle bunca maḥabbet ne fāyide
7. Seyhî zamāne devleti letdür hemīn ü pes
Bir devletüñ kim ola şoñi let ne fāyide

CLV

mef̄ ūlü fā ilātū mefā̄ ūlü fā ilün

1. Bir dem ki şohbet eyleye aǵyār yār ile
Bende yürek hezār ise derd ile yarıla
2. ᠁ Gayret dikenlerinde ciger pāre pāredür
Her bir һassis oturalı sen gül-ızār ile

3. Kan ol yürek ki bülbüle zāğ oldı hem-nefes
Ağla gözüm ki gül yöresi ṭoldı hār ile
4. Fikrümde idi yāra irem bahtyār olam
Olmaz imiş zamāne işi iḥtiyār ile
5. Dil-berde yoḥ vefā vü zamānda şafā kişi
Yār ile mi çıkışa ya ḥod rūzgār ile
6. Gūlzāra diñ ki hüsnine mağrūr olmasun
Kışirişür bozar ne düzilse bahār ile
7. Şeyhī ezelde kısmet imiş saña derd ü āh
Dermāna nice irīsesin zūr u zār ile

CLVI

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

1. Vaşl-ı dil-ber kanı kim faşl-ı bahār oldı yine
‘ Ālemi cennet iden rūy-ı nigār oldı yine
2. Gerçi şahrā yüzine reşk iledür bāğ-ı bihiş
Çünkü yār olmayacağı gözüme tar oldı yine
3. Şādlık kılur idi gülşen içinde bülbül
Fürkatün hırkätine hestate vü zār oldı yine
4. Dāyimā ‘ādetidür cevr ü cefā ma‘ şūkuñ
‘ Aşığa derd ü belā şöyle ki var oldı yine
5. ‘Ārif olan katı neng ola eger şaklaya nām
Zahmet iden bize nāmūs ile ‘ār oldı yine
6. İy hakīm itme şifā rencümüze şerbet ile
‘ İşk derdine devā rūy-ı nigār oldı yine
7. Beni evvelde gözün hicr ile ḫorķutdiyidi
Her ne remz itdiyise āhīr-i kār oldı yine
8. Şeyhī umarlı Manṣūr ola hüsnî iline
‘ Akıbet göñli bigi zülfine dār oldı yine

CLVII

mef^c ülü fā^c ilātū mefā^c ilü fā^c ilün

1. Geçsün fiğān u nāle vü derd ü enīn ile
Şol ^cömr ki sürlilmeye bir nāzenīn ile
2. ^cĀşık surer şafāyile dīdār şohbetin
Şūfī bucağda cennet umar erba^c īn ile
3. Yüz yıl yüzüm ile süpürem āstānesin
Ger bir işaret eyler ise āstīn ile
4. ^cĀrif gözetmeye iki ^cālemde ġayr-ı yār
Ger ^carż ola na^c īm-i ebed hūr-ı ^cīn ile
5. İy teşne cān var imdi ki sīr-āb ide seni
^cAynü'l-hayāt çeşmesi mā^c-i ma^c īn ile
6. Göz ķarasıyla düşdi perişān ḥaṭālara
Gönlüm saçını bir göreli müşg-i Çīn ile
7. La^cl ü güher döken göze rahm it ki sendedür
Yākūt ḥoḳḳası Ბolu dürr-i şemīn ile
8. Yüzi benefşe gibi ḥaṭādan ķararisar
Sünbül saçını bir gorenüñ müşg-i Çīn ile
9. Şeyhī vişāl-i yār muḳadder sa^c ādedür
Şanma ki mükteseb ola dünyā vü dīn ile

CLVIII

mef^c ülü fā^c ilātū mefā^c ilü fā^c ilün

1. Ger bir nefes geleydi o dil-ber kenāreye
Cānum fidā ķılaydum aña bir neżāreye
2. Bülbül gülüñ vişāline şükr itmedi öküş
Bu ma^c nidür ki māni^c olur diken araya
3. Bulmaya kimse sencileyin şāh-ı dil-nüvāz
İşbu cihānı ger geze ser-tā-ser araya
4. Bi'llāh görüp ki luṭf ile ol zülfî mārını
Kim hüsн gencini niceyi almış araya

5. Taķdîrdür her işi iden Şeyhî eyle bil
Teşnîc nice bir kılasın sen sitâreye

CLIX

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1. Vireli gönlümüzi 'ışkuña cān ile bile
'Akl u dil dahı revân oldu cihân ile bile
2. Yaşum içinde lebüñ ḫandine çün ḫanmadı cān
Her dem akarsa yaşum sehl ola ḫan ile bile
3. Yañağuñ zülfüñ içün āh-1 cihân-tâbumdan
Her gice od şاقılur göge duḥān ile bile
4. Bilemiş tîgini cânuma füsûn ile gözüñ
Cigerüme*urmağa ol tîgi fesân ile bile
5. Kimi bend itmeye hindû-yı kemend-endâzuñ
Çün kemîngehde turur tîr ü kemân ile bile
6. Hüsni cānân ile uş pîr-i cihân oldu cevân
Biz dahı 'ış idelüm pîr ü cevân ile bile
7. Şeyhî'yi kûy-1 melâmetde nişân itmek içün
Virürüz 'arı yile nâm u nişân ile bile

CLX

mef' ülü fâ' ilâtü mefa' ilü fâ' ilün

1. Olmayacak vefası güzelden ne fâyide
Ağlamağıla çıkışa göz elden ne fâyide
2. Her bî-vefaya bunca özenmek ne derd-i ser
Ma'şûka ile bahş u cedelden ne fâyide
3. Yârûñ cemâli şem'ine biñ cehd ider isem
Olmayacak çü kısmet ezelden ne fâyide
4. Maḥbûb u sîm ü zer dükeli sinûñ oldu tut
Yoğ bir nefes çü mühlet ecelden ne fâyide
5. Şeyhî bu defteri oda yak var sükût kıl
Uşanmaduñ mı şî'r ü gazelden ne fâyide

CLXI

mef̄ ülü fā ilätü mefā̄ ilü fā ilün

1. Karşu ṭutar ‘arūs-ı ḫamer günden āyine
Yā nī ki beñzeye düzünüp yüzüñ ayına
2. Añladı çün kemälüñe irmekde nañşını
İnceldi vü şarardı hasedden her-āyine
3. Yañum diler özümden ilerü öpe izin
Bī-dest ü pāyiken niceyi düþdi pāyına
4. Ğamzeñ ḥadengine nice ṭutsun ciger siper
Gönlüm okına cān viricek ‘akl yayına
5. Dār-ı bekā göñül evidür anı yap şehā
Geçdүñ çü baht tahtına devlet sarāyına
6. Hindūlaruñ ḥaṭasını çin itdi kaşlaruñ
Taḥṣinler itdi berhemen ol fikr ü rāyına
7. Şūfī ḫakıdı Şeyhi'ye ‘işk añduğiyicün
İşitmezem sözin ko çağırsun kolayına

CLXII

mefā̄ ilün fē ilätün mefā̄ ilün fē ilün

1. Yine nesīm-i sā ādet dem urdı cānumuza
Ki uş hüma-yı şeref kondı āşıyānumuza
2. ‘Aceb mi sāyemüze yüz surerse ḥayme-i māh
Çü āftāb-ı cihān irdi sāyebānumuza
3. Bu gün ki menzilümüz ‘arş u ferş oķur yiridür
Ger āsmān ide hıdmetler āstānumuza
4. Cināyetin bile cennet kūşurın añlaya hūr
Bañarsa ravża-i firdevs būstānumuza
5. Çü dōst ḫaşı yayından atıldı tīr-i murād
Havādiş oķları kurbān ola kemānumuza

6. Pür eyle cām-ı Cem'i Şeyhi'ye sun iy sākī
Ki zehr-i ķahri çoğ içürdi dehr cānumuza
7. Biz ol bahāra irişdük ki yilse yüz biñ yıl
Gezend irürmeye güz yili gülsitānumuza

CLXIII

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Hümā-yı ‘arş ķadem mi*urdı āstānumuza
Ki şāh-bāz-ı sep̄id irdi āşiyānumuza
2. Cemāli mihrine gün düşse ʐerreden kem ola
Bu āftāb ki baş urdı āsmānumuza
3. Zamāne kāmı ile cān murādını bulduk
İreli şāh-ı cihān-bahş-ı kām-rānumuza
4. Bize bu serv ayağıdır şu müntehā mi‘ rāc
Ki sidre reşk ilede pāy-ı nerdübānumuza
5. Ezel gününde çü sa‘ d ıldızı yazıldı ne ṭaň
Irürse ay u güneş fark-ı ferkadānumuza
6. İrişdük ol gülे kim irse çarḥ ṭāvūsı
Kemine bülbül ola şahı̄n-ı būstānumuza
7. Göñül ü cān dilegin bulmış idük iy Şeyhī
İreli şāh-ı cevān-baht-ı kām-rānumuza
8. Göñül ü cān ile yağmaya hān-mānumuzı
Çü hānumuñ ķademi başdı hānedānumuza

CLXIV

mefā‘ ilün mefā‘ ilün fa‘ ūlün

1. Dil ü cān ol leb-i mercāna teşne
Sanasın ķuru tendür cāna teşne
2. Karardı cānum ol hāsretde şankim
Şararmış sebzedür bārāna teşne
3. Esirge cān virüp iy Hıżr-ı sīr-āb
Sikender çeşme-i hayvāna teşne

4. Zülâle dehr māl-ā-māl olursa
Gözinden şanraigil kim kana teşne
5. Lebüñ ḫışkına cān hūn-ı dil içər
Revādur çünkü oldu kana teşne
6. Serāb oldu baña la' lüñ şarābı
Şudan nice bir oda yana teşne
7. Bu ḥasretden gözü yanında Şeyhî
Şanasın ġarķadur ḫummāna teşne

CLXV

mefā' ilün mefā' ilün fa' ülün

1. Gözün kim her dem olur kana teşne
Kan ile görmedüm kim kana teşne
2. Şuya şusuz bigi ḥaddüñe gönlüm
Odadur nitekim pervāne teşne
3. Ben ağladığum isterseñ ḫaceb mi
Gül olur ḳat̄re-i neysāna teşne
4. Getür sākī bize sāğar ḳanını
Ki ḳanumuzadur peymāne teşne
5. Zülälüñ ile yanar āb-ı ḥayvān
Ki HıZR ol çeşme-i ḥayvāna teşne
6. Lebüñ ḫahdine*inandum ṭañ mīdur ger
Serābı çeşme-i ter şana teşne
7. Çü yokdur kısmeti Şeyhî ter olmaz
Düşerse lütce-i ḫummāna teşne

CLXVI

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. Kevkeb-i devlet ü baht oldu münevver bu gice
Ki sa'ādet günüdür bize musahħar bu gice
2. Ḥalqa ḫalqa yüzini devr ider ervāḥ u ḫukūl
Ehl-i ḳuds oldu meger zülfine hem-ser bu gice

3. Bu gice ķadri biñ aydan yig ise ṭañ mı ki Ḥaḳ
Kudretiyle şeb-i ķadr itdi muḳadder bu gice
4. Va` de-i cennet ise yarın u bir gün zāhid
Bize dīdār durur naḳd-i müşavver bu gice
5. Yuḥu pervaşını ko bir nefes iy şem`-i şafā
Yaḳalum yüzüne pervaňe gibi per bu gice
6. Naġme-i `ūd-demi meclisi pür-` anber ider
Nefesinden n'ola ger ney döke şeker bu gice
7. Şeyhī gel maḥṣere dek gün bigi bīdār olalum
K'oldı `ālemdeki maḳṣūd müyesser bu gice

CLXVII

fe` ilātün fe` ilātün fe` ilātün fe` ilün

1. Oldı sa` d ılduzunuñ ḡurresi ḡarrā bu gice
K'itdi māh ile kırān zühre-i zehrā bu gice
2. Şaçrı ḥin açdı mı yā nāfe-i āhū-yı Ḥiṭā
Ki*oldı pür-müşg-i Ḥoten dāmen-i şahrā bu gice
3. İrse Ḥiżr itmez idi bu düne seyr-i ȝulümāt
K'āb-ı hayvān aķıdur gülşen-i ḥaḍrā bu gice
4. Benem ol ḫat̄re ki şahrālara şalmışdı sehāb
İrdi gün pertevi cezb eyledi deryā bu gice
5. Şubh-ı şohbet şeb-i vuşlat hakı olsun bu dünüñ
Sā` atı yıl demi ay lahzası yeldā bu gice
6. İrdi çün cānlara mi`rāc-ı Muḥammed'den dem
Ne gerek Şeyhī'ye iḥyā-yı Mesīḥā bu gice

CLXVIII

fā` ilātün fā` ilātün fā` ilātün fā` ilün

1. Dün şaçrı ȝulmin uzatdıysa bu ser-gerdānına
Uş bu gün `adlı yüzü raḥm itdi raḥmet cānına
2. Ḵamzesinden dem-be-dem yağsa başuma tīg ü tīr
Hük̄m anuñdur կul anuñ ṭutduķ boyun fermānına

3. Kaşı yayını cihān idemez iken dest-keş
Gördi ki*öldürdi egilüp meyl ider kurbānına
4. Şehd ü şekker ne dil ile vire ağızından nişān
K'ayeti şirinligüñ inmişdür anuñ şānına
5. Teşne cānum kan yudar la^c lüñe karşı eylemez
Gamzeñ okından hāz̄er beñzer şuṣadı kanına
6. Delü gönlüm herze-güyina ‘ aşā zülfüñ kılı
Şaldığınca yigrek urur āferīn çevgānına
7. Niçeme der-māndeem Şeyhî belā-yı ‘ işk ile
Ger virem bu derdi nā-merdem cihān dermānına

CLXIX

mef^c ūlü mefā^c īlü mefā^c īlü fa^c ūlün

1. Cān ḥ^vānını gel ‘ işk ile mey-ḥāneden iste
Kāmin dü cihānuñ leb-i cānāneden iste
2. Ger bini ḥarābātda ser-mest görüriseñ
Var cürmini sen sāgar u peymāneden iste
3. Derdüne devāyı nice nā-merde şorarsın
Dermān gerek ise yine merdāneden iste
4. Çün şavma^c aya varduñ u yārı bulamaduñ
Şāyed bulasın gel berü mey-ḥāneden iste
5. Gönlüñ kuşunu eyleme bir dāma giriftār
Aç gözüñi sen ‘ ibreti yüz dāneden iste
6. Biñ sihri seher sünbul-i huşyāre irürgil
Yüz cādūlığı nergis-i mestāneden iste
7. ‘ İşkuñ sözinüñ sırrını gönlinde bu Şeyhî
Bir genc durur şakladı vīrāneden iste

CLXX

mef^c ūlü fa^c ilātū mefā^c īlü fa^c ilün

1. Didüm bu cān mīdur ya beden didi iksi de
Didüm ki gül midür ya semen didi iksi de

2. Didüm boyuň nihäl-i şanevber midür ya hod
Bâğ-ı iremde serv-i çemen didi iksi de
3. Didüm saçuň sevâdila zülfüñ giriħleri
‘Anber midür ya müşg-i Hoten didi iksi de
4. Didüm lebüñ ki āb-ı hayatı hâcil kılur
Mercân mı yā ‘aķīk-i Yemen didi iksi de
5. Didüm şadef midür şu ağız yā ho dişlerüñ
Dürrî midür ya dürr-i ‘Aden didi iksi de
6. Didüm irisse bir gice Şeyhî vişâlüne
Şûkrâne cân gerek mi ya ten didi iksi de

CLXXI

mef̄ ūlü mefā̄ ūlün mef̄ ūlü mefā̄ ūlün

1. Mâhest ne-mî-dânem hûrşîd ruħet sâye
Bu ayrulîg odına cânum niçe bir yana
2. Mürdem zi-firâk-ı to merdüm heme mî-dâned
‘Işk odı nihân olmaz yandukça*irişür câna
3. Ân rûz-ı vişâlet-râ men ķadr ne-dânistem
Her gice yanar bağrum döner yüregüm ķana
4. Sevdâ-yı ruħ-ı Leylî şod hâşil-ı mā hâyî
Mecnûn bigi vâ-veylâ oldum yine dîvâne
5. Pür nâfe şeved müşgîn yekser heme der-‘âlem
Ol dem ki şehir yili zülfüñe ura şâne
6. Sad tîr zened ber-dil ân türk-i kemân-ebrû
Fitnelü elâ gözler çün uyħudan uyana
7. Ez-la‘ l-i lebet Şeyhî üftâd cûdâ nâ-geh
Haķdur ki döker gözüm yâkût ile dûr-dâne

CLXXII

fâ̄ ilâtün fâ̄ ilâtün fâ̄ ilâtün fâ̄ ilâtün fâ̄ ilün

1. Bu leħāfet kim görinür ol ķamer-ruħsârda
Pertevi katunda gün bir żerredür miķdârda

2. Kendini zülfine beñzetmiş hañadan müşk-i Çin
Kara dürtüp yüzine gezdürdiler bâzârda
3. Bir siyeh-dildür bugün hâli çamu devrinde kim
Zerrece mihrûñ nişâni yoñdur ol mekkârda
4. Gül yüzinde göruben zülfini bir şâhib-nażar
Mâra beñzetmiş meger kim gûse-i gülzârda
5. Sehv ola mâri müşâbihdür dimek şol müya kim
Bûy-i misk andan alur bû n'eylesün ol mârda
6.hañkında muhâlif zülf-i dost
Râstî anuñ gibi kapmadı bu devvârda
7. Âhîna 'âşıklaruñ âhenden artuk şabr ider
Şol dil-i sengîni kim ben gördüm ol mekkârda
8. Kâlûñuñ Şeyhî bilür nañm-i Nîzâmi şan' atın
Öginür ol kim kemâli olmasa eş' ârda

CLXXIII

mef' ülü fâ' ilâtu mefâ' îlü fâ' ilün

1. Saçsañ şu gül yüzüñe seher-geh külâle(y)i
Haclet odi yile vire gül-berg ü lâle(y)i
2. Câm üzre şekerüñden eger tamsa küt-1 cân
Kand ü nebât kîla şarâb u piyâle(y)i
3. Gönlümi vâlih itdügi yitmedi zülfüñuñ
Cânuma gözlerüñ dañı koruş havâle(y)i
4. Nil ü Furât kanı ki kan yaşı gözlerüm
Bañr eyledi kîlalı firâkuñda nâle(y)i
5. Sabr u karârumı komadı zülfüñ ü gözüñ
Bañlanuban bu kara geyuben ol ala(y)i
6. Şîrîn degül mi her gazeli Şeyhî'nüñ şehâ
Şîrâne medh ider çü bu gün ol gazâle(y)i

CLXXIV

fa' lü fa' ülün fa' lü fa' ülün

1. Çün yüzü vaşfi bülbüle düştü
Bağ arasına ȝulgule düştü
2. Yañağı luftın lâle ögerdi
Gülşen içinde gül güle düştü
3. Zülfî vü hâlin her ki göre dir
Sünbül-i ter şu fulfüle düştü
4. Şâh meger kim cân dilemişdür
Uşda benem dir ȝul ȝula düştü
5. Dil-bere ȝullik bizlere lâyık
Haydar'a hîdmet düldüle düştü
6. Def-i melâl idemedi bülbül
Şimdi işümüz mül müle düştü
7. Lebleri câmîn söyledi Şeyhî
Şîşe şafadan ȝulkule düştü

CLXXV

mef' ülü mefâ' İlün mef' ülü mefâ' İlün
mef' ülü fa' ülün (?)

1. İ gönlümüñ ârâmi hoş sürellum eyyâmi
Halvetde nihâni
Luft eyle ȝıl in' âmî la' lüñden içür câmî
Şâd eyle revâni
2. Dil-ber yine dem-sâzdur hoş-sâz u hoş-âvâzdur
Derd ehli ȝanı (?)
Çün işi sûz u sâzdur biñ cân bu yolda azdur
Ayb eylemeñ anı
3. Hoş Hîzr-şîfat hânsın ser-çesme-i hayvânsın
Hüküm eyle câmî (?)
İskender-i devrânsın cân tahtına sultânsın
Seyr it cihâni (?)

4. Gözüñ alursa cānum olsun helāl ḫanum
‘Ömr oldı fānī (?)
Oğlansın alma ḫanum luṭ eylegil sultānum
Boynuña cānī (?)
5. Şeyhî'ye ġamuñ işdür hem şan‘ at u hem işdür
Bilmez ḳalanı (?)
Azırğama derviṣdür göñlin saña virmiṣdür
Terk itse cānī (?)

CLXXVI

mütefā‘ ilün fa‘ ūlün mütefā‘ ilün fa‘ ūlün

1. Yine fetḥ maşriķindan seherī zafer görindi
Göñüle şafa vü şadı̄ góze nūr u fer görindi
2. Ezelī ‘ināyetine Hāk'uñ ī tibār ile baķ
Ki şehümüze ‘aṭası nice mu‘ teber görindi
3. Günü ḳutlu rūzgāruñ yüzü ak Karahışar'uñ
Ki bu şehre şehryāruñ tozı tāc-ı ser görindi
4. Gice ḳadrinüñ berātin nice görmişem felekden
Şoruram mu‘ abbire kim diye ne ḫaber görindi
5. Dü cihān ṭufeylidür dir haşemi vü haylidür dir
Dahı sırrı haylidür dir hele bu ḳadar görindi
6. N'ola yağmur ile ṭopraḳ ṭolu lü'lü'-i ter olsa
Bu beşāret ile yaprak ḫamu la‘l ü zer görindi
7. Yüri medh id imdi Şeyhî bu şehüñ kemāl-i luṭfin
Ki gözine cümle ‘aybı ḳulinuñ hüner görindi
8. Bu ḥayāt menba‘ indan nice teşne-dil geçevüz
Leb-i cām u la‘l-i dil-ber gözine neler görindi
9. Bu kemāl-i fetḥ u nuşret bu cemāl-i ‘izz ü devlet
Nice yaraşur gözünde var ise nażar görindi

CLXXVII

mef^c ūlü fā^c ilâtü mefā^c ūlü fā^c ilün

1. Yaşumdan özge ā huma hem-dem bulunmadı
Sâyemden özge sırruma maḥrem bulunmadı
2. Ā dem didükleri dem-i şidk u şafāyimiş
‘Ā lemde ol dem issi bir ā dem bulunmadı
3. Kim mühr urdı leblerinūn la^c li dürcine
Kim arayup nişāne-i hātem bulunmadı
4. Bu resme göz yaşı cigeri bahr-i hūn ider
Kanlu cigerde қatré қadar nem bulunmadı
5. ‘Ayn-ı hayāt-ı çeşme-i rūh oldu ol nişān
Şanma ki Hızır u ‘İsi-i Meryem bulunmadı
6. Hayl-i hayāline dil ü cān itdüğüm nişār
Ma^c zūr tuta kim daḥı nesnem bulunmadı
7. Şeyhī n'olur ki ‘ālemi ser-tā-ser arayup
Şad ol göñül ki bir dil-i bī-ğam bulunmadı

CLXXVIII

mef^c ūlü fā^c liātün mef^c ūlü fā^c ilātün
müstef^c ilün fa^c ūlün müstef^c ilün fa^c ūlün

1. Zülfüñ nesīme beñzer hoş-būy ider hevāyı
Kim ṭoldı cān dimāğı uş būy-ı aşināyī
2. Tozuñ cevāhirini gözüm göreli buldum
Hem sürme-i başıret hem kuhl-i rūşenāyī
3. Gördüm dü kevni cānā hoş vech-i aḥsen ile
‘Arż ideli cemālūn cām-ı cihān-nūmāyı
4. Göñlüm kebūterine bir dāne saçdı hālūn
Kim çarḥ urur mu^c allak hoş mürḡ imiş hevāyī
5. Secde güneş yüzüñe vācib durur ki dirler
Ayına şūretüñūn ayīne-i Hudāyī
6. Sabr orucı yüzinden biñ ‘ideirişürüz
Yıllarda bir göricek sen gün şifatlı ayı

7. Arturđı gerçi Şeyhî feryādını ceresden
İşitmedi kapuñda āvāze-i derāyı

CLXXIX

mef̄ ülü fā‘ ilātū mefā‘ ilü fā‘ ilün

1. İy hātīrum şoran göricek kayğulu beni
Yā vaşl-1 dil-ber ile sevindür ya ḫo beni
2. ‘Ākil baña naşīhat ider kim dir uşuñı
Bilmez ki yār ezelde idüpdür delü beni
3. Zāhid şalā-yı mescid ider ben hevā-yı dost
Niçün şalar bu ṭogru yolumdan yayubanı
4. Bī-‘ār devleti girev itmiş melāmete
Bulmayalar bu dünyede illā girü beni
5. Nāmūsı yile ṭoprağa nāmı şarāb içün
Virdüm dahı ne oda şalısar bu şu beni
6. ‘Işkuñ şehīdiyem şanemā silme ḫanumı
Kan yudup ölmışem gine ḫan ile yu beni
7. Şeyhî komadı çün mey ü ma‘ şūk etegini
Rüsvāy-ı ḫalķ iderse ‘aceb mi bu ḫū beni

CLXXX

müftē‘ ilün fā‘ ilün müftē‘ ilün fā‘ ilün

1. Kandasın iy ‘ışķ eri aňla ser-encāmuñı
‘Ömri yile virmeden hoş geçir eyyāmuñı
2. Alma cihān mülkini şohbetüñe bir nefes
Virme iki ‘āleme cām-1 dil-ārāmuñı
3. ‘Ārif iseñ yırtagör ‘ār u ḫayā perdesin
‘Ākil iseñ yire şal nengüñi vü nāmuñı
4. İy büt-i Çīn ü ḫītā ma‘ den-i şidk u şafā
Bizden olursa ḫaṭā kesme sen in‘āmuñı
5. Cevr ü cefā vü belā biz ḫuluña ḫıl şehā
Yādlara görme revā ‘izzet ü ikrāmuñı

6. Yār u mey ü sāz ile şohbet-i nāzük gerek
Şūfi-i ḥalvet-nişin dur götür iibrāmuñi
7. Dün saçınıñ küfrine cānuñi terk it bugün
Yūsuf-ı Şeyhi iseñ bilelüm İslāmuñi

CLXXXI

mef̄ ülü fa‘ ilätü mefa‘ ilü fa‘ ilün

1. Her kim diler teferruc ide cān cemālini
Görsün bu nūr u ferr ile ol han cemālini
2. Her naķşa ṭutduğu gözüm āyīne bigi yüz
Tā ḥod ne yüzde gözleye cānān cemālini
3. Ḥasret giceleriyle hilāl oldı ķaddümüz
Bir gün görince şol meh-i tābān cemālini
4. Virmiş cemīl şüretüñe hüsn-i ber-kemāl
Ḳamudan aħsen idicek insān cemālini
5. Hüsnüñ gulinüñ irse dimāğına şemmesi
Bülbül diken bilürdi gulistān cemālini
6. Ya‘ ķubvār buldı ḥazīn gözleri başarı
Çün ‘ arża қıldı Yūsuf-ı Ken‘ an cemālini
7. Minnet Ḥaḳ'a ki yine ecelden emān bulup
Gösterdi baht Şeyhi'ye sultān cemālini

CLXXXII

mef̄ ülü mefa‘ ilün fa‘ ülün

1. Cān bahri ṭaşup güher getürdi
Dil gülşeni şāh-ı ter getürdi
2. Firdevs-i berīn eśerlerinden
Cibrīl-i Emīn haber getürdi
3. Yıl gibi ‘ adūya ķahr iletdi
Yağmur gibi şehre fer getürdi
4. Devlet günü baht maşriķından
Zulmet götürüp seher getürdi

5. Ya'ñi ki gõnül ü cān ṭabībi
Şayrusına gül-şeker getürdi
6. Devlet atına çü bindi gitdi
Feth eyleyüben ẓafer getürdi
7. Gözüm yüzüm ayağına tuhfe
Yüz zār ile la'l ü zer getürdi
8. Bîmârdı gözleriyle nergis
Gül yüzünü gördü der getürdi
9. Şeyhî ser ü cān-ı bü'l-fakîri
Şeh bezmine mā-hazar getürdi

CLXXXIII

mefā' İlün mefā' İlün fa' ūlün

1. Zîhî kocmiş güli reyhân budağı
Zîhî saçmış benefše müşg uvağı
2. Ne bitmiş ol semenler bu çemende
Ne yaraşdurmuş ol sünbül bu bâğı
3. Velî bî-çâre bülbül zâr u tenhâ
Muķîm itmişler ol gülzâra zâğı
4. Görüñ hüsrevlerini 'âlemüñ kim
Nice Ferhâd ider Şîrîn tûdagı
5. Revândur başa câna hükmüñ iy şâh
Yirine yitse gerek han yasağı
6. Yidi şem' üñ işi pervânelîkdur
Yanalıdan berü hüsnüñ çerâğı
7. Saçuñ vaşfini şerh itdükce Şeyhî
Mu' aṭṭardur deminden cān dimâğı

CLXXXIV

mefā' İlün mefā' İlün fa' ūlün

1. Lebüñ cān derdmendinüñ ṭabîbi
Dilüñ cennet gulinüñ 'andelîbi

2. Ne şem^c olur ki yüzüñ pertevinden
Güneş pervânevâr umar naşîbi
3. Mucâvir oldı şaçuñ gûşesinde
Üşenmez fitne gözden cân garîbi
4. Bu mihrâba imâm olmağa müftî
Çeker ser-mest minberden haîibi
5. Şabâ müşgîn şaçuñdan uralı dem
Mu^c aîtar eyledi âfâkî tîbi
6. Hâbîbî dâka şadri kalle şabri
Hâbîbî böyle mi ister hâbîbî
7. Şaçuñ tesbîhini şun Şeyhi'ye kim
Kesüp zünnârin uşada şalîbi

CLXXXV

fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilâtün fe^c ilün

1. Rahem it iy dôst oda yakma iñen cânumuzı
Hod bilürsin ki kimüñ boynınadur ķanumuzı
2. Ne revâdur iriše nâle vü feryâd göge
Sen işitmelenesin nâle vü efgânumuzı
3. Gey hârâb oldı dil ü cân ili iy genc-i revân
N'ola ma^c mûr idesin lutf ile virânumuzı
4. Tolaşur tîre şaçuñ gözlerüñ eydür zinhâr
Nice bi^{-c} akl isevüz bilürüz oranumuzı
5. Dünnyeyi ehline vü dîni koduk dîndâra
Zülfüñüñ küfrin idelden berü imânumuzı
6. Şol ümîde ki*irevüz derdine dermânumuzuñ
Hele hoş geçirürüz derd ile dermânumuzı
7. Eyidüñ harf urana Şeyhi'ye dîvâne diyü
Akîl ise okusun defter ü dîvânumuzı

CLXXXVI

mef^c ūlü mefā^c īlü mefā^c īlü fa^c ūlün

1. Çok şürk ki fürkat günü pâyâna irişdi
Vuşlat gicesinde yine ten câna irişdi
2. Buldı bu cerâhatlü yürek râhat-ı merhem
Derd ile göñül hastesi dermâna irişdi
3. Şundan berü ki ay yüzini gördü bu gönlüm
Kutlu gicede bahtlu mihmâna irişdi
4. Bülbül bigidür kim gül ü gülzâra ķavuşdı
Tûti gibidür kim şekeristâna irişdi
5. Zulmetdeyidük zülfî gibi vü yüz ile uş
Tersâ bigiyüz kim yiñi īmâna irişdi
6. Zerre uçuben şu^c le-i ħurşîde yitişdi
Kullar yürüyüp sâye-i sultâna irişdi
7. Şeh kıldı kemâl-i nażarı Şeyhî sözine
Kim Ahmedi tâvrın kodı Selmân'a irişdi

CLXXXVII

mef^c ūlü fa^c ilâtü mefā^c īlü fa^c ilün

1. Eydüñ şehe ki ħidmete geldi kemînesi
Redd itmesün çü pür kerem oldı ħazînesi
2. Tatlu dilinden acı sözü ‘ayn-ı luṭfdur
Sûrsün ne deñlü varsa bu miskîne kînesi
3. İy dôst luṭf işigine geldük ümidvâr
Örtürme kim dahı ķapumuz yok siğinası
4. Câm-ı münevver âyne-i ġayb-bîn ola
Görse izüñ tozını gözüm ābgînesi
5. Hâlüm müşevveş olduğuna dâldür şacuñ
Ol ‘ayn-ı fitne oldı bu hâlün ƙarînesi
6. Bâri nesine ‘âşıka zühd issi ṭa^c n ider
Çün kendünүñ ħasedden arınmadı sînesi

7. Cevher hâzînesi cü fenâdur iletme renc
Bâkî nedür bu genc-i daķâyık defînesi
8. Hayret deñizi ‘âlemi garķ itdi Şeyhiyâ
Kanı necât bulmağa hîkmet sefînesi

CLXXXVIII

fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilün

1. Hoş-hîrâmân şalınur nâz ile ol serv-i sehî
Güzer itse n'ola bustânumuza gâh gehî
2. Ne yüz ile görelüm yüzini biz kullar kim
Terk kîlup iremez gerdine şehler kûlehi
3. Şanemâ luťf işiginde iderüz şey’ li'llâh
Redd elin şunma ciger pür-güher ü dest tehî
4. Ne var ilde adumuz rindise vü ‘âşıķ u mest
Şehr yârânlarınıñ şükr ki yoħdur günehi
5. Dehr-i pür-ķahrda mihr ile vefâ yoħdur hič
Bir nefes câmdur ancak göñül ārâmgehi
6. Kârgâ şekker kemüre yûriye tûťi muhtâc
Bûlbûle cevr ü güle hâr zihî devr zihî
7. Hele Şeyhî şu ķapudan gözet ihsân u kerem
Ki kemin bendesidür mûlk-i cihân pâdişehi

CLXXXIX

mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün mefâ‘ ilün

1. Müselsel zülfî boynuma şalaldan bend-i sevdâyi
Belâ dâmında ser-gerdân benem rüsvâ vü şeydâyi
2. Kûritmasa yaşum seylin firâkî odunuñ hayli
Felek evcine iltürdüm gözümden mevc-i deryâyi
3. Baña ne şûret ü ma‘ nî Hudâvend'üñ durur varlık
Ki ‘ışk içinde küfr olur hîod-ârâyi vü hîod-râyi
4. Gönül gözü hayâlinde olımaz fitneden eymen
Cü uydi mest-i ‘ayyâra ko çeksün şûr u ǵavğayı

5. Cemâli şem' i nûrîndan göreydi müdde'î perteve
Bileyi nişe pervâne bulımaş şabra pervâyi
6. Şabâ zülfî hevâsında dimâguñ olıcaş müşgîn
N'ola bir kılca yâd itseñ garîb ü zâr u tenhâyı
7. Gözi evvelden aldı 'aklär u şabr u cânı Şeyhî'den
Ne bulur ǵam çerisi kim ider her lahzâ yaǵmâyi

CXC

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

1. Zihî nev-rûz-ı şâhî kim yine şâd itdi devrâni
Mu'atṭar eyledi bâğı münevver kıldı bustâni
2. Şabâ şubh-ı tebessümdeñ seher yili teneffüsden
Saçar Aḥmedleyin nûrı virür 'İsileyin cânı
3. Gülistân gûşesinde gül 'aceb midür zirih geyse
Dikenden dâyimâ bunlar görürler tîr-bârâni
4. Ne hey'et gösterür gerdûn ki dûn itdi Felâtûn'ı
Ne hîkmet hârc ider devrân ki mât eyledi Lokmân'ı
5. Gözüm kan ağlayu şordı bu sırrı câna 'aklär eydür
Var iy bi-cân cigerden şor yürek kânda göñül kanı
6. Muhammed şeh ki şâdândur revâن-ı Bâyezîd andan
Murâdîn virdi Orhan'uñ ki yaptı mûlk-i 'Oṣmân'ı

CXCI

mef' ülü fâ' ilâtu mefâ' ilü fâ' ilün

1. Virdi hârâba göñlumi şol ǵam didükleri
Bulinmadı bu derdüme merhem didükleri
2. Def' -i melâl kîlmağa 'âlemde bir nefes
Çoğ istedüm bulunmadı hem-dem didükleri
3. Sîmûrg u kîmiyâ-yı vefâ bigidür 'adem
Yâr-ı hârif ü mûnis ü mahrem didükleri
4. Ölüyi diri kîldugın işitse leblerüñ
Togurmaz idi 'İsi'(y)i Meryem didükleri

5. Ka' be yüzinde beñlerini kılmayınca yād
Virmez şafā şu Merve vü zemzem didükleri
6. Emsem dir ise leblerüñi Şeyhî kınama
Derdine ol durur dañı emsem didükleri

CXCII

fe' ilätün fe' ilätün fe' ilätün fe' ilün

1. Şol gül-endāmuñ i cān tāze semendür köhüsü
Erğavān ruhlarınıñ hüb u hasendür köhüsü
2. Maḥż-ı cāndur saçrı çinın bilürem itme haṭā
Dime teşbih ideyin müşg-i Hotendür köhüsü
3. 'Akl u cān leşkerini zülfî hevāsı ṭağidur
Kim muğabildür aña ḳalb-ṣikendür köhüsü
4. Cān ḡubār eyledi reyhān haṭ-ı reyhānuñ içün
Ol muhaḳḳak ki bu nesrin ü semendür köhüsü
5. İy şabā cānuñ içün yār diyārından irür
Şol hevāyı ki öli diri ḳılandur köhüsü
6. Sākiyā şun berü kim biz içelüm ḥamr-ı hayatı
Ki beden zinde ḳılan dāyiredendür köhüsü
7. Müdde' inüñ nefesi Şeyhî dimāġın acidur
Güli başdursa n'ola sır ü soğandur köhüsü

CXCIII

mef' ūlü fā' ilätü mefā' ilü fā' ilün

1. Hayrānem ol aya ki gice şacdı nūrını
Ay gün n'olur ki mahv ide firdevs hūrını
2. Şol nūrdur ki görse tecellisi pertevin
Mūsī unıda zühd ü münācāt u Tūr'ını
3. Perri-ṣıfat yüzüñi görürse melā 'ike
Hūr u ḳuṣūruñ añmaya naḳş u ḳuṣūrını
4. İy Rüstem-i zamān nazar it āhuvāne kim
Rām ola 'ışkuña ḳoya Behrām gürünü

5. Şart ol durur ki cān ola sen serviye nisār
Göñül ġamı nedür ya kim añař surūrı
6. Bir yaňadan hezār ola ölüp dirilici
‘Işkuñ Sirāfil’i nice kim çala şurunu
7. İy āftāb-ı hüsn biraķ şu‘ le Şeyhi'ye
Çün oda yaķa ‘är-ı mahabbet huzūrı

CXCIV

mef̄ ülü fā‘ ilātū mefā‘ ilü fā‘ ilün

1. Destān olalı ‘āleme dīdārı āyeti
Neshı oldı hūr kışşası cennet hikāyeti
2. Göynürdi şevki tābına hüsninüñ āftāb
İtmese zülfı sāyesi luť u himāyeti
3. ‘İsī nübüvveti nefesinüñ nesimidür
Hızruñ kerāmeti suyu hāk-i vilāyeti
4. Ger saçı ȝulmeti dil ü cāna ȝalāl ise
Nūrı cemālinüñ dü cihānuñ hidāyeti
5. Her satri haṭtı sebzisinüñ gülşen-i hayāt
Her harfi hüsni müşhafINUñ rāhmet āyeti
6. Elfāza var nihāyet ü had yok cemāline
Kim ide müntehāyla beyān bī-nihāyeti
7. Şeyhi dürişme zahmet ile şerh itmege
Bir hüsni kim dinilmeye biň yılda gāyeti

CXCV

mef̄ ülü fā‘ ilātū mefā‘ ilü fā‘ ilün

1. Biň yıl çekerse ‘ışkı ġamından ḡarāmeti
Yoh gönlümüñ bu mihnete bir dem nedāmeti
2. Olsun selāmet ehline cāndan selām kim
Teslīm ȝıldılar bize mülk-i melāmeti
3. Sevdā ‘alāyimi sebebin ‘aşık aňlaya
‘Allāme-i cihān ne bilür ol ‘alāmeti

4. Ger bu^c d-ı maşrikeyn ise ma^c şūkadur karīn
‘Işk ehlinüñ hemin ola keşf ü kerāmeti
5. Uş yir ü gök öñümde rükū^c u sücūd ider
Kıldı kiyām çün harem-i cānda kāmeti
6. Kaddi hayāli sāye-i tūbi^c şalar ne ḡam
Hicrān odı ķoparsa başuma kiyāmeti

CXCVI

mefā^c ilün fe^c ilātün mefā^c ilün fe^c ilün

1. Nesīm-i dōst mīdur yā hevā-yı cān ola mı
Dimāğı tāzeleyen būy-ı dil-sitān ola mı
2. Cemāli cilvesine müjde-i vişāl viren
Hayāl degül ise māh-ı mihrbān ola mı
3. Sa^c ādet ıldızı burc-ı şerefde ṭogđı mı yā
‘İnāyet-i ezel ü baht-ı nā-gehān ola mı
4. Sikender irmedüğü çeşme seyr idüp ȝulümāt
Bu teşne cānına ol Hızr'dan revān ola mı
5. Egerçi la^c li bize gösterür emān yüzügin
Gözi kiyar ƙanuma ȝerrece emān ola mı
6. Nice nişāne ola ḡam taşına şırça göñül
Atar gözüm güheri hayrdur nişān ola mı
7. Hayātda Şeyhī^c ye çün yok kapuñdan özge penāh
Ger āstīn ele girmezse āstān ola mı

CXCVII

fe^c ilātün fe^c ilātün fe^c ilātün fe^c ilün

1. Zāhidi gör ki gezer ‘ışk ile mey-hāneleri
Göreli sendeki ol nergis-i mestāneleri
2. Yüzüñüñ şem^c ine karşıya yakılıp yanmağıçun
Kığırup cem^c iderem her gice pervañeleri
3. Ol peri şānīnadur zülf-i perişān ile kim
Taǵıdur müşg ile ‘anber urıcağ şāneleri

4. Atınıñ ayağına yüz süre beydañ gibi şāh
Anda kim māt ide bir lu' b ile ferzāneleri
5. Şāh olur mülk-i cihāna bulur ol genc-i nihān
Her ki ma' mūr ide ' adl ile bu virāneleri
6. Vargıl iy zāhid-i hod-bīn baña efsūn oķıma
Ben de çoğ oķımışam ḥalķa bu efsāneleri
7. Leb ü dendānuñi Şeyhī dil ile vaşf idicek
Nice hoş nażm ider ol la' l ile dür-dāneleri

CXCVIII

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. Nice sīmīn-ten olur tāze semendür қohusı
Şaçı čini Habeşī müşg-i Hoten'dür қohusı
2. Rūha rāhat vireli rāyiħa-i Raħmāni
Nefesinden didi kim riħ-i Yemen'dür қohusı
3. Mest olur ḥaṭṭı ġubārından anuñ sebzede bād
Cennetüñ ehline reyħān-1 çemendür қohusı
4. Zülf ü ḥaddini görün tā bilesiz sünbul ü gül
Tāze rengi nereden buldı nedendür қohusı
5. Yıl ki ġurbetde bize yār diyārından irür
Cāna īmān bigidür ḥubb-1 vaṭandur қohusı
6. Ko deni šūfiyi iy Hl̄zr sun ol şuyı bize
Ki beden zinde ķilan dāyiredendür қohusı
7. Güle teng oldı şabūri ṭon(1) ter göñleginüñ
İreli bāġa nice ġonce-dehendür қohusı
8. Zülf-i ' Abbās dil-i Şeyhī'yi esir itdügi bu (?)
Hüsün ile ḥulkı Hüseyni vü Hasan'dur қohusı

CXCIX

mef' ūlü fā' ilātū mefā' ūlü fā' ilün

1. Vardı göñül yoluña revān oldı cān dahı
Şükrāne ger ķabūl ola bunlar cihān dahı

2. Baş oynayan yoluña yaluñuz beşer degül
Cān ile geldi yoluña bu ins ü cān dahı
3. Dünyā çemenlerinde yüzüñ gülsitān yiter
Kimdür ki yüz kızarda gül ü erğavān dahı
4. Çīn bütleri gibi yüzüñ ayına reşk ider
Nakş u nigārla āyine-i āsmān dahı
5. Her kim kapuña ķul ola ‘ālemde ol durur
Şāh-ı zamān dahı melik-i kām-rān dahı
6. Ko serv ayağuña ki ol cān fidī ķila
Lutf ile yüz yire ura āb-ı revān dahı
7. Şeyhī ḥayāl-i yār ile çün der-kenārdur
Hācet nedür miyānciya ҳod tercemān dahı

CC

meғ ūlü fā‘ liātū mefā‘ ՚ilü fā‘ ilün

1. Vardı göñül yoluña revān oldı cān dahı
Şükrāne ger ķabūl ola bunlar cihān dahı
2. Hüsnüñ günü yir eħline mi nûr olur hemiň
Andan yaħkar čerāġı meh-i āsmān dahı
3. Pür-ħūn olalı la‘ lüñ içün ḡonçe lāleves
Ķanlara ġarķa vardı gül ü erğavān dahı
4. Kaddüne ķarşu göz yaşını dökdüğüm bu kim
Serv ayağında yaraşur āb-ı revān dahı
5. Zülfüñ kemendi cāna yiter göz ü ķaş nedür
Hācet mi bende düşmişē tîr ü kemān dahı
6. Cevr itdüğüme ķalmasun uş öldürem dimiš
Yaruğa girdüğine baķ andan yılan dahı
7. Çün ‘arż ider gözüñ yaşı dildāra derdüñi
Şeyhī neye gerek arada tercemān dahı

CCI

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilün

1. Çün şabā ol zülf-i müşgīn ṭurrasın čīn eyledi
Nokṭa-i ‘anber ile gül üzre perçīn eyledi
2. Bir gör ol türk-i Hıṭā'nuñ gözleri āhūsını
Zülfinüñ her bir kılında Rūm ilin Çīn eyledi
3. Sāni‘ üñ şun‘ in görün ol dil-ber-i Keşmirīnüñ
Şaćını müşg-i Tatar özin Moğolčīn eyledi
4. Sākī-i ‘İsī-nefes kim zülfini zünnār ider
Elüme şundi ḳadeḥ üstine hāçın eyledi
5. Hüsniñ vaşfi çü hadden ṭaşradur ol lā-cerem
‘Işķinuñ ḥalvet-sarayıñ gönlüm için eyledi
6. Müddē ī ḳavli yalandur sen anı gūş itmegil
Şanma kim aşlı ḥatālar va‘desin čin eyledi
7. Zülfinüñ čīninde Şeyhī her ne kim dir čindür ol
Ol şafā birle cihāni Çīn ü Māçīn eyledi

CCII

mefā‘ ilün fe‘ ilātūn mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Yüzüñ leṭāfeti şems ü ḳamerde bulına mı
Lebūñ ḥalāveti şehd ü şekerde bulına mı
2. Melek misin ya periñin ya rūḥ-ı ḳuds ‘aceb
Bu hüsн ile bu melāḥat beşerde bulına mı
3. Lebūñ ki kıymet-i cāndur ‘aceb ne mercāndur
Dişüñ ṭarāveti dürr ü güherde bulına mı
4. Boyuñ ki serv-i cemendür yimişı şeftālū
Bu lezzet ü bu ḥalāvet şemerde bulına mı
5. Şaçuñ ki müşg getürdi Hıṭā'dan uş haberı
‘Aceb ḳohusı nesīm-i seherde bulına mı

CCIII

mefā' īlün mefā' īlün fa' ūlün

1. Hatuñ her lahza bir zîver getürdi
Gül üzre sebze-i nev-ber getürdi
2. Hatuñ kim nüşha-i cāndur muhakkak
Benüm ƙanuma uş mahżar getürdi
3. Ḍubārı haṭtuñuñ hälümi gördü
Gözüme sürme-i ağber getürdi
4. Lebüñ ṭuṭisi uş Hindūsitān'dan
Gelüben teng-i gül-şekker getürdi
5. ' Aceb reyhan durur yüzünde bu haṭ
Benefşedür ki*anı Āzer getürdi
6. Nesīmi zülfüñuñ irüp Hıṭā'dan
Yüzüme tuḥfe müşg-i ter getürdi
7. Sabā zülfüñeirişdi meger kim
Dimāğ-ı Şeyhi'ye ' anber getürdi

CCIV

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

1. Düşeli gönlüme sen cān u cihānuñ hevesi
Kalmadı tende karar itmege cānuñ hevesi
2. Yaşum ırmağ oluban seyl döker şām u şehir
Biteli cānda sen serv-i revānuñ hevesi
3. Yārdan ben ne şikayet ideyin çünki beni
Nā-murād itmek imiş devr-i zamānuñ hevesi
4. Dutuşup başdan ayağa yanuban şem' bigi
Cān oda atmağ imiş hūba uyanuñ hevesi
5. Şeyhi dirdi hevesini bileli sen şanemüñ
Girmez oldu gözine hūr u cinānuñ hevesi

CCV

mefā‘ ilün fe‘ ilātün mefā‘ ilün fe‘ ilün

1. Bu cān u dil nice gelsün karāra sen gideli
Ki hasret odına yandı karara sen gideli
2. Gögüñ yüzinde melāyik egerçi yirde beşer
Benümçün āh iderler nigāra sen gideli
3. Hazāna irdi temāmet bu cismümüñ bāğı
Gözüme bakma direm nev-bahāra sen gideli
4. Dirildi kirpüğüm ucına bağrumuñ ḫanı
Ki turmadan dökilür pāre pāre sen gideli
5. Tapuña irmegē tutar ümizini Şeyhî
Du‘ āya mültezim oldı bi-çāre sen gideli

CCVI

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

1. Görmedi kimsene bu resm ile nesl-i beşeri
Ki kılıa gökde hacial ṭal‘ at-i şems ü ḫameri
2. Bu leṭāfetde felek görse melek şana seni
Melik-i mülk-i melāḥat misin iy reşk-i perī
3. Kaçan ol māh-liḳā luṭ ile seyrāna çıka
Yaraşur ger yüzüm üstine ola reh-güzeri
4. Ser-be-ser būy-ı dil-āvız ile ṭoldı bu cihān
Ayağunuñ tozına yüz süreli bād-ı seherī
5. Çünkü yār elde degül dil niceyi kılıa karār
İhtiyār idiserem ben bu sebebden seferi
6. Gam degül vuşlatı fürkatde müşavver gördüm
Ola kim bir gün ola yine ināyet naṣarı
7. Hele sen şükri öküş eyle eyā Şeyhî bu gün
Ki firāk ağusunu def ide şukrūn şekeri